

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA
HAYIR!..**

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

hayri@tabularatalanayanalanabalta.com
www.tabularatalanayanalanabalta.com

ALLAH DENİNCE 2/6

ALLAH DENİNCE NE ANLAMALIYIZ?..

Kuran bu soruyu şöyle yanıtlıyor:

“Allah, hakkın ta kendisidir...” (K. 22/6, 22/62, 24/25, 31/30)

Görüldüğü gibi bu soruya dört ayette yanıt veriliyor...

Önemli olan Hak'kı bilmektir.

Hak, gerçek olandır.

Düşünce ve inanç özgürlüğü bir Hak'tır. İfade özgürlüğü bir haktır. İşçinin ücreti bir Hak'tır. Miras bir haktır.

Sevenlere saygı göstermek bir Hak'tır. Yaşam hakkına saygı göstermek bir Hak'tır. Bu Hak'lar saymakla bitmez.

Bu Hak'lara saygı gösterip yaşamına uygulayanlar Allah yolunda sayılır...”

Kitabımız bu bakış açısı ile hazırlanmıştır...

Av. Hayri Balta, 11.9.2013

**TABULARA TALANA YALANA
BALTA**

**ALLAH DENİNCE
2/6**

Av. HAYRİ BALTA

İÇİNDEKİLER**A.**

- Allah'ı Algılamak 17
Allah'a Mal Edilen Sözler... 9
Allah'ın emri 29
Allah'ın Evinde ve Huzurunda
Olmak 40
Allah'ın Varlığını Kanıtlamak...
23

B.

- Beni Kureyza Yahudi Katliamı
44
Bilgelik, Din ve Takiyye Üstüne
/Kim Düşünür Dünyada Bu
Şekilde 43
Bilimle Çatışan Ayetler 10

C.

- Cami Kapısından Kaldırılan
Ayet... 13

Ç.

- Çocukça Bir Hurafe 20

D.

- Dilekçe: Göreve Davet 6
Dinci Kitapların Öğüdü 32
Dinin Özü 28
Dinlere Göre Kalkınmışlık
Oranları 36
Din ve İnanç 33
Doğal Olaylarla Kutsal
Olaylar Bunlar Birbirinden
Ayrılmalıdır... 41

G.

- Gerçeği Bilmek 4
Gerçeği Düşünmek 1, 7
Gerçeği Düşünmek 2, 8
Giriş 1

İ.

- İçerden Mırıldanmalar 18

K.

- Kabağın Sahibini Ara ki

- Bulasın... 34

- Kötülük Yapan İyi İnsanlar 29

- Kurban 2

- Kurban Geleneği 3

- Kutsal Kitaplarda Tanrı 4

N.

- Nefsini Terbiye Edenlere 48

O.

- Otistik Çocuklara Din Dersi
Geldi 47

R.

- Rabbin Katında Olmak ve
Rabbe Sığınmak Ne Demek 39
Riyaz'us Salihin Olayı 14

Ş.

- Şeker Hoca'nın Maceraları 5

- Şekil Ve Öz 45

T.

- ? 22

- Tanrı 24

- Tanrı Aşkı... 35

- Tanrı Nasıl Olmalı 30

- Tanrı'nın Birliği Konusunda 16

- Tanrı Sözü 25

- Tanrı Sözü Ne Demektir 26

- Tanrı Tanımı 12

- Tanrı'ya Kavuşmak (Vuslat) 13

- Tanrı Yanılgısı , 27

- Tanrı Yanılgısı 2, 28

- Tanrı'dan Mektup Var... 50

- Tanrı'yı Anlaşılır Kılmak 42

- Tasavvuf'un Özü 37

- Tesettür Dediğin 31

U.

- Uzaylılar Kardeşimiz 21

Y.

- Yanılıyoruz... 46

- Yoksa Cehennem Yok mu 19

GİRİŞ 1

Bu gün yurdumuzda, bırakın şeriatçı medyayı; Atatürk'e, Cumhuriyet ilkelerine bağlı ve de ilerici olduklarını söyleyen medyamızda bile şeriat bütün gerçekliği ile halkımıza anlatılmamaktadır. Öyle ki devlet radyoları bile gerçekleri gizlemekte, saçma sapan söylentileri, hurafeleri halkımıza din diye empoze etme konusunda şeriatçı medya ile yarışmaktadır. Örnek verirsek TRT'nin Din ve Ahlak yayınları... Özel televizyonların Ruh Dünyası, UFO dünyası...

Aşağıda adı geçenler "KURAN MÜSLÜMANLIĞI" adı altında propagandası yapmaktadırlar. Bunlardan ilk akla gelenleri, alfabetik olarak sıralıyorum, Dünden Bugüne Tercüman'da Prof. Bekir Karlıağa, Doç. Dr. Abdülaziz Hatip, Güneş gazetesinde Rıza Zelyut, Halka Tercüman'da Abdullah Sevinç, Star gazetesinde CHP Milletvekili Prof. Yaşar Nuri Öztürk, Takvim gazetesinde Prof. Zekeriya Beyaz, Vatan gazetesinde Prof. Süleyman ateş, Yarın gazetesinde Ahmet Yılmaz ve daha niceleri...

Asıl önemli olanı ise bu ilahiyatçılar tek kale oynamaktadırlar. Televizyonlardaki açık oturumlarda hiçbir zaman dine farklı açıdan bakanları aralarına almamaktadırlar. Oysa Namık Kemal'in dediği "Gerçek farklı görüşlerin karşılaşmasından ortaya çıkar."

Tek kale oynayan ilahiyatçılar kendi inanç bilgilerinden emin olsalar muhakkak karşıt görüştekileri de yayına davet ederler. Örneğin Arif Tekin, Erdoğan Aydın, Faik Bulut gibi yazarların bunların toplantısına katılması ne kadar güzel olurdu... Yalanları,cehaletleri yüzlerine vurulurdu...

Diyanet İşleri Başkanlığı dersiniz o da adı geçenlerden geri kalmamaktadır. Kaldı ki Diyanet İşleri Başkanlığı finansmanını devletin sağladığı şeriat propagandası yapan bir resmî bir örgüttür.

Bütün saydıklarım bu güne değin "İslam'da neyin olup neyin olmadığı konusunda" bir anlaşmaya varamamışlardır. Günümüz ahlak ve bilimine, hukuk ve toplum kurallarına ters düşen bir uygulama ile karşılaştıklarında hep bir ağızdan koro halinde "İslam'da bu yoktur!" demektedirler. Oysa yok dedikleri vardır...

Şimdi bir an düşünelim; yurdumuzda, bunların istediği gibi Kuran Müslümanlığı uygulanmaya başladı diyelim. Bunlar kendi kafalarına göre Müslümanlığı uygulayamazlar ki. Bunlar Kuran, Hadis gibi İslam'ın temel kuralları dışına çıkamazlar ki...

Bir kere şurası bilinmelidir ki şeriatçılara göre: "Kuran ve Sünnet'le belirlenmiş iman esaslarının, ilâhî emirlerin ve yasakların bütününe ve herhangi birine inanmayan kişi kâfir" sayılır. (Bk. İslam'da Cinsel Hayat, Ali Rıza Demircan. Sözlük bölümü. Aynı zamanda D. Mehmet Doğan'ın Vadi Yayınlarıncı yayınlanan BÜYÜK TÜRKÇE SÖZLÜK'ün Kâfir ve Lâik maddesine bakınız...)

Ali Rıza Demircan'ın dayanağı da şu âyetlerdir.

"Allah'ın hükmü ile hükmetmeyenler kâfirdirler, zalimdirler." (K. 5/44,45)

"...Kitabın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Aranızda böyle yapanın cezası ancak dünya hayatında rezil olmaktır. Ahret gününde de azabın en şiddetlisine onlar uğratılırlar. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir." (K. 2/85)

Yukarda adlarını sıraladıklarım ve diğerleri memlekete yeni bir buluşmuş gibi Kuran Müslümanlığını dayatmaktadırlar. Sanki İslam dünyasında 1500 yıldır uygulanan Kuran Müslümanlığı değilmiş gibi...

Bu bölümde yukarıda adı geçenlerin gizlemeye çalıştıkları gerçekler dile getirilmektedir. Bakalım dile getirmediklerini dile getirmemi nasıl karşılayacaklardır.

Onların halkı aldatma hakkı var da; bizim halkımızı, Anayasa ve yasalarımız gerçekleri dile getirmek ve laikliği savunma hakkımız yok mudur?

Devletimizin Anayasasında her ne kadar "Demokratik, laik, sosyal bir hukuk devleti" deniyorsa da; laik olmayan Cumhuriyetimiz irticaı, Diyanet İşleri Başkanlığı yoluyla finanse etmekte ve hatta korumaktadır.

Böylece İslam'ın Sünni mezhebi devlet dini olma niteliğini sürdürmektedir. Bu laiklik dışı davranış sürdüğü sürece irtica; tesettür, inanç ve öğrenim özgürlüğü adı altında devleti kademe kademe ele geçirmeye devam edeceklerdir...

Bu nedenle diyorum ki Sünni mezhebi de diğer din

mensupları gibi kendi cemaatlerinin desteği ile yaşamaya bırakılarak Diyanet İşleri Başkanlığı yoluyla finanse edilmesine son verilmelidir.

Aksi takdirde şeriat delillerinin; Sivas, Malatya, Çorum, Kahramanmaraş katliamları, Sivas Madımak otelinde yaptıkları gibi; insanları otele tıkıp yakmaları, Atatürkçü laik aydınları öldürmeleri zaman zaman yinelenenektir.

Bu tür olaylara meydan verilmemesi için laiklik gereği Diyanet İşleri Başkanlığı lağvedilmelidir. Yoksa Abdurrahman Dilipak, 21.1.2000 tarihli Akit gazetesinde dediği gibi: **“Kuran zalimlerin elinde her zaman bir cinayet aletine dönüşebilir.”**

Amacım Kuran'ın zalimler elinde bir cinayet aletine dönüşmesini önlemektir. Bunun için de Devletimizin, her türlü düşünce ve inanç sahiplerine, hakaret ve şiddete başvurmama koşulu ile, özgürlük tanınması ve de; akli, ahlakı, bilimi, gerçeği, sağduyuyu, vicdanı, hümanizmi savunanları, **şeriatçı militanların saldırı** ve küfürlerinden koruması gerekir... Kaldı ki devletin aslı görevi de zaten budur.

Sanılmasın ki ben; Allah'ı, Dini, Kuran'ı küçük düşürmeye çalışıyorum. Hayır, ben Din gerçeğini, bütün dinlerin birbirlerinin orijini olduklarını anlatmaya çalışıyorum.

Her toplumun her çağda kendine göre bir hukuku vardır. Mevlana'nın bundan 700 yıl önce söylediği gibi: “Dünle söylenen dünle geçti cancağızım. Bu gün için yeni şeyler söylemek lazım!”

1400 yıl önceki hukuk kuralları (şeriat hükümleri) ile laikliğe yönelmiş toplumumuz yönetilemez. Bunun yanında da dinlerin ahlak, edep ve hikmete yönelten öğütleri ihmal edilmemeli ve bazı **öğütlerin de; ilahi değil, beşeri olduğu söylenmeli. Böylece; olgunlaşmış, sorumluluğunu bilen ahlak ve hukuk dışı olaylara karşı duyarlılığı olan yepyeni kuşaklar yetiştirilmelidir.**

Tanrı anlayışı gerçek yörüngesine oturtulmalıdır. Toplumu sanal bir Tanrı kavramına yönlendirmeye son verilmelidir.

Bilinmelidir ki: **“Tanrı; madde olarak yoktur, mana olarak vardır. Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır. Gerçek olarak yoktur, düşünce olarak vardır. Kişi (Zat) olarak yoktur, simge olarak vardır.”**

Tanrı; doğru, güzel, iyi vb gibi etik değerleri, olumlu kavramları, yüce duyguları kapsayan bir kavramdır. Bu kavramlar ise insanın ruhunda vardır.

Bir örnekle görüşümü açıklamak istiyorum. Hıristiyanlıkta “Tanrı sevgidir!” (İncil. 1. Yuhanna. 4/16-19) denir. Kiliselerinin kapılarında bu levha asılıdır. Ne var ki bunun ne anlama geldiği çok az kişi tarafından anlaşılır. Bu demektir ki: “Sevgi” kavramı ile “nefret” kavramı ile karşılaştığınızda “Sevgi” tercih edilmelidir; **çünkü Sevgi nefrete göre çok yüce bir kavramdır. Çünkü “sevgi” iyi olduğundan, yüce (Tanrı); nefret ise kötü olduğundan, aşağı (Şeytan) dır.**

Bu nedenle “Tanrı yücelerden yücedir!” denilir. Ne var ki din bilgisinden yoksun dinciler Tanrı’nın: gökte, bilinmeyen bir yerde kürsüsü var sanır... Oysa burada gök’ten, kürsü’den murat; doğru, iyi, güzel gibi bütün olumlu kavramların; tahtının, yalana, kötüye, çirkine göre çok yükseklerde olduğunu ifadedir...

Bunun yanında Tanrı kavramı; doğa yasaları, toplum kuralları yanında; insanın, aklının, sağduyusunun, kültürel birikiminin ve vicdanından oluşan duyguları da kapsar. Aklın, sağduyunun, kültürel birikimin ve vicdanımızın sesi de, insan-ı kamillerin ağzından, “vahiy” olarak yansır.

“Tanrı bizde tecelli etmeye her zaman hazırdır. Tanrı her zaman içimizde ve bizimle birlikte vardır. Ne var ki ondan kaçırız. Sorumluluktan kaçmak için O’nu hep hep kendi dışımızda ararız.

Bize düşen içimizde bulunan Tanrı’nın sesine (vahiy, ilham, esin, uyarı, cız...) uymak ve o sese kulak verip uygulamaya sokmaktır.

Aklın, bilimin, çağın ahlak ve hukuk kurallarına uymadığımız sürece biz insanlara kurtuluş yoktur.”

İnsanlar akla, bilime göre karar vereceklerine dine göre karar veriyorlar. “Allah dünyayı yoktan var etti!” diyorlar. Böyle dedikleri an çıkmaza girdiklerini bilmiyorlar. Şu basit soru karşısında apışıp kalıyorlar. “Peki sen bir yaratan aradığına göre Allah’ı kim yarattı öyleyse?” denildiği zaman “O kendinden vardır!” diyorlar. Bu sözün bilimsel dayanağı var mıdır? Böyle bir sav bilimsel olabilir mi? Peki bu konuda da bir

başkası: “Kendinden var olan maddedir.” derse haksız mıdır?

Yaratan maddedir. Vardan var olur, yoktan bir şey var olmaz. Kaldı ki bu savın bilimsel bir dayanağı da vardır: **“Hiçbir madde yoktan var olamaz; var olan da yok olamaz!”** Görüldüğü gibi insanlar akla değil vahye; bilime değil dine inanıyorlar..

Benim saçmaladığımı sananlar olabilir. Onlara şu gösterdiğim ayetlere bakmalarını öneririm:

Kuran’dan:

“Kullarım, beni senden sorarlarsa, (bilsinler ki), gerçekten ben (onlara çok) yakınım. Bana dua edince, dua edenin duasına cevap veririm. O hâlde, doğru yolu bulmaları için benim davetime uysunlar, bana iman etsinler.” (K. 2/186),

“Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah’ın ve Resulü’nün çağırısına uyun ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Yine bilin ki, O’nun huzurunda toplanacaksınız.” (K. 8/24),

“Ve Rabbine kulluk yap da sana o yakın gelene kadar.” (K. 15/99),

“Hani sana: Rabbin, insanları çepeçevre kuşatmıştır, demiştik.” (K. 17/60),

“Allah, şöyle dedi: “Korkmayın, çünkü ben sizinle beraberim. İştirim ve görürüm.” (K. 20/46),

“Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona verdiği vesveseyi de biz biliriz. Çünkü biz, ona şah damarından daha yakınız.” (K. 50/16),

“Kesin olarak inananlar için yeryüzünde ve kendi nefislerinizde birçok alametler vardır. Hâlâ görmüyor musunuz?” (K. 51/21),

“Biz ise ona sizden daha yakınız. Fakat siz göremezsiniz.” (K. 56/85),

“Göklerde ve yerde olanları Allah’ın bildiğini görmüyor musun? Üç kişinin gizli konuştuğu yerde dördüncüsü mutlaka O’dur. Beş kişinin gizli konuştuğu yerde altıncısı mutlaka O’dur. Bunlardan az veya çok olsunlar ve nerede bulunurlarsa bulunsunlar mutlaka O, onlarla beraberdir. Sonra kıyamet günü onlara

yaptıklarını haber verecektir. Doğrusu Allah, her şeyi bilendir.” (K. 58/7)

İncil'den:

Yu.14: 5 Tomas, “Ya Rab, senin nereye gideceğini bilmiyoruz, yolu nasıl bilebiliriz?” dedi.

Yu.14: 6 İsa, “Yol, gerçek ve yaşam Ben'im” dedi. “Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez.

Yu.14: 7 Beni tanısaydınız, Baba'mı da tanırdınız. Artık O'nu tanıyorsunuz, O'nu gördünüz.”

Yu.14: 8 Filipus, “Ya Rab, bize Baba'yı göster, bu bize yeter” dedi.

Yu.14: 9 İsa, “Filipus” dedi, “Bunca zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı? Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, 'Bize Baba'yı göster' diyorsun?”

Yu.14: 10 Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor.

Yu.14: 11 Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin. (Yuhanna, 14/5-11)

“Yu.17: 20, 21 “Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin.”

“2. Ko. 6: 16 Tanrı'nın tapınağıyla putlar uyuşabilir mi? Çünkü biz yaşayan Tanrı'nın tapınağıyız. Nitekim Tanrı şöyle diyor: “Aralarında yaşayacak, Aralarında yürüyeceğim. Onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak.”

“Va.21: 3 Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: “İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak.”

+

Görüşlerimin din dışı olduğunu ileri sürerek bana

kızanlar, öfkelenenler; önce gösterdiğim bu ayetlerle bakarak düşüncelerim arasındaki benzerliğe dikkat etmelidir.

Din konusunu oluşturan bu bölümde demek istediğim: insanı, içinde uyumakta olan Tanrı'yı uyandırmaya ve uyandırdığı bu Tanrı sözüne göre yaşamaya çalışmalıdır. Bunun için de insanın akla, bilime öncelik vermesi, gerçekçi olması; yaşamını, sağduyu ve vicdanının sesine uydurması gerekir.

Bu iş öğütle, söylemekle olmaz. İnsanın yaratılışı bu anlayışı kavramaya elverişli olmalıdır. Yaratılışı elverişli olmayanlara ne desen boşunadır ve bu nedenle bu sözlerim gerçeği bilmek isteyenlere olacaktır.

Av. Hayri BALTA, 5.4.2006

KURBAN 2

Allah, kan ister mi kan...

"Allah kan istiyor!" diyen insanlar;

Hem kendilerini, hem de başkasını kandırırlar...

Bu insanlar Allah için binlerce yıldır

"Allah kan istiyor!" diye insanın ve hayvanın canına kıyarlar...

Bir de "Yaratılmışı severiz, Yaratandan ötürü..." derler.

İyi ki severlermiş; ya bir de sevmeselermiş, kim bilir neler ederlermiş...

+

Aşağıdaki yazılar Prof Dr. İlhan Arsel'e 15 yıl önce gönderdiğim mektubun kurban'la ilgili bölümüdür.

Sayın Prof. Dr. İlhan Arsel mektubumdan bu bölümü "TOPLUMSAL GERİLİKLERİMİZİN SORUMLULURU DİN ADAMLARI" adlı kitabının girişine almış. Kurban Bayramı nedeniyle bilgilerinize sunuyorum.

... Nitekim Atatürk'ün getirdiği laik eğitimden geçmiş kuşağın bazı temsilcileri, bütün baskılara rağmen kendilerini vicdan denizine salabilmişler ve şeriat'ın olumsuz diğer yönlerine olduğu gibi kurban geleneğine karşı da seslerini yükseltebilmişlerdir.

Şimdi avukatlık yapmakta olan eski bir öğrencimden

aldığım mektupta şu güzel duygular dile getirilmiş:

“Bugün arife, yarın Kurban Bayramı. Pencereden izliyorum bir haftadır kesilmek için götürülen kurbanlıkları.

Kocaman, kocaman insanlar; büyük baş bir hayvanı önlerine katmış, iteleyerek, kakalayarak götürüyorlar, yarın da ortaklaşa boğazlayacaklar.

Bir haftadır yarını düşünüyorum. Yarını düşündükçe tedirginlik duyuyorum. Bir hüznün kaplıyor içimi. Bu Kurban bayramına dayanamıyorum. Allah adına cana kıyılmasına akıl erdiremiyorum. İnsan gereksinimi için hayvan keser; ama, Allah için kan akıtmaz.

Tevrat'ta bir peygamber. Adı İşaya. Bundan, şu kadar bin yıl öncesinin duyarlı insanı. Dayanamıyor Allah adına cana kıyılmasına, kan akıtılmasına...

Kavmine kafa tutuyor. Bakınız ne diyor:

“RAB diyor: Kurbanlarınız çok olmuş bana ne? Koçlardan yakılan sunulara, ve besili hayvanların yağına doydum; ve boğaların, kuzuların, ve ergeçlerin kanından hoşlanmam.” (Tevrat. İşaya. 1/11)

Bir de şöyle diyor: ““Sığırı boğazlayan, adam öldüren gibidir: kuzu kurban eden köpek boynu kıran gibidir.” (Tevrat. İşaya. 66/3)

Özetlersek: - ‘Yazık’ - diyor, - ‘Allah için cana kıymayın, hayvanları boğazlamayın’- diyor...

Biliyorum cin değil de din çarpmışlar hemen yapıştıracaklar: “Efendim sözünü ettiğin Tevrat tahrif edilmiştir!..” Al öyleyse bir de tahrif edilmemiş kitaptan. Bakalım buna ne diyecekler?:

“... Bu hayvanların ne etleri ve ne de kanları Allah'a ulaşacaktır. Allah'a ulaşacak olan ancak ve ancak sizin O'nun için yaptığınız gösteriştten uzak amel ve ibadettir.” (Kuran. Hac. 22/37)

Demek ki asıl olan salih amellerdir. Gösteriştten uzak ibadetlerdir. Günümüzde ise gösteriş için cami cami koşan politikacılara ne denir?

Geçen gün bir yurttaş televizyonda Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan yetkili birine soruyordu. “Keseceğim kurbanın bedelini bir hayır kuruna versem veya bir yoksula yardım etsem?”

Yetkili televizyonda ne dese beğenirsiniz...

“- Hayır olmaz! İlla kan akacak. Allah kan istiyor!..”

“- ...”

Görüldüğü gibi kitabı okuyup anlayan yok. Peygamberlerini dinleyen yok... Kitabı diyor ki “Allah kan istemiyor; salih amel ve gösterişten uzak ibadet istiyor!” Diyanetteki yetkili ise “Hayır olmaz, İllâ kan akacak... Allah, kan istiyor...” diyor..

Görüldüğü gibi insanlıkta bir adım ilerleme yok. Atalarından ne görmüşlerse onu yapacaklar.

Yarın yine Allah için kurban kesecekler; kesilecek olan kurbanın başına ailecek dizilecekler. Baş gövdeden ayrılacak, oluk oluk kan akacak... En küçüğünden en büyüğüne, bütün kurban kesenler kan görecekler; yani kan dökmeye küçükten alıšacaklar.

Kurban Bayramı'nın geceleri beni uyku tutmaz. Tıpkı idam cezalarının infaz edileceği geceler gibi! İdam cezalarının infaz edileceği geceler uyanırım, saatime bakarım. Şimdi infazcılar idam mahkûmunun hücreğine geldiler, 'kalk' dediler, 'giyin' dediler... (vb...)

Kurban Bayramının gecelerinde de böyle olurum. Uyanır saatime bakarım: 'şimdi cami'ye bayram namazına gidiyorlar' derim; 'Namaz biter bitmez hayvanların canlarını alacaklar' derim. Bunu, et yemek için yapsalar belki aldırılmayacağım ama; Allah adına cana kıymaları, kan dökmeleri beni bitiriyor. Allah adına bu kan dökücülüğü bir türlü kafam almıyor.

Kimse gerçekleri söylemeye cesaret edemiyor. Cesaret edenin de başına olmadık işler geliyor. En azından toplumdan dışlanıyor. Bunu da göze alabilecek bir kaç kişi çıkabiliyor; ama bunun da toplumsal bir etkisi olmuyor.

Gazetelere bakıyorum; (...) adındaki bir İlahiyat Fakültesi Profesörü, bu günkü gazetesinde kurbanlıkların nasıl olması gerektiğine, hangi hayvanların nasıl kesileceğine, kaç kişinin bir büyükbaş hayvan alıp ortaklaşa keseceklerine ilişkin dizi dizi yazılar döşeniyor.

Televizyondaki açık oturumun bu günkü konusu 'Bayramlar'. Bayram kavramı tartışılacak... Profesörlerden, sosyologlardan, gazetecilerden, tanınmış kişilerden oluşan konuşmacılar Prof ....'nin yönetiminde Kurban Bayramı'nın

erdemini hakkında açıklamada bulunacaklar.

Öyle sanıyorum ki bunlar kurban kesmenin erdemini konusunda birbirleriyle yarışacaklar. İçlerinden birisi olsun bunun, ilkel toplumların Allah'ı tavlama için buldukları bir çözüm olduğu konusunda bir tek söz etmeyecek.

İlkel toplumlar doğa olaylarının nedenini, niçinini bilmezlerdi. Bir deprem olur, bir sel baskını olur, bir yıldırım düşer yangın olur ve binlerce insan öldü. Bu ölümleri Allah'ın kan isteğine bağlarlardı ve Allah'a (hitaben): -'Biz sana istediğin kanı kendi isteğimizle verelim! Yeter ki öfkelenme!-' diyerek kurbanlar keserlerdi.

Dinler tarihinden öğrendiğimize göre ilkin kabilenin ilk doğan erkek çocuklarını, sonra en güzel kızlarını Allah'a kurban ederlerdi. İnsanların kurban edilmesinin ikelliğinin ayırımına varan İbrahim peygamber; "Bari insan yerine hayvan keselim!.." diye bir adım ileri attı. İbrahim Peygamber; insan yerine, hayvan kesmeyi ilk akıl edenlerden. Ama "Allah kan ister mi?" demeyi akıl eden yok... Sonunda, Allah'ın kan isteğini karşılamak için bu kez de hayvan kesiliyor.

Bugün Batı dünyası, bu kan akıtma geleneğinden yavaş yavaş sıyrılmakta. Kurban yerine yumurta pişirerek bu geleneği yaşatanlar var. Yani bir aşama, bir ilerleme var... Demek ki bir duyarlılık var. Kan dökmekten nefret ediyorlar, kan dökeceklerine yumurta pişiriyorlar. İşte bugünkü açık oturumda bu hususlarla ilgili bir tek sözcük duyamayacağız.

O 'Profesör' etiketli konuşmacılar; halkı aydınlatıp uyaracaklarına, bütün inandırıcılıkları ile yalan üstüne yalan katacaklar. Halkın bu konuda katmerleşen bilgisizliğini daha da katmerleştirecekler.

Koca koca profesörlerin, yazarların, psikologların yaptıkları bu konuşmaları, dinleyen halkımız; yarın gönül rahatlığı ile, vicdan huzuru ile, büyük bir acımasızlıkla, büyük bir zevkle, kaçanları kovalayıp tutarak; "Allah kan istiyor!" diye, dayayacaklar bıçakları boğazlarına..."

Av. Hayri Balta, 8.1.2005

KURBAN GELENEĞİ 3

Masala (efsaneye) göre, İbrahim'in hangi oğlu kurban

olacaktı?

İbrahim'in güzel eşi Sara'dan çocuğu olmuyordu. Sara ne yapsın? Cariyesi Hacer ile kocasını evlendirmiş, bu birleşmeden İsmail doğmuş. İbrahim, 100 yaşında iken bu kez de Sara'dan bir oğlu olmasın mı!.. Bu çocuğa İshak adı verilmiş.

Tanrı, İbrahim'in inancını sınamak istiyormuş, oğlunu kurban etmesini buyurmuş.. (Bu SINAVA NEDEN GEREKLİ GÖRMÜŞ ACABA?.. GEÇMİŞİ VE GELECEĞİ BİLEN BU TANRI DEĞİL Mİ?)

Hangi oğlunu?

Yahudilere göre İshak'ı, Müslümanlara göre İsmail'i kurban etmek istemiş Tanrı; ama, İbrahim peygamber tam bıçağı çocuğun boğazına dayadığı an, gökten bir koç inmiş, İshak ya da İsmail kurtulmuş. (Oğlunu boğazlamayı düşünen Bir insan olabilir mi?)

Kurban Bayramı bu söylenceye mi dayanıyor?

Ne var ki, iş bununla da kalmamış. Müslümanlar, İsmail'in soyundan geldiklerine inanırlar, Yahudiler de İshak'ın soyundan geldiklerini ileri sürerler, bu "baba bir, ana ayrı" iki erkek kardeşin soyları arasında kavga ve kızılca kıyamet hiç eksilmez!..

İslam'da Kurban Bayramı, Hicret'in ikinci yılında, yani İsa'dan sonra 623 yılında başlıyor.

Neden?

İnanç dünyasında neden sorulmaz. Kurban, ilkel toplumlardan beri var. Belayı defetmek, tanrıların öfkesinden kurtulmak için insanoğlu tarih boyunca kimi zaman hayvanları, kimi zaman çocukları, kadınları, erkekleri kurban etmiş..

623'te Medine'de ortaya çıkan kurban kesme olayında ise, bir avuçluk toplumda, ne belediye var, ne mezbaha.. Çöl toplumu bu.. Köy ya da kasabada kesilen kurbanın kanını toprak emiyor, çölde kumdan bol ne var?

623'ten bu yana 1375 yıl geçti. İstanbul'un nüfusu 10 milyonu geçti, Ankara, İzmir, Bursa, Adana derken kentleşen Türkiye'de şehirler betonlaştı, caddelere asfalt döşendi, kum ve toprak görülüyor birçok şehir merkezinde. Belediye ve mezbahalar var kentlerde.

1998 yılında, ülkeyi açık mezbahaya çevirerek bayram mı kutlanır?

Muhammed, gözlerini açıp Anadolu'daki Müslümanları seyretse: "Hey cahiller, ben kurban kesimini 1375 yıl önceki koşullara göre düzenlemiştim. O zaman ne Mekke'de ne de Medine'de apartman vardı.. Ne belediye ne de mezbaha vardı.. Et kesimi zaten evlerde yapılıyordu. Bugün sağ olsaydım, bayramın kurallarını başka türlü düzenlemez miydim!.." dese, Muhammed'e ne yanıt verilebilirler?

Müslümanlar cahil olmasaydı, 21. Yüzyılın eşiğinde Hıristiyanlardan bu kadar geri kalırlar mıydı?" derdik.. Malum, ekonomide, bilim ve teknikte, sosyal yaşamda, politikada, askeri konularda İslam ülkeleri, gayrimüslim ülkelerden geride bulunuyor.

Herkesin kentteki evi önünde koyun, koç, manda, deve boğazlamak özgürlüğü, insan haklarından mıdır?

GERÇEĞİ BİLMEK 4

Aşağıdaki sözleri OSHO'nun "BEN DİNİ DEĞİL DİNDARLIĞI ÖĞRETİYORUM" adlı kitabının 214 ve 217. sayfasından aktarıyorum.

Hacı Bektaş'ı Veli'nin şu dörtlüğüne ne kadar benzer:

"Hararet nar'dadır, saçta değildir.
Keramet baştadır, taçta değildir.
Her ne ararsan kendinde ara
Kudüs'te, Mekke'de, Hac'da değildir."

+

Aynı görüşü Mevlana'da aşağıdaki şu dizelerinde dile getirmektedir:

Ey Hacca gidenler nereye böyle?
Tez gelin çöllerden döne döne.
Aradığınız sevgili burada,
Duvar bitişik komşunuz.

Durun gördünüzse suretsiz suretini onun,
Hac da siziniz, Kâbe de, ev sahibi de..."

Ne var ki Hacı Bektaş'ı Veli'nin, Mevlana'nın ve OSHO'nun söyledikleri yeterli değildir. Çünkü yeni yetişmekte olan bir genç öğretmensiz hiçbir şey öğrenemez. Bu gerçek din ilminde şöyle dile getirilir: "Öğretmeni olmayan öğrenci şeytanın öğrencisi olur". Yani "mürşidi olmayanın mürşidi şeytandır."

Gerçeğe (Tanrı'ya) ulaşmak isteyen bir arayıcı muhakkak ve muhakkak gerçeği bilen birinden öğrenim görmelidir. Aksi takdirde Aklın, vicdanın, Sağduyu'nun (Tanrı'nın) değil; beşerî duygularının, (Nefsinin=şeytanın) tutsağı olur.

Tek başına bilmek ve öğrenmek yetmez. Muhakkak öğrenciye öğreten ve yanlışlıklarını gösteren bir öğretmen gerektir. Mevlana Mesnevisi'nde öğretmensiz öğrenmek isteyeniyi "... kıcına batan tiken kendi kendine çıkarmaya çalışan eşeğe benzeterek; eşek, kuyruğu ile kıcına batan tiken çıkartmak istedikçe tiken kıcına daha çok batır..."

Aşağıdaki OSHO'nun yazdıklarını bu bilgiler ışığında okumakta yarar vardır.

+

Neden rahipler insanları; aydınlanmanın çok zor, neredeyse olanaksız bir görev olduğuna ikna etmeyi başardılar?

Bunun nedeni sizin zihniniz. Zihniniz her zaman zor olanla, imkansız olanla ilgilenir; çünkü bu onun için bir meydan okumadır ve ego daha büyük, daha büyük hale gelmek için meydan okumalara gerek duyar.

Rahipler sizi; aydınlanmanın çok zor, neredeyse imkansız olduğuna ikna etmeyi başardılar. Milyonlarca insanın arasında sadece bir kez bir insan aydınlanır.

Sizi aydınlanmadan alıkoymak için çok akıllıca bir yol kullandılar: egonuza meydan okudular ve her türlü ayınle, perhizle, kendine işkenceyle ilgilenmeye başladınız. Yaşantınızı mümkün olduğunca büyük bir ıstırap haline getirdiniz.

Fakat yaşamlarını bir işkence haline getirenler, mazoşistler aydınlanamazlar. Gittikçe daha çok kararlılar. Ve karanlıkta yaşayan bu insanlar köleler gibi çok kolay sürünmeye başladılar, çünkü tüm zekalarını, tüm bilinçlerini

bu tuhaf çabalamalarında yitirmişlerdir.

Kışın sabahın erken saatlerinde güneşin akında dinlenen bir köpek gördünüz mü? Kuyruğunu görür ve hemen ne olduğuyla ilgilenmeye başlar. Kuyruğunu yakalamak için fırlar, fakat çılına döner, çünkü bu şey pek tuhaftır. O zıplayınca kuyruk da zıplar ve kuyrukla köpek arasındaki mesafe aynı kalır. Köpek dönüp durur.

Ben seyrettim, kuyruk zıpladıkça köpek daha da kararlı hale geliyor, tüm iradesini kullanıyor ve onu yakalamak için o yolu, bu yolu deneyip duruyor. Fakat zavallı köpek onu yakalamanın mümkün olmadığını bilmiyor. O zaten onun bir parçası, onun için o zıpladıkça öteki de zıplıyor.

Aydınlanma zor değil, olanaksız değil. Ona ulaşmak için bir şey yapmanıza gerek yok; o sadece sizin yaradılıştan gelen doğanız, sizin özneliğiniz. Tüm yapmanız gereken bir an için tümüyle gevşemeniz, tüm çabaları unutmamız, öyle ki zihninizi çececek hiçbir şey olmasın. Bu bilinç hali birden farkına varır ki 'Ben oyum!'

Aydınlanma dünyadaki en kolay şeydir. Fakat rahipler tüm dünyanın aydınlanmasını istemediler. Yoksa insanlar; Hıristiyan, Katolik, Hindu olmazlardı. Aydınlanmamaları gerekiyordu, kendi doğalarına karşı kör olmaları gerekiyordu. Ve rahipler çok akıllıca bir yol buldular: hiçbir şey yapmalarına gerek yoktu, sadece size bunun çok zor olduğu, olanaksız bir iş olduğu fikrini vermeliydiler, o zaman egonuz hemen ilgilenecekti. Ego asla açık olanla ilgilenmez, o asla sizin olduğunuz şeyle ilgilenmez. O sadece uzak hedeflerle ilgilenir. Hedef ne kadar uzaksa ilgi o kadar büyüktür.

Fakat aydınlanma hedef değildir, sizden bir santim bile uzak değildir o. O sizsiniz! Arayan aranandır, gözleyen gözlenendir, bilen bilinendir.

+

Bir kez doğanızın aydınlanma olduğunu anladığınızda.... Gerçekte din anlamına gelen Sanskritçe sözcük dharma'dır. Doğa, sizin doğanız anlamına gelir. Kilise veya ilahiyat anlamına gelmez; sadece doğanız anlamına gelir. Örneğin, ateşin dharma'sı nedir? Sıcak olmak. Suyun dharma'sı nedir? Aşağıya akmak. İnsanın dharma'sı nedir? Aydınlanmak, tanrısallığını tanımak.

Ben ancak doğanıza ulaşmanın kolaylığını, çabasızlığını anlayabilirseniz size zeki derim. Eğer bunu anlayamıyorsanız zeki değilsinizdir. Sadece çabalayan bir egoistsinizdir -tıpkı diğer egoistlerin en zengin insan olmaya çalıştıkları, bazı egoistlerin de en güçlü, bazılarının da en aydınlanmış olmaya çalıştıkları gibi.

Fakat ego için aydınlanma mümkün değildir. Zenginlik mümkündür, güç mümkündür, prestij mümkündür; bunlar zor, çok zor şeylerdir.

Tümüyle kendinizi bırakmanız, son derece huzurlu, gerilimsiz, sessiz bir varoluş halinde olmanız gerekir.. ve birden patlama gelir.

İster bunu kavrayın ister kavramayın hepiniz aydınlanmış doğdunuz. Toplum bunu anlamanızı istemiyor, politikacılar bunu anlamanızı istemiyor, çünkü bu çıkar çevrelerine karşı. Aydınlanmadığınız için onlar kanınızı emiyorlar, tüm insanlığı aptalca etiketlere indiriyorlar -Hıristiyan, Hindu, Müslüman, sanki siz şeymişsiniz, bir malmışsınız gibi. Onlar kim olduğunuzu alnınıza etiketlediler.

KUTSAL KİTAPLARDA TANRI 4

Tanrı: Madde olarak yoktur, mana olarak vardır. Ruh olarak yoktur, sanal olarak vardır. Somut olarak yoktur, soyut olarak vardır. Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır. Zat olarak yoktur, sıfat olarak vardır.

Tanrı, simgesel bir anlatımdır.

TEVRAT:

“Meskenimi aranızda koyacağım ve aranızda yürüyeceğim. Levililer, 26/11”

İNCİL:

“Çünkü biz diri Tanrı'nın tapınağıyız.” (2. Kor. 6/16)

“Ey Baba, sen bendesin ben de sendeyim!” (İncil. Yuhanna. 17/21)

“Filupus, ‘Ya Rap, Baba’yı bize göster” dedi. ‘Bu bize yeter!’ İsa, “Ey Filipus, bunca zaman sizinle birlikte bulundum da beni tanımadın mı?’ diye yanıtladı. ‘Beni görmüş olan Baba’yı görmüştür. Sen nasıl, bize Baba’yı göster, diyorsun’ Ben Baba’dayım, Baba da bendedir. Size söylediğim sözleri

kendiliğimden söylemiyorum. Bende kalıcı olan Baba kendi işlerini yapmaktadır.” (İncil. Yuhanna. 14/8)

“İsa, kendisini kabul edenlere Tanrı'nın çocukları olma yetkisi verdi.” (İncil. Yuhanna. 1/12)

“İşte Allah'ın çadırı insanlarla beraberdir ve kendisi onlarla beraber oturacaktır. “ (İncil. Vahiy, 21/3)

“Tanrı, ölülerin Tanrı'sı değil; ancak dirilerin, yaşayanların, Tanrı'sıdır.” (İncil. Matta. 22/23)

“Tanrı tapınağı olduğunuzu ve Tanrı ruhunun sizlerde konut kurduğunuzu bilmiyor musun?” İncil. 1. Kor. 19/20)

KURAN:

“Allah'ı unutan kendini de unutmuştur.” (K. 59/19)

“Attığınız okları siz atmadınız, Allah attı. Onları siz öldürmediniz; fakat Allah öldürdü.” (K. 57/4)

“Ben çok yakınım.” (K. 2/183)

“Bilsinler ki ben onlara yakınım.” (K. 2/186)

“Biz ise ona, o zaman sizden çok yakınız; fakat siz göremezsiniz.” (K. 56/85)

“Çünkü biz ona şah damarından daha yakınız.” (K. 50/16)

“Ey inananlar! Allah ve Peygamber, sizi, hayat verecek olan şeye çağırdığı zaman icabet edin. Allah'ın kişi ile kalbi arasına girdiğini ve sonunda O'nun katında toplanacağınızı bilin.” (K. 8/24)

“Ey Muhammed! De ki; ‘Öyleyse Allah'a koşusun; doğrusu ben sizi O'nun azabı ile açıkça uyarırım.’” (K. 51/50)

“Her nerede olursanız olun ; O, sizinle beraberdir.” (K. 8/17)

“İnsan nerede, kaç kişi olursa olsun, Allah onlarla beraberdir.” (K. 58/7)

“İnsanlara, Allah tarafından Hak (Gerçek) indirilmiştir.” (K.10/18)

“Kendi içinizde Allah'ın varlığına nice deliller vardır, görmez misiniz.” (K. 51/21)

“Korkmayın, ben sizinle birlikteyim; görür ve işitirim.” (K. 5/4, 12, 20/46)

“Rabbin insanları kuşatmıştır.” (K. 17/60)

ŞEKER HOCANIN MACERALARI 5

‘Şeker Hoca’, bir alem hoca: ‘Peygamberimiz yaşasaydı cipe binerdi; zaten devenin de iyisine binmiş’

Teravih namazına eli boş gelen kadınlara, ‘Seda Sayan’ın programına börek çörek yapıp gidersiniz, buraya eliniz boş geliyorsunuz’ diye takılıyor.

Söylediklerini oya sunuyor, cuma namazının farzını kıldırıp, ‘memleketin 330 milyar dolar borcu var, hadi şimdi gidip çalışın’ diye cemaati işlerinin başına gönderiyor. O, Malatya’nın ünlü Şeker Camii’nin 29 yıllık Şeker Hoca lakaplı imamı Celal Tilgen.

Basın Yayın Halkla İlişkiler mezunu. Yaşını sorduğunda, ‘52 modelim’ diyor. Onunla görüşüp dönerken anlattığı bazı hikayelere hala gülüyorduk.

- Sizin cemaatiniz camiden taşıyormuş. Nedir bu işin esbabı mucibesî?

- Zebanilerden, cehennemde kaynayan kazanlardan, cehennem ateşinde yananlardan bahsetmem. Cami korkutma değil, sevdirme yeridir. Adam camiye zaten dert, ıstırap içinde geliyor. Bir de cehennemden mi bahsedeceğiz?

- Camide promosyon uygulamanız varmış.

- Gelenleri caminin monoton havasından kurtarmak lazım. Camiye gelen çocuklara camiye sevdirmek gerekir. Onlara sorular soruyorum, bilseler de bilmeseler de şehirlerarası bilet, çeyrek, cumhuriyet altını veriyorum.

- Cemaatiniz sadece erkekler mi? Kadınlar yok mu?

- Kadınlar özellikle teravih namazına gelirler. Sayan’ın programına börekli çörekli gidersiniz, buraya eliniz boş gelirsiniz’ diye takılırım. Kadınları camiden uzaklaştırmak için bir dolu safsata uydurmuşuz. Niye kadınlar cuma’ya gelmesin, cenazede saf tutmasınlar. Hacda herkes namazı karışık kılıyor. Niyetin bozuk olduktan sonra Kâbe’de de niyetin bozuktur.

Ayakkabıların Kaskosu Var

- Camilerde niye sürekli ayakkabılar çalınır?

- Bizde ayakkabılar kaskoludur. Ayakkabısı çalınana ayakkabı alıyorum.

- Hep böyle grand tuvalet mi giyinirsiniz?

- İslam dini cüppe, sarık, takke ve tespihten ibaret değildir. Peygamberimiz sıcak iklimde yaşadığı için entari giyinmişti.

Kutuplarda yaşasa öyle mi giyinecekti? Hayatta olsaydı, en şık kıyafetleri giyer, en lüks ciplere binerdi. Zaten zamanında en iyi deveye binermiş.

- Türkiye'de gereğinden fazla cami yok mu sizce?

- Memlekette cami enflasyonu var, yurt yapalım deyince 'sen ne biçim hocasın, camiye karşısın' diyorlar. Sadece cami yapmakla iyi Müslüman olunmaz. İlimde ne kadar ilerlemişsek, ne kadar ormanımız varsa, o kadar iyi insan, o kadar iyi Müslüman'ız.

Al Sana Göbek Ver Bana Bebek

- Hurafeler ve batıl inançlara niçin bu kadar itibar ediliyor?

- Şiddetle karşıyım. Gidiyorlar türbelere çaputlar bağlıyorlar, 'Al sana göbek, ver bana bebek' bunlarla uğraşıyorlar.

Malatya'da Keşaf Baba Türbesi var. Bir baktım kadınlar türbenin etrafında neredeyse içki kokteyli yapıyorlar. Yakını içki içen elinde viski, şarap, rakı ne varsa mezara getirmiş. Şimdi bu adam kalksa bunları kovalasa hakkı değil mi? Bunlar dini takvim yapraklarında, cami duvar diplerinde öğrendikleri için oluyor.

- Allah bilir sizin internet siteniz de vardır.

- Cemaate www.celalhoca.com.tr 'ye girin sorular sorun dedim. Cemaat araştırmış, 'Hocam bulamadık' dediler. Fazla 'w' yazmış Akbank'la karıştırmışsınızdır o zaman dedim.

Sitem yok, espri yapmıştım. Ama hazırlıkları yapıyor, yakında olacak.

- Cuma namazının farzını kıldırıp cemaati gönderdiğiniz oluyor mu, niye?

- En önemli ibadet çalışmaktır. Bu memleketin 330 milyar dolar borcu var. Namazın farzını kıldıktan sonra, hadi şimdi gidin çalışın memleket düzlüğe çıksın diyorum. Haccın farzı da bir kezdır. Memlekette çöpten ekmek toplayan insanlar azalınca ister 5, ister 10 kez gitsinler.

- Sizden rahatsızlık duyanlar yok mu?

- Neşeli şeyler anlatıyorum diye çok tepki verdiler. Dini preslemişler, preslemişler monoton hale getirmişler. İslam dini güler yüzlü bir din ama biz namazı bile somurtarak kılıyoruz.

Cemaate Galoş Giydirecek

Ben Şeker Camii'ne yalınayak gelinmesini yasakladım. Ayağında mantar, egzama, başka bir hastalık olabilir. İnsanlar o ayaklarla basılan yere secde ediyorlar. Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı'na cemaate galoş giydirelim dedim. Henüz alamadım ama 1000 tane alıp koyacağım camiye.

Özal Ailesinin İmamlığını Yaptı

Sabah namazı için camiye gelmiştim. Üstünde hırka olan birini gördüm ama çok karanlıktı kim anlayamadım. Kimsiniz dedim, Turgut Özal'ım dedi. O sırada başbakandı. Korumalarını atlatıp gelmiş. Annesi Hafize Hanım'la tanıştırtıp aile imamları olmamı, dini konularda onları yönlendirmemi ve yılda 5 kez hatim indirmemi istedi. Babam için bile beş kez hatim indirmiyorum, ancak bir kez yapabilirim dedim. Peki ben öldükten sonra mezarıma beş yıl boyunca gelip dua okur musun dedi, 'Ya Amerika'da, Arabistan'da ölürseniz, nasıl geleyim' dedim onu da kabul etmedim. Ama dört yıl boyunca Özal ailesinin aile imamlığını yaptım.

Camide Reklam Böyle Olur

Cami yeni yapıldığı zaman dört avize gerekiyordu. Halde çalışan birine 'Sen camiye avizeleri getir, ben senin reklamını yapayım' dedim. Cami doluyken cemaate, namazın farzı kaç diye sorsam aranızda bilen olur, bilmeyen olur. Hadi ondan da vazgeçtim, abdestin farzını sorsam onu da bilen olur, bilmeyen olur. Ama kaliteli, ucuz sebze ve meyvenin hal binası No. 47 Şahin Topaloğlu'nda satıldığını bilir oraya giderseniz dedim.

15 gün sonra avizeleri getirdi, hocam gelen giden benim dükkanı soruyor, caminin başka bir ihtiyacı var mı, diye sordu.

Radara Yakalandım

Dünya kupası maçıydı. Birkaç rütbeli kişi teravih namazını da, maçı da kaçırmak istemiyorlardı. Hocam ne yapacağız diye sordular. Teravihe gelin hızlı kıldırıp sizi maça yetiştiririm dedim. Birkaç rekata hızlı hızlı kıldırıldım. Sonra biraz rölantiye almışım. Maça geciktiler. Hocam ne yaptın? İyi gidiyordun sonra yavaşladın dediler. "Yahu radara yakalandım. Görmediniz mi cemaatin arasında Malatya Müftüsü vardı..." dedim.

DİLEKÇE: GÖREVE DAVET 6

Semavi din adıyla tanınan üç adet önemli din var: Musevilik, Hıristiyanlık ve İslamiyet.

Bu üç din de aynı Tanrı'ya (Allah)-varsa eğer- inanır. Ama nedense, aynı Tanrı (Allah)-varsa eğer-, üç farklı din göndermiştir. Tesadüf(!) bu ya, bu üç din de aynı coğrafi bölgede çıkmıştır. Sanki, dünyanın diğer bölgelerinde yaşayan insanların "malum" Tanrı'ya (Allah)-varsa eğer-inanan bir dine ihtiyaçları yokmuş gibi..

Şu tabloya bakın:

Musevi:

Hıristiyanlara düşman. Çünkü Tevrat'ı reddedip yeni bir dini (İsa dini) benimsediler. Benimsemekle kalmadılar, bu kutsal kentte hak iddia ediyorlar. Oysa bu topraklar, bu kent Yahudilere vaat edilmiş. Tevrat bunu böyle buyuruyor. Burası Yahudi kenti ve salt Yahudi kenti.

Müslümanlara düşman. Çünkü Tevrat'ı reddedip yeni bir dini (Muhammed dini) benimsediler. Önceki iki kitabı (Tevrat ve İncil) ilga ettiklerini açıkladılar. Dahası Yahudi halkına vaat edilmiş bu kutsal topraklardan ve kutsal kentten çekip gitmiyorlar, zor kullanıyor, suikastlarla, gerilla savaşı ile, "intifada" ile direniyorlar.

Hıristiyan:

Yahudilere düşman. Çünkü İsa'yı Romalılara onlar ihbar etti. İsa'nın çarmıha gerilmesinin baş suçlusunu Yahudiler.

Müslümanlara düşman. Çünkü o kutsal toprakları -sonradan- Müslüman barbarlar işgal etti ve hâlâ büyük bölümünü ellerinde tutuyorlar. Koskoca Haçlı ordularını geri püskürten, kutsal toprakları kirleten hep onlar.

Müslüman:

Hıristiyanlara düşman. Kılıç zoruyla, Kuran buyruğuyla (cihat) fethettikleri bir kenti onlardan geri almak için taa Avrupalardan kopup gelmiş Haçlı ordularıyla çarpıştılar. O günlerde serpilip boy atan düşmanlık eksilmeksizin -belki artarak- sürüp gidiyor.

Musevilere düşman. Kılıç zoruyla kazanılmış kutsal kenti (Kudüs) hile ve desise ile geri aldılar. Çağın en ileri teknolojiyle ve ABD ve Avrupa'nın Yahudi lobilerinin bitmez

tükenmez parasal destekleriyle Müslümanları yendiler. Kenti geri almakla kalmadılar, şimdi de Müslümanları bu kutsal kentten kovmanın hesapları içindeler. Üstelik onlar varlıklı ve güçlü. Müslüman Filistinli ise artık yoksul ve çaresiz.

Tarihin ne tuhaf cilvesi. Musa dinine inanmış Yahudi kavmi ile Muhammed ümmeti Araplar “amcaoğlu”. Hepsinin kökü Sami ırkı. Buna Tevrat da tanık, Kuran da. Aynı soyun çocukları, amcaoğulları bugün ölümüne düşman.

Bu durumda, Tanrı (Allah)-varsa eğer- ne yapıyor? Hiç.. Göndermiş farklı dinleri, farklı dinlere inanan farklı fikirlere sahip farklı insanların birbirleriyle didişmesini, hatta savaşmasını seyrediyor.

Ayrıca, İslamiyet kitabı Kuran’daki bilim dışı, şiddete yönelten, ve çelişkili ayetler için de kimi imam/hoca/ilahiyatçı/mümin’in dediğini diğer imam/hoca/ilahiyatçı/mümin yalanlıyor. En basitinden, “İslamiyet’te kadının örtünmesi şart mı değil mi” konusunda bile İslamcılar bir türlü anlaşamıyorlar. Örneğin, Prof. Dr. Zekeriya Beyaz, Kuran’a göre kadının örtünmesinin şart olmadığını ileri sürerken, diğerleri, bunun tersini iddia ediyorlar. Tüm İslam ülkelerinde de kadının bilinen çağ dışı durumu giyiminde bile açıkça sergileniyor. İslamcılar, kendilerine Kuran’daki çelişkileri ve bilim dışılıkları gösterenlere, “Bunun anlamı böyle değil, sen okudun mu anlamazsın, bilgin yeterli değil, senin okuduğun yanlış tercüme; “falan filan hoca”nın tefsirini okuyacaksın ki anlayasın “ diyorlar.

Tanrı (Allah)-varsa eğer- demiyor ki, “Yeni bir peygamber göndereyim, hem bu peygamber eskilerinden daha bilgili, daha kültürlü olsun, üniversite bitirmiş olsun, dünyanın çeşitli dillerini konuşuyor olsun, bir de yeni kitap göndereyim, ama öyle bir kitap olsun ki tercüme hataları ve farklı anlamlara yol açmamak için, dünyanın tüm dillerine yazdığım bir kitap olsun, insanlar da okusunlar, aynı şeyi anlasınlar.. Hepsi de iyi insan olsunlar, cennetlik olsunlar.. Bu arada şu kötü melek şeytanı da yok edeyim, kullarımı azdırmasın, kötü yola düşürmesin..”

Tanrı (Allah)-varsa eğer-, bunları demiyor. Son peygamberi olduğu iddia edilen Muhammed’i gönderdikten sonra gönderdiyse eğer- üzerine bir tembellik çökmüş. Çalışmıyor.

farklı dinleri gönderip-gönderdiyse eğer- insanların birbirine düşman olmasına neden olması yetmiyormuş gibi, önlem de almıyor, bu hatasını tamir etmiyor.

Tanrı'yı (Allah)-varsa eğer- göreve davet ediyorum.

Yoksa, boşuna mı bu istek? Yoksa, Tanrı (Allah) yok mu? Yoksa, bu dinleri Tanrı (Allah) göndermedi mi?

Ayrıca, Allah'ın-varsa eğer- sözü olduğuna inanılan ve 1400 yıldır dokunmadığı Kuran'ı yeniden yazması gerekiyor... Kuran'da kadınların aleyhine olan, kadınlara miras hakkında yarı pay tanıyan, kocaları tarafından dövülmeye yol açan, kocalarının baksa kadınlarla da evlenmesine müsaade eden, mahkemelerde erkeklerle eşit şahitlik hakkı bile vermeyen ayetleri değiştirip, tercüme ve "meal" farklılıklarına neden olmasın diye de dünyanın tüm dillerine bizzat kendisinin çevirerek Cebrail ile dünyanın tüm ülkelerine göndermesi gerekmez mi?

Eğer bunu yapmazsa o zaman iki ihtimal var: Ya Allah yok ki bunu yapsın, ya da Kuran Allah'ın gönderdiği bir kitap değil, bu nedenle de Kuran'daki çelişkiler, günümüz etiğine uymayan ayetler ve ayetlerdeki akıldışı, bilim dışı ifadelerle ilgilenmiyor... (Bu çelişkiyi anlamak için aşağıdaki BİLİMLE ÇATIŞAN AYETLER başlıklı yazımıza bakınız... HB)

İslamiyet Gerçekleri

GERÇEĞİ DÜŞÜNMEK 1, 7

Bütün kutsal kitaplar; vahye inananları iyiliği de sürükler, kötülüğe de... Aklını kullananları ise yalnızca iyiliğe sürükler.. Aklını kullanmayan insanlar ise "kafirdir, katli vaciptir!" düşüncesiyle kendisi gibi düşünmeyenleri öldürmek ister...

Çünkü aklını kullananlar kutsal kitaplardaki günümüz genel doğrularına (Dinsel deyimle: Marufuna...) aykırı olan kuralları kabul etmez; ancak, günümüz anlayışı ile bağdaşan kuralları kabul eder...

Önce Prof. Dr. Mustafa Erdoğan Sürat'ın şu konuşmasını okuyalım: "Tevrat kan dökmeyi yasakladığı için İsrail'de yaşayan Yahudiler askere gitmez. O, kan döken Yahudiler ise Faşist Yahudilerdir." (Radyo Hedef. 9-10 arası. İsrail'in Filistin'i Helikopter ve uçaklarla bombaladığı günler. 2001

Ramazan Bayramı öncesinde...)

“Tevrat kan dökmeyi yasaklamışmı!” İnanalım mı?

Tevrat konusunda Kuran ne diyor? Bir de buna bakalım...
Sözü uzatmadan okumaya başlayalım:

1. “Doğrusu Biz yol gösterici olarak ve nurlandırıcı olarak Tevrat’ı indirdik.” (K. 5/44).

2. “Allah hiçbir insana bir şey indirmemiştir” demekle Allah’ı gereği gibi değerlendirmediler.: De ki: Musa’nın insanlara nur ve yol gösterici olarak getirdiği kitabı kim indirdi?” (K. 6/91).

3. “Sonra, iyilik işleyenlere nimeti tamamlamak, her şeyi uzun uzadıya açıklamak, doğruyu göstermek ve rahmet olmak üzere Musa’ya kitabı verdik. Rabbine kavuşacaklarına belki inanırlar.” (K. 6/154).

4. “Musa’ya Kitap verdik....onu İsrail oğullarına doğruluk rehberi kıldık.” (17/2).

5. “And olsun ki, Musa ve Harun’a eğriyi doğrudan ayıran Kitabı sakınanlar için ışık ve öğüt olarak verdik.” (K. 21/48).

6. “And olsun ki, Musa’ya, ilk nesilleri yok ettikten sonra, insanlar düşünsünler diye Kitabı, açık belgeler, doğruluk rehberi ve rahmet olarak indirdik.” (K. 28/43).

7. “Her ikisine de, apaçık anlaşılan bir kitap vermiştik. Her ikisini de doğru yola erdirmiştik.” (K. 37/117-118).

Görüldüğü gibi Kuran: Tevrat’ın Tanrı tarafından gönderildiğini, Tanrı sözleri olduğunu, insanları aydınlatan doğruluk rehberi, eğriyi doğrudan ayıran bir kitap olarak sunuyor.

Kuran’da; Tevrat’ı doğrulayıp onaylayan yüze yakın tümce var. Buraya rast gele 7 tanesini aldım. İsteyen, merak eden diğerlerini de okur...

Burada üzerinde düşünülmesi gereken bir olguya dikkatinizi çekeceğim ve ondan sonra da; Tevrat, kan dökmeyi yasaklamış mı, teşvik mi etmiş bu konuya gireceğim...

Halk arasında çok söylenir. “Doğru söz yemin istemez!” denir. 5. ve 6. sırada Allah yemin ederek söze başlıyor. Biliyorsunuz; yemin, kendisine güven olmayan kişilerin güven sağlama çabasıdır.

Allah dedikleri güçlü varlık yemin etme gereğini niçin duyuyor? Şeriatçılar bu konuda düşünmekten korkarlar.

Allah'ın anında kendilerini çarpacağını sanırlar. Yaşar Nuri Öztürk ise; Allah'ın ettiği bu yeminler için açıklama getirmeye çabalıyorsa da, çabaladıkça bataklığa batıyor, yüzüne gözüne bulaştırıyor...

Şimdi şeriat militanlarının sık sık bana yönelttikleri şu soruya yanıt vermek istiyorum: “Yahu din adamı değilsin. Arapça bilmezsin. Din tahsil etmedin. Dini konulara niçin giriyorsun?...” gibisinden daha birçok suçlamalar.

Evet, ben çok bilgili ve kültürlü değilim. Orta dereceli okulları gece mektebinden bitirmişim. Hukuk fakültesinden orta derece ile mezun olmuşum. Yurt dışına çıkmamışım. Yabancı dilim bile yok.

Ama “Atatürkçü ve Aydın bir kimse” olmak gibi bir niteliğim var.. (Haa, bakın, benim Atatürkçü ve Aydın oluşum mahkeme kararı ile saptanmıştır. Hakkımdaki bu karar Gaziantep Sorgu Hakimliği'nin . E. 962/25. K. 962/104. C.M.U. 127/16 sayılı ile verilmiştir.. Bu karar Gaziantep Asliye Ceza Mahkemesince onaylanmıştır.. Öyle sanıyorum ki Türkiye'de ikinci bir kişi hakkında verilmiş böyle bir mahkeme kararı yoktur...

Bu konuyu derinliğine öğrenmek isteyenler Kurultay yazarlarından Necdet Sevinç ile Zekeriya Beyaz'a (Şu Dekan olan Meşhur Zekeriya Beyaz...) sorabilirler..

Şimdi bu konulara niçin eğildiğimin gerekçesini belirtiyim. Bu ulusun okullarında, bir kuruş para vermeden, iyi kötü Hukuk Fakültesini bitirmişim.

Demek ki bu ülkeye, bir avukat olarak, borcum var. Bir de yaratılışım gereği Doğrucu Davut gibi bir karakterim olduğundan Tabularla, Talanlarla, Yalanlarla halkımın din ticareti yaparak, aldatılmasına ve sömürülmesine dayanamıyorum. Bir de bilgili de olsam bilgisiz de olsam Anayasa ve yasalar bana: **“Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir.” (Anayasa. Mad. 26)**

Hem ben; kimseyi, Allah ile Allah'ın cehennemi ile korkutmuyorum. Hiçbir peygamber arkasına sığınmıyorum. Kutsal kitapları dayatmıyorum. kimseye de cennet vaat etmiyorum. Yalnızca şöyle diyorum. Diyorum ki: Gerçeği

(Allah'ı... Allah: Üstesinden gelemeyeceğimiz; Doğa ve toplum kuralları ile bilgi ve kültürümüzle doğru orantılı olarak bizlerde gelişen sağduyu ve vicdan...) bilirseniz güçlü olursunuz. Huzurlu ve mutlu olursunuz. Ruhsal bir dinginliğe ulaşırsınız. Kendi çıkarınızı koruduğunuz gibi toplumunuzun ve insanlığın çıkarını da korursunuz... Ne kimseyi ezer ve sömürürsünüz; ne de kendinizi ezilmesine ve sömürülmesine izin verirsiniz.

Tabularla, Talanlarla, Yalanlarla karşılaşınca yaratılışım gereği kendimi tutamıyorum. Başıma gelenler de bu yüzden zaten. Ama ne demiş atalarımız can çıkar, huy çıkmaz...

Yukarda sıraladığım üç kavram insanlığın baş belasıdır. Her hali karda insanım, aydınım diyenler gerçek saygısı (Hak. Tanrı. Allah..) gereği doğruları söylemekten çekinmemelidir.

Yaşarken gerçeği dile getirmeyeceğiz de, ne zaman dile getireceğiz?.. Yaşarken düşünce ve kanaatlerimizi açıklamazsak ne zaman açıklayacağız? Yaşarsak susarsak, öldükten sonra nasıl konuşacağız?

Kendi için söylüyorum: Üzerimde 7 ölümcül hastalık var. Yaş yetmiş iş bitmiş... (Herkes başkası için "yaşı yetmiş, işi bitmiş" der; ama, işte ben kendim için söylüyorum...) Belki bu gün, belki de yarından yakın gitmek üzereyim. Şimdi gerçeklere değinmeyeyim de ne zaman değineyim. Şimdi düşünce ve kanaatlerimi açıklamayacakmışım da ne zaman açıklayacağım... Ola ki şeriatçılar seni öldürürler.. Öldürebilirler de.. Benim ölmeyeceğim diye bir savım yok ki... Kuştan korkan darı ekmez. Rizikoyu göze almayan; ne otobüse, ne tirene ne de uçağa binebilir.. Ancak hımbıl hımbıl evinde oturur.. Ne kokar ne bulaşır; kendini akıllı ve adam sanarak aldatır, oyalanır.. Ben şahsen o kadar akıllı değilim; ben, insanım, cüdam değilim...

Bu kadar serenattan sonra, Prof. Dr. Mustafa Erdoğan Sürat'ın dediği gibi, Tevrat, "Kan dökmeyi yasaklamış mı?..."

Ya da Kuran'ın (Allah'ın) dediği gibi; Tevrat, insanlık yararına yolun doğrusunu gösteren bir kitap mı?

Ne var ki olmadığını bizim Müslüman allameler de görüyor; ama, işin içinden Tevrat Tahrif (değiştirilmiş)" edilmiştir diyerek çıkmaya çalışıyorlar.. Ama, ne zaman? Muhammet'ten önce mi, sonra mı, bunu söyleyemiyorlar.

Değiştirdiğini kanıtlamak için hiçbir kanıt da gösteremiyorlar.

Eğer Tevrat değiştirilmiş olsaydı; öncelikle aşağıda sıralayacağım tümceleri (ayetleri...) değiştirirlerdi. Bu bölümü okumayı sürdürürseniz bana hak verirsiniz...

Eğer yalanım, yanıltım varsa beni uyarınız. Yok, eksiğim varsa tamamlayınız. Bunun da ötesi nefsimi uyararak hakka (gerçeğe) karşı geliyorsam söyleyiniz. Bu soruların yanıtını bulmak için şimdi Tevrat'tan alıntılara başlayabiliriz:

1. "Allah Onu (İsrail'i) Mısır'dan çıkarıyor. Onun yaban öküzü gibi kuvveti var. Kendisine hasım olan milletleri yiyecek. Ve onların kemiklerini kıracak. Ve okları ile onları delecektir." (T. Sayılar. 24/7- 8).

Televizyonda, iki İsrail askerinin; dağ başında tutsak aldıkları bir Filistinlinin ellerini tüfeklerinin kabzası ile kırdıklarını gözlerimle gördüm.

Bu öldürmelerinin kaynağı da yukarıda tümcedir (ayettir). Daha çok var... Neler olduğunu göreceğiz bu bölümü okuyanlar...

Sevsinler seni ey Prof. Dr. Mustafa Erdoğan Sürat! Hani "Tevrat Kan dökmeyi yasaklamıştı?"

Ya Tevrat'ı doğrulayan ve onaylayan Kuran'a ne diyeceğiz? Ona söz söylenmez! Niçin? Çünkü o Tanrı sözüdür... Peki öyleyse ya bu yazılı gerçeklere ne diyeceğiz... Aklımızı imana mı kurban edeceğiz?

Neredesiniz en Atatürkçü, en aydın, en Cumhuriyetçi, en laik olduklarını ileri süren Yaşar Nuri Öztürkler, Zekeriya Beyazlar?.. Niçin bu konulara değinmiyorsunuz hiç?.. Sürdürelim alıntıları:

"Ve Rab. Musa'ya dedi: Kavmin bütün reislerini al, ve RABBİN kızgın öfkesi İsrail'den dönsün diye, onları güneşe karşı RABBİN önünde as. Ve Musa İsrail'in hakimlerine dedi: Her biriniz kendi adamlarınızı, Beal-peora bağlanmış olanları öldürün. Ve işte, İsrail oğullarından bir adam geldi, Musa'nın gözü önünde ve toplanma çadırı kapısında ağlamakta olan bitin İsrail oğulları cemaatinin gözü önünde kardeşlerine Midyani bir kadın getirdi. Ve kâhin oğlu, Elezar oğlu, Finehas bunu görünce, cemaatin arasından kalktı ve eline bir mızrak aldı ve İsrailî adamın ardınca çadırın iç tarafına girdi. İsrailî adama ve karnından (ardından demek

istiyor) kadına, ikisine de, mızrağı sapladı Veba da İsrail oğullarından kaldırıldı. Vebada ölenler yirmi dört bin kişi idi.” (T. Sayılar. 25/5-9).

Acaba mızrak saplayarak öldürdükleri kadın ile erkek vebalı oldukları için mi, yoksa Midyani (Arabistan’da dolaşan göçebe halk. Tekvin’e göre Midyaniler, İbrahim ile hizmetçisi Ketura’nın oğlunun soyundan kabul ederek düşman sayarlar. Tıpkı Arapları, Filistinlileri düşman saydıkları gibi...) oldukları için mi öldürülmüştür burası anlaşılıyor...

İsrail, düşmanlarını öldürmek için birçok gerekçeler bulmuştur. Kimilerini babasının kullananların soyundan, kimisini kızı ile yatanın soyundan, kimisini de hizmetçi soyundan geldiklerini söyleyerek aşağılar ve de düşman sayarlar.. Kendilerine göre bunların yaşamaya hakkı yoktur. Bunların başında: Araplar, Filistinliler, Amonlar, Midyaniler gelir...

Bu kavimlerden olanlar görüldükleri yerde öldürülmelidir. Bunları ileriki bölümlerde ayrıntıları ile göreceğiz... Gördükçe hep birlikte şaşıracağız...

3. “Ele geçen her adamın gövdesi delik deşik edilecek ve tutulan her adam kılıçla düşecek. Yavruları da gözleri önünde yere çalınacak; evleri çapul edilecek ve karıları kirletilecek.” (T. İşa’ya. 13/15-16).

Bu sözleri Tanrıya mal edenler Tanrıyı aşağıladıklarının ayırımında değiller mi? Gelin şu güzelim Tanrıyı bunların elinden alarak yüceltelim... İnsanlığı bu Tanrıyı bilmezlerin, Allah tanımazların elinden kurtaralım...

Av. Hayri BALTA. 26.12.2001

GERÇEĞİ DÜŞÜNMEK 2, 8

Yukarıda, dört kare fotoğrafta, Filistin-İsrail arasındaki savaşın acı sonuçlarını görüyoruz.

Birinci ve ikinci karede “Kamplara füze yağdıran İsrail saldırısı sonucu can veren 45 Filistinli gencin yere serilmiş cesetleri ve ağlayan analarını görüyoruz.

Üçüncü ve dördüncü karede ise bir Cafe’de kendini patlatan canlı bombanın yere serilmiş kurbanlarının cesetleri ile ağlayan İsrail’li anaları görüyoruz...

Gençler ölüyor; analar ağlıyor... Ramallah'ın, Kudüs'ün yakınlarındaki kasabaların başına gökten rahmet yerine bomba yağıyor. Yıldırım çakmıyor, gök gürlemiyor artık, füzelerin patlarken çıkardığı gürültüdür yankılanan...

Savaşa karşı olan bizim gibiler ise üzülüyor... Savaş tüccarları gülüyor.

Bunlar beş bin yıldan beri kavga eder. Kendilerini kutsal kitapları motive eder. İsrail'in kutsal kitabını Hahamları yazar; yazdıkları kitaplara Allah kelamı diyerek satar...

Tanrı bilgisinden yoksun olanlarla din bilgisi olmayanlar da bunları gerçek sanır... Ancak söylenen kelamı Allah'a yakıştıramadığından da bunlar "tarif" edilmiş demekle işin içinden çıktığını sanır...

Sormaz ki kendi kendine; bir köy muhtarı bile, kendi bildirisinin değiştirilmesine izin vermeyerek karşı çıkarken, Allah kendi kitabının değiştirilmesine niçin karşı çıkmadı, demez... Hadi diyelim ki bu ölüm emirleri Allah vermiş olamaz; bu Hahamlar tarafından değiştirilerek Tevrat'a yerleştirilmiş; ama bu ölüm ve öldürün emirleri değiştirilmemiş kitapta da var. Ne var ki bu konuda bizimkiler kafa yormazlar; kafa yoranları da yaşıtmazlar...

Kendilerini dinci sanan insanlarımız sormuyorlar kendi kendilerine "Allah savaş için insanları motive eder mi?" diye... Elbette Allah kendi yarattıklarının birbirlerine girmesini istemez, insanların birbirlerini öldürmelerini istemez. Allah yücedir, merhametlidir, şefkatlidir...

Ne var ki insanlar sorumluluktan kaçmak için kendi yaptıklarını Allah'a mal ederler. Allah kitabında böyle yazıyor derler ve böylece Allah'a saygısızlık ettiklerini bile bilmezler...

Gelin şimdi kendi cinayetlerini Allah'a mal etmek isteyenlerin neler yazdıklarına bir göz atalım. Önce Değişmiş kitaba sonra da Değişmemiş kitaba bakalım:

Tevrat'tan:

"Ve vaki oldu ki, İsrail, kırdı, kendilerini kovalamış oldukları çölde Ay ahalisinin hepsini öldürmeyi bitirdiği ve bitirinceye kadar onların hepsi kılıçtan geçirildiği zaman, bütün İsrail Ay'a döndüler ve onu kılıçtan geçirdiler. Ve o gün erkeklerden ve kadınlardan düşenlerin hepsi, bütün Ay ahalisi, on iki bin kişi idi. Çünkü bütün Ay ahalisini tamamen

yok edinceye kadar Yeşu kargıyı uzatmış olan elini geri çekmedi. Ancak Rabbin Yeşu'a emrettiği sözüne göre İsrail o şehrin hayvanlarını ve mallarını kendileri için çapul ettiler." (Yeşu. 8/24-27).

"Ay ahalisini tamamen yok eden şu Yeşu'ya bir bakalım? Kim bu adam? Yeşu dedikleri bu adamı Ansiklopediler şöyle tanımlar: "Efraim boyundan Nuh'un oğlu. MUSA'NIN EN SADIK ÇÖMEZLERİNDENDİ. Onun yerine geçti. TANRI ONA İsrail halkını Kenan iline götürmek görevini verdi. Yeşu bunun üzerine Şeria ırmağını geçti, yerli halklara boyun eğdirdi ve Filistin'i boyları arasında paylaştırdı.

Sonraki kitaplarda efsanelerde ona bazı mucizeler mal edilir; ayakları ıslanmadan Şeriat ırmağını geçmesi, Eriha surlarının çökmesi, Gabaon savaşında günü uzatması gibi..." (Bk. Meydan Larousse Ansiklopedisi.)

Yeşu dedikleri bu adam Yahudilerin peygamberlerinden biri. Kan dökücülükte ileri gittiği için saygınlık kazanmış belli.... Tevrat'ın altıncı kitabı olan Yeşu'da övülür kendisi...

Tarihte kan dökücü mü yok işte onlardan biri daha ki bu da Yahudilerin ileri gelen kraliçelerinden Ester dedikleri. Hele bakalım ne demiş bu İsrail kraliçesi:

"Ve Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirdiler, ve öldürdüler ve yok ettiler ve kendilerinden nefret edenlere istedikleri gibi yaptılar. Ve Yahudiler Şuşan sarayında beş yüz kişi öldürdüler; ve Haman'ın on oğlunu öldürüp yok ettiler..." (Ester. 9/5-12)

Bu bölümde öldürülenlerin, yok edilenlerin sayısı çok; ama benim bunların hepsini yazmaya yüreğim yok. Bildiğim kadarı ile bu Ester, İsrail krallarından birisinin karısı. Kraliçelerin kan dökücü cadısı... Sayısız öldürdüğü insanların sayısı.

Bunlar, kralı ile kraliçesi ile barış içinde yaşamak isteyen insanların baş belası... Tükenir mi Tevrat'ta kan dökücü baş belası. İşte bunlardan biri daha ki kan dökücülerin en alası:

"Ve Ehud sol elini uzatıp sağ kalçasından kamayı çekti ve onu kralın karnına sapladı ve namlının ardından kabza da girdi ve namlıyı yağ kapladı, çünkü kamayı karnından çekmedi ve arkasından çıktı." (Hakimler. 3/21-23)

Bu tümcelerden anlaşılıyor ki Yahudilerden Ehud adlı

birisi kendilerine düşman saydıkları bir milletin kralına suikast yapıyor, elindeki kılıcı kurbanının karnına kabzasına kadar sokuyor ve çok iyi bir şeymiş yapmış gibi Yahudilerin Kutsal kitabına alınıyor...

Kutsal kitaptaki kan dökücülükleri, suikastları çapulculukları, karı-kız, genç-yaşlı demeden tükettikleri saymakla bitmez. Çünkü sayılamayacak denli çok. Bu kan dökücülükleri yazmaya ömür yetmez. Son olarak bir örnek daha sunacağım:

“O zaman yerin tozu gibi onları ezdim. Onları sokakların çamuru gibi ayak altına alıp çiğnedim. Kavmimin çekişmelerinden beni azat ettin.

Milletlere baş olmak için beni korudun. Bilmediğim bir kavim bana kulluk edecek. Yabancı oğulları bana boyun eğecekler. Kulakları işitince bana itaat edecekler. Yabancı oğulları takatsiz kalacaklar. Ve hisarlarından titreyerek çıkacaklar... Rab hay'dır; ve kayam mübarek olsun ve kurtuluşumun kayası Allah yüce olsun; O Allah ki bana ölçer verir, kavimleri bana tabi kılar.” (II. Samuel. 22/43-48)

Görüyorsunuz değil mi kendi eylemlerini nasıl da Allah'a mal ediyorlar... “Milletlere baş olmak” isteyen İsa'nın doğumundan önce doğumundan sonra binlerce yıl esaret altında yaşıyorlar ve hala akıllanmıyorlar. 1950'de İsrail Devleti derleme ile kurulduktan sonra da Ortadoğu'yu kan gölüne çeviriyorlar...

Elbette Prof. Dr. Süleyman Ateş'i saymazsak, (Çünkü bu ilahiyatçı bundan birkaç yıl önce Tevrat'taki tümceler namazda okunabilir demişti...) Müslümanların Tevrat'a değişmiş demelerine hak vermemek elde değil. Çünkü Müslümanlar, yukarda saydığım kan dökücü tümceleri yüce bir varlık olan Allah'ın emretmeyeceği inancındalar. Ne var ki kendi kitaplarında da kafirler hakkında kan dökücü hükümler bulunduğunu unutuyorlar.

Oysa bilmedikleri şu ki Tevrat da değiştirilmemiş olup olduğu gibi duruyor... Tevrat denilen kitap Yahudi ulusunu; düşmanlarına karşı, savaşı motive etmek için geçmişte duruma göre Hahamlar tarafından yeni yeni eklemelerle oluşturulmuş bir kitaptır. Önümüzdeki günlerde bu konuda da bilgi verilecektir.

Benim aklımın almadığı ve bir türlü kabul edemediğin beş bin yıldan beri süren bu acımasız savaşın Allah'ın dilemesi ile olduğuna inanılmasıdır.. Allah dileseydi bu savaşlar olmazmış. Allah dilemeseymiş; bu insanlar savaş ederek birbirlerini öldürmezlermiş. İnanılır gibi değil, değil mi? Öyle ise gelin bu sözlerin kaynağına bakalım. Bakın bu konuda bir harfi bile değiştirilmemiş Kuran ne diyor?

“... Allah dileseydi, belgeler kendilerine geldikten sonra, peygamberlerin ardından birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat ayrılığa düştüler, kimi inandı, kimi inkar etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Lakin Allah istediğini yapar.” (K. 2/253)

Görüldüğü gibi iki yerde Allah dileseydi deniyor ve bir yerde de Allah istediğini yapar deniyor. Demek ki yukarda ağlayan analar Allah istediği için ağlıyor... Ölenler de Allah istediği için ölüyor...

Hani: “O kendisinden başka tanrı olmayan, hükümrân. Çok kutsal, esenlik ve güvenlik veren, görüp gözeten, güçlü, buyruğunu her şeye geçiren, ulu olan Allah'tır. Allah putperestlerin koştukları eşten münezzehtir.” (K. 59/23) deniyordu...

Öyle ise gelin şu yukarıdaki dört fotoğrafa bakalım. Düşünelim... Yani şimdi bu yerde yatanlar ve ağlayan analar Allah böyle istediği için mi ağlayıp duruyorlar. Böyle bir görüş adil, şefkatli, merhameti yüksek bir Allah'a nasıl olur da mal edilebilir? Allah böyle bir kader yaratır mı?

Allah, bu Filistinlilerle İsrail'in beş bin yıldan birbiri öldürmelerine niçin hala bakıp durur? Bu insanlar Allah istediği için mi birbirlerini öldürüp duruyor? Filistinlilerle İsrail'in birbirlerinin öldürmesini Allah dilemişse bundan çıkarı ne?

İnsanlar, birbirlerini öldürüp duracağına barış içinde, sevgi içinde yaşamış olsalardı bu olgu, Allah'a için daha yakışık olmaz mı idi? Allah denilen yüce varlık yarattığı insanların barış içinde sevgi ile gülüp oynamasından mutlu olmaz mıydı?

Hani “Allah'ın verdiği canı Allah alırdı?” Niçin kendi verdiği canı kendisi almıyor da; insanların, birbirlerini öldürmelerine sessiz kalıyor?

Allah'ın Allahlığına yakışır mı bu?
Av. Hayri Balta, 25.3.2002

ALLAH'A MAL EDİLEN SÖZLER 9

1. "Fitne kalmayıp yalnız Allah'ın dini ortada kalana kadar onlarla savasın. Eğer vazgeçerlerse savaşmayın. Zulmedenlerden başkasına düşmanlık yoktur. (K. 2/ 193)

2. "Allah yolunda hicret etmedikçe onlardan dost edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse onları tutun, bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan dost ve yardımcı edinmeyin. (K. 4/89)

3. "Eğer sizden uzak durmazlar, barış teklif etmezler ve sizden el çekmezlerse onları yakalayın, bulduğunuz yerde öldürün. İşte onların aleyhlerine size apaçık ferman verdik. (K. 4/91)

4. "Allah ve peygamberleriyle savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuğa uğraşanların cezası öldürülmek ve asılmak yahut çapraz olarak el ve ayakları kesilmek ye da yerlerinden sürülmektir. Bu onlara dünyada bir rezilliktir. Onlara ahrette büyük bir azap vardır." (K. 5/33)

5. "Rabbin meleklerle 'Ben sizinleyim, inananları destekleyin' diye vahdetti. 'Ben inkar edenlerin kalplerine korku salacağım., artık onların boyunlarını vurun, parmaklarını doğrayın' dedi." (K. 8/12).

"İnkarcılarla karşı karşıya geldiğinizde, boyunlarını vurun." demez. (K. 8/12. 47/4)

6. "Fitne kalmayıp yalnız Allah'ın dini kalana kadar onlarla savasın." (K. 8/39)

7. "Hürmetli aylar çıkınca, puta tapanları bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayıp hapsedin. Her gözetleme yerlerinde onları bekleyin." (K. 9/5)

8. "Kitap verilenlerden Allah'a, ahret gününe inanmayan, Allah'ın ve Peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savasın." (K. 9/29)

9. "Ey Peygamber! İnkarcılarla ve iki yüzlülerle savaş. Onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir, ne kötü dönüşür." (K. 66/9)

10. “Doğrusu İnkarcılar için zincirler, demir halkalar ve çılgin alevli cehennem hazırladık.” (K. 76/4)

11. “...serkeşlik etmelerinden endişelendiğiniz kadınlara öğüt verin, yataklarında yalnız bırakın, nihayet dövün...” (K. 4/34)

Aynı konuda kadınlara verilen emir: “Eğer kadın, kocasının serkeşliğinden veya aldırışsızlığından endişe ederse aralarında kendilerine bir engel yoktur. Anlaşmak daha hayırlıdır...” (K. 4/128)

Allah; ırkçılık güden, şu Müslüman şu kafir diye insanları kamplara ayırtıp birbirine düşüren Peygamberler göndermez. “Mümin müminin kardeşidir” demez; “Bütün insanlar kardeştir!” der.

Allah, hırsızın elini kesin (K. 5/38) demez. Hırsızın elini kesin diyen Hamurabi’dir... Oradan bir alıntıdır.

Suç işleyen insanın ellerini ayaklarını çapraz keserek cezalandırın demez (K. 5/33). Bunu diyen Firavundur (K. 7/124. 20/71. 26/49)

Dörde kadar kadınla evlenin, bunları kesin olarak isterseniz talak-ı salase yapın, sonra pişman olursanız; “Hulle” (K.2/229-230) yaparak geri alabilirsiniz demez. İlâhir...

Zina yapanı taşıyarak öldürün demez. Bunu diyen Yahudilerdir; kim bilir Yahudilere de kimlerden gelmiştir. Kuran’ın söyleniş nedenlerine (Esbab-ı Nüzul) bakıldığında da görülür ki Yahudiler; zina yapan bir gencin elini yüzünü boyayarak gezdirirken bunu gören İslam Peygamberi; Yahudilere “Niçin böyle yapıyorsunuz? Sizin kitabınızda zina yapanı taşıyarak öldürmek yok mu?” dedikten sonra “Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler kafirdir, zalimdir!” (K. 5/44-47) diyor...

“Size ne oldu da Allah yolunda ve “Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla!” diyen zavallı erkekler, kadınlar ve çocuklar uğruna savaşıyorsunuz!” (K. 4/75)

Olumsuz kurallar Allah tarafından konulmaz, Kuran’daki bu tür emirlerden, günümüz ahlak ve hukuk anlayışına uymadığından Cumhuriyet Devleti’nce hukumuzda uygulanmamaktadır ki bunların sayısı Süleyman Demirel’in

saptamasına göre 232'tanedir...

Cariye-köle sahibi olabilirsiniz, deniyor; bunlar o günün koşullarına göre konulan kurallardır...

Gayri Müslimleri dost edinmeyin

Muta nikahı yapabilirsiniz...

Mirasta kadına yarım verebilirsiniz,

Tanıklıkta iki kadın bir erkeğin yerine tutar.

Allah; ırkçılık güden, şu Müslüman şu kafir diye insanları kamplara bölmez... "Mümin müminin kardeşidir" demez; "Bütün insanlar kardeşir!" der.

Notlar:

Türkiye Diyanet Vakfı çevirisine;

"... Herkesten daha iyi tuzak kuranın (Bak. Süleyman Ateş çevirisine, Yaşar Nuri Öztürk 3/54)

"Kendisine inanmayanlara eziyet ederek eziyetin şiddetini artırmak üzere derisini değiştirenin" (K. 4/56);

"Suçluların çaprazlama ellerini ayaklarını kesin" (K. 8/39) diyenin,

"Kendisine inanmayanlara erimiş maden suyu içirenin" (K.18/29)

"Suçluların başına demir topuz vurarak kaynar su dökenin" (K. 22/19-22)

"İnkâr edenlerin boyunlarına demir halkalar vuranın" (K. 34/33)

"Suçluların boyunlarına demir halkalar vurarak zincirlerle kaynar suya sürenin" (4/7074)

"Suçlunun başına eziyet (azap) olsun diye kaynar su dökenin" (K.44/46-50)

"Savaşta inkâr edenlerle karşılaştığınızda boyunlarını vurun (K. 47/4)

+

Ne var ki bütün şeriatçılar bu hesabın öldükten sonra verileceğini ileri sürerek kendilerini yanıltıkları gibi başkalarını da yanıltırlar...

İnsanları; Allah, din, Cennet-Cehennem, cehennem zebanileri elinde işkence göreceğle olmakla korkuturlar. Ama bilmezler ki Allah işkenceci bir varlık değildir. Kaldı ki bu konuda daha önce Diyanet İşleri Başkanlığı da yapmış olan Prof. Süleyman Ateş şöyle demektedir:

“Allah’ın kullarını yakmaktan zevk alan bir varlık olduğuna kesinlikle inanmıyorum.” (Vatan, 21.2.2008)

BİLİMLE ÇATIŞAN AYETLER 10

“Öyleyse insan neden yaratıldığına bir baksın. Atılan bir sudan yaratıldı. O su erkeğin sırtı ile kadının göğüs kafesinden çıkar.” (K. 86/5-7)

Bilimsel verilere göre spermin üretildiği yer bellidir. Erkekleri kısırlaştırmak için niçin hayalarını burkarlar?...

+

*Düşünüp ibret alınız diye her şeyden (erkekli dişili) iki eş yarattık.” (K. 51/49)

Yine bilimsel verilere göre erselik hayvanlar da vardır. Bunların başında solucanların bir türü gelir ki; bunlar çift olarak değil tek olarak yaratılmıştır. Bu tek varlık da hem dişilik hem de erkeklik özelliği vardır ve kendi kendini döllendirir.

Yine denizlerin en gizemli canlılarından olan Denizatı adlı hayvan hem dişilik hem erkeklik özelliğini bünyesinde taşır. Yani bu hayvan da erseliktir.

+

“And olsun Biz gökte birtakım burçlar yarattık ve seyredenler için onu süsledik. Onu taşlanmış her şeytandan koruduk. Ancak kulak hırsızlığı eden müstesna. Onun da peşine açık bir alev sütunu düşmüştür.” (K. 15/18)

“And olsun ki Biz, yere en yakın olan göğü lambalarla donattık. Onları şeytanlar için ateş taneleri yaptık ve onlara alevli ateş azabı hazırladık.” (K. 67/5)

Görüldüğü gibi bir doğa olayı olan yıldız kayması; Allah’ın, kendi meclisini dinlemeye gelen şeytanları uzaklaştırmak için attığı taş sanılmıştır. Oysa bu olayın bir Doğa olayı olduğunu ilkokul öğrencileri bile bilmektedir...

+

“Allah: ‘Elbette Ben ve peygamberlerim galip geleceğiz.’ diye yazmıştır. Şüphesiz Allah güçlüdür, galiptir.” (K. 58/21)

Oysa aradan geçmiş 1400 yıl. Görüldüğü gibi Allah ve Peygamber ümmetli tek tanrılı dinlerden oluşmaktadır. Yahudiliği, Hristiyanlığı, Müslümanlığı ayetin kapsamına

alsak bile bütün dünyada çoğunluğu tanrısız dinler olmaktadır. Ateistler Budistler, Hindular, Taoisler, Zenbudistler, Zerduşlar... Görüldüğü gibi tek tanrıya inanmayanlar; inananlardan daha çoktur.

+

Bütün bunlar yanında K. 21/33'ü basında tartışması kabul edilebilir gibi değildir. Okuyalım:

“Kutuplarda binlerce Müslüman’ın bulunduğunu ifade eden Bayındır, “Norveç’in Tromso kentinde yaptığımız çalışmalar, bize kutuplarda güneş batmasa da gece, güneş doğmasa da gündüzün olduğunu gösterdi. Kur’an-ı Kerim’e baktığımız zaman da bunu destekleyen ayetler görüyoruz” dedi.

Enbiya Suresi’nin “Geceyi, gündüzü ve ayı yaratan O’dur. Her biri bir yörüngede yüzmektedir” mealindeki 33’üncü ayetini hatırlatan Bayındır, gece ve gündüzün güneşe bağlı bir varlık olmadığını, ikisinin de güneşten ayrı bir varlık olarak hareket ettiğini söyledi.

Prof. Dr. Bayındır, şunları kaydetti: “Kur’an-ı Kerim şunu da gösteriyor ki Dünya’yı, Güneş aydınlatmıyor.

Dünya’yı aydınlatan, Güneş ışınlarını aydınlığa çeviren gündüz dediğimiz varlıktır. Gündüz dediğimiz varlık ufkun altında da olsa, bunu aydınlığa çevirmektedir. Karanlığın oluşması, Güneş’in batmasından değil, gece denilen varlığın ortaya çıkmasıdır.

Resim ve belgeseller üzerinde yaptığımız çalışmalarda da güneşin tepede olmasına rağmen karanlık olduğunu, Güneş’in yok olmasına rağmen gündüz denilen varlığın ortaya çıktığını görüyoruz. Güneş’ten yansıyan ışınları gündüze çeviriyor.”

“Kutuplarda namaz vaktinin girmemesi gibi bir şey söz konusu değildir. Vakitler çıplak gözle bile anlaşılabilir” diyen Bayındır, 22-26 Haziran’da Norveç’in Tromso kentinde ikinci bir çalışma yapacaklarını ve bunun kamuoyuna duyurulacağını anlattı.

İlahiyatçımızın bu yorumu hayretle karşılanacak bir olaydır. Bilime tamamen aykırıdır. Bu gece ve gündüzün nasıl oluştuğunu ilkokul öğrencileri bile bilmektedir. Bunu yeniden anlatmaya gerek görmüyorum. Elinizde fener karanlık bir

odayı grin karanlık ortadan kaybolur...

+

Artık dünyanın yuvarlık olduğunu, uzaydan gönderilen verilerle, gözümüzle görüyoruz. Bunda tartışılacak bir durum yoktur. Ne var ki bu gerçek Kuran'da şöyle açıklanmaktadır.

“Ardından yeri yaydıkça yaydı.” (K. Naziat Suresi, 27-33)

“O'dur sizin için yeri döşek gibi yapan” (Taha Suresi, 53)

“Yeri yayan, üzerinde sabit dağlar...” (Rad Suresi, 3)

Yeri Yaydı' Diyor

Türkçedeki Kuran çevirileri, çeviriden çok aşırı yorum içeriyor.

Bir çevirmen “Sonra da yeri döşeyip yerleşmeye hazırladı” diyor.

İkincisi “Bundan sonra da yeri yayıp deve kuşu yumurtası biçiminde yuvarladı” diye yorumluyor.

Üçüncüsü ise “Bundan sonra da yeri döşedi” diye yazıyor.

Daha ilginç bir meal çevirisi (!) de var: “Ondan sonra yerküreyi eksenine göre eğip bir elipsoit haline getirerek yayıp döşedi.” (Bu ayetler Özdemir İnce'nin bir yazısından alınmıştır.)

Bilimle çatışan bu ayetler diğer kutsal kitaplarda daha çoktur. Bunlardan alıntı yaparsak yazımız çok uzayacaktır.

+

Şimdi bu bilime aykırılıklara nasıl bir çözüm getireceğiz. Bütün canlıları yaratan Doğa'nın dışında canlı, bilinçli maddi bir varlık, yarattığı varlıkların niteliğini bilmez olur mu? Soruna çözüm getirenler bu aykırılıklara hiç şaşmaz. Çünkü bilirler ki İslam Peygamberi; diğer peygamberler gibi yaşadığı çağın bilimsel verilerine göre konuşmaktadır. Ancak Peygamberlerin sözlerine din geleneğine göre Tanrı Sözü denir ki bu gerçeği günümüzden 700 yıl önce Türk Din Bilgini Şeyh Bedrettin şu şekilde ifade etmektedir.

“Kuran, Tanrı sözü değildir. Tanrı'nın peygambere verdiği üstün akıldan doğmuştur.” (Şeyh Bedrettin Varidat. İnceleme ve çeviri: Cemil Yener. Elif Yayınevi. 1970. s. 49)

Yine Şeyh Bedrettin'e göre “Kuran'a Tanrı Sözü demeyen kafir sayılır.”

Bu demektir ki Kuran'daki sözler özlü ve yüce sözler olduğu için Tanrısaldir...

Mevlana'nın oğlu da aynı sözleri yineler:

“Bunun gibi, meselâ Kuran peygamberin dudağından, ağzından, damağından, ve dilinden ses, harf ve söz olarak dışarı çıktığı halde, buna, “Hakkın kelâmı” derler; Tanrı'nın elçisi Muhammed'in sözü demezler. Her kim böyle söylerse kâfir olur.

Beyit:

(Gerçi Kuran, peygamberin dudakları arasından çıkmıştır. Fakat her kim ki onu tanrı söylemedi, peygamber 'söyledi derse o kâfirdir.)

(MAARİF, SULTAN VELED, ÇEV. MELİHA TARIKAHYA MEB. ŞARK-İSLAM KLASİKLERİ s. 44-48)

Bu konu Emeviler döneminde uzun yıllar tartışma konusu olmuştur. Bu konuda ayrıntılı bilgi sahibi olmak isteyenler şu kitaba bakabilirler: (KURAN TARİHİ. Osman Kesioğlu. Nebioğlu Yayınevi. Birinci Bası. s. 232-244)

Bu konuda Cüppeli Ahmet de şöyle demektedir ki televizyonda kendi ağzından kulaklarımla duydum:

İslam Peygamberi Cebrail'e soruyor.

“Vahiyleri nerden alıp getiriyorsun?”

“Gökte bir yere kadar çıkıyorum. Arada bir perde var. Oradan öteye geçemem. Geçersem helak olurum.”

İslam Peygamberi Cebrail'e şöyle der:

“Hele perdeyi bir kenara çek de arkasında ne var gör!...”

Cebrail de peygamberin sözünü tutar. Perdeyi bir yana çeker. Bir de ne görsün. Perdenin arkasındaki Peygamber...

Yani vahyin kaynağı da Peygamber...

Bu söylenti bizim Gaziantep'te halk arasında çok yaygın olarak söylenir...

Bu konuda Kuran da şöyle bir ayet vardır:

“Bu söz şanlı şerefli bir elçi'nin sözleridir.” (Bak Kuran. 69/40)

(Abdülbaki Gölpinarlı

Ömer Rıza Doğrul

Necip Taylan - Ziya Kazıcı çevirisi)

Adları geçen bu kişiler çevirinin aslına sadık kalarak kendi yorumlarını eklememiştir.

Amacımız kimseyi aşağılamak değildir. Amacımız: Gerçeği dile getirmektir. Gerçeğe sadık kalırsak soruna

çözüm getirmiş oluruz...

Av. Hayri Balta, 23.2.2008

TANRI TANIMI 12

Allah (Tanrı): Üstesinden gelemeyeceğimiz Evren yasaları, toplum kuralları, aklın, bilimin ve kültürümüzün verileri ile oluşan sağduyumuz, vicdanımız yanında, uyguladığımızda yüzümüzü kızartmayacak genel doğrular, olumlu kavramlar, üstün değerler ve yüce erdemlerdir.

Çünkü Allah madde olarak yoktur, mana olarak vardır.

Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır.

Somut olarak yoktur, soyut olarak vardır.

Ruh olarak yoktur, düşünce olarak vardır.

Zat (kişi) olarak yoktur, isim-sıfat olarak vardır.

Bu gerçeği Kuran şu ayetle dile getirmektedir.

“Eğer yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyuyorlar ve onlar sadece yalan uyduruyorlar.” (K. 6/116. Şu ayetler de aynısını söylüyor: 10/36, 66. 53/28)

TANRI'YA KAVUŞMAK (VUSLAT) 13

İnsanın en doğruya, en güzele, en iyiye ulaşarak erdem sahibi kusursuz bir Bilge olmaya çalışmasıdır ki buna vuslat (Tanrı'ya kavuşmak) denir.

Tanrı bizde tecelli etmeye her zaman hazırdır; ama, O'ndan kaçan asıl biziz.

Ne var ki tüm çabalarımıza rağmen Tanrı'nın tecellisini zorlayamayız. O, istediği zaman kendiliğinden de gelir.

Tanrı, her zaman içimizde ve bizimle birlikte yaşar; ama, beşerî anlayışımız yüzünden O'nu sanki karşıtıymış gibi hep kendimizin dışında sanırız ve bu anlayışı ayakta tutmak için de kafamızı bir hayli yorarız.

Ama bu tecelli ancak insan aklı tükendikten ve tüm benci (bencil) ve farklı olma düşünceleri terk edildikten ve de aklın zindanından kurtulduktan sonra gerçekleşecektir.

(HRİSTİYANLIK VE BUDİZM'DE MİSTİK YAŞAM, BATI'NIN ve DOĞU'NUN YOLU. D. Taitro SUZİKİ. Çev.

Serdar Atlıalp. Ruh ve Madde Yayınları. s. 88)

Bu açıklama Kuran'da şu ayetlerle desteklenir:

“Ve kullarım sana beni sorarlar... Oysa ben çok yakınım; bana çağırıldığında çağıranın çağırısına yanıt veririm. Öyleyse benim çağırma uysunlar ve bana inansınlar. Belki doğru yola yönelirler.” (K. 2/186”

“Ey inananlar! Size hayat verecek şeye çağırıldığında, Allah ve Elçi'ye uyun ve bilin ki, evet Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Ve sonunda O'na toplanacaksınız.” (K. 8/24)

“Ve hani sana, ‘Rabbin gerçekten bütün insanları kuşatmıştır!’ demiştik.”(K. 17/60)

“O dedi: ‘Korkmayın. Evet ben sizinle birlikteyim; duyarım ve görürüm.’” (K. 20/46)

“Ve hiç kuşkusuz insanı yarattık ve benliğinin ona telkin ettiği şeyi biliriz. Biz, ona şah damarından yakınız!” (K. 50/16)

“Kesin olarak inananlara, yeryüzünde nice göstergeler vardır, kendi içinizde görmüyor musunuz?” (K. 51/21)

“Biz ise ona, o zaman sizden çok yakınız; fakat siz göremezsiniz. K. 56/85”

“... Üç kişinin baş başa olduğu yerde, dördüncüleri mutlaka odur. Beş kişi olsa, altıncıları mutlaka O'dur. Bunlardan az veya çok olsunlar ve nerede bulunurlarsa bulunsunlar, O kesinlikle onlarla birlikte dir.” (K. 58/7”

Bu konuda bir de hadis var:

“Hiçbir yere sığmadım; mümin kulumun kalbine sığımdım.”

Dikkat: Her kulun demiyor; mümin kulun diyor...

Bir başka açıdan Tanrı tanımı:

Yüce olan akıldır, akla vurmaktır (muhakeme etmektir), sağduyudur, vicdandır.

Güç veren bilgidir. Saygın olan bilgeliktir. Uyulması gerekenler olumlu kavramlar, üstün değerler, genel doğrulardır.

Bütün bu sayılanlar Tanrı kavramı içinde dile getirilir. Çünkü bu kavramlar bütün insanlıkça doğru kabul edilir. Bu nedenle kutsallaştırılmalıdır. Kutsallaştırılan her eylem Tanrı olarak adlandırılır.

TEVRAT:

“Meskenimi aranızda koyacağım ve aranızda yürüyeceğim.” (Tevrat. Levililer, 26/11)

İNCİL:

“Tanrı, ölülerin Tanrı’sı değil; ancak yaşayan dirilerin Tanrı’sıdır.” (İncil. Mat. 22/23)

“İsa, kendisini kabul edenlere Tanrı’nın çocukları olma yetkisi verdi.” (İncil. Yuhanna. 1/12)

“Filupus, ‘Ya Ra., Baba’yı bize göster’ dedi. ‘Bu bize yeter!’ İsa, ‘Ey Filupus, bunca zaman sizinle birlikte bulundum da beni tanımadın mı?’ diye yanıtladı.” Beni görmüş olan Baba’yı görmüştür. Sen nasıl, bize Baba’yı göster, diyorsun? Ben Baba’dayım, Baba da bendedir. Size söylediğim sözleri kendiliğimden söyleyemiyorum. Bende kalıcı olan Baba kendi işlerini yapmaktadır.” (İncil. Yuhanna. 14/8”

“Ey Baba, sen bendesin ben de sendeyim!” (İncil. Yuhanna. 17/21)

“Tanrı tapınağı olduğunuzu ve Tanrı ruhunun sizlerde konut kurduğunuzu bilmiyor musunuz?” (İncil. 1. Kor. 19/20)

“Çünkü biz diri Tanrı’nın tapınağıyız.” (İncil. 2. Kor. 6/16)

“İşte Allah’ın çadırı insanlarla beraberdir ve kendisi onlarla beraber oturacaktır.” (İncil. Vahiy, 21/3)

+

Çevremize bakmışız. Akıl yürütmüşüz. Bu dünyayı bir yaratan var demişiz. Adını Tanrı koymuşuz. Görüldüğü gibi Tanrı diyen biz insanlarız.

Yarattığımız bu sanal Tanrı’ya da; önce iyilikle, iyilikle olmayınca zorla herkesin inanmasını istemişiz. Oysa Tanrı içimizde olup her zaman tecelli etmeye hazırdır.

İnsanların yaratmış olduğu sanal Tanrı’nın ardına düşmeyelim. Tanrı ile aramıza girenlere değil; O’na kulak verelim ve O’nun niteliklerini gösterelim. Akıl, sağduyu, hoşgörü ve insan sevgisi, vicdan gibi değerleri yüceltelim.

Tanrı; olumlu kavramların tümünü kapsar. Özetle: Doğru olandır, güzel olandır, iyi olandır. Yüce değerlerdir.

Tanrı; bizi, bir işin doğrusunu yapmaya yönelten duygularımızdır.

ALLAH’IN OĞLU:

İncil: Mat. 5/9. Yuhanna, 1/12

ALLAH’A YAKLAŞMAK:

İncil. Yakup’un Mek. 4/7

ALLAH’A YARDIM:

Kuran, 47/7

“Allah ve Resulüne itiaat edin.” (K. 33/36)

“O hevadan (kendiliğinden) konuşmaz. O, kendisine vahyolandan başka bir şey değildir.” (K. 53/3-4)

ALLAH'A YARDIM: “Ey müminler eğer iz Allah'a yardım ederseniz. O da size yardım eder.” (Kuran, 47/7:

ALLAH: Allah, her yerdedir; kaymakam ve vali dini kapıda bırakıp makamına giremez. (Vakit gazetesi, İlâhiyatçılar.)

RIYAZ'US SALİHİN OLAYI 14

Olay şu. Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesinde bir komisyon var. Bu komisyon basılması planlanan eserleri inceliyor. İnceledikten sonra Din İşleri Yüksek Kurulu'nun onayına sunuyor.

İncelenen eserin adı Riyaz'us Salihin. Birazcık İslam bilgisi olan herkes bu eseri bilir. Hadis kitabı. İslam Dünyası'nda bu alandaki en önemli eserlerin başında geliyor. Müellifi İmam-ı Nevevi. (1233-1277)

Riyaz'us Salihin belki de 20 kez Türkçeye tercüme edildi.

Ama ilk kez başına az sonra anlatacağımız bu ilginç olay geliyor.

Komisyon eseri incelemeye başlar. Çalışmasını yaptıktan sonra rutin uygulama gereği Din İşleri Yüksek Kurulu'na gönderiyor. Son onayı onlar verecektir.

Ancak eserle ilgili olarak komisyon'dan gelen rapor çok gariptir. Bazı hadislerin Eser'den çıkarılması istenmektedir. Her hadisin altına da çıkarılma gerekçesi yer almaktadır.

Ancak bir hadisin altındaki gerekçe gerçekten çok ama çok acıptır.

Hatta ürkütücüdür.

Önce çıkarılması istenen hadis-i şerifi söyleyelim:

“Müminlerden başkasıyla arkadaş olma. Yemeğini de ancak Allahtan sakınanlar yesin”

Ürkütücü olan kısmı ise gerekçesi. Çünkü Gerekçesi'nde : “Bu hadis günümüz medeniyetler ittifakı ve dinler arası diyalog Stratejisi'ne uygun değildir” denmektedir.

El insaf.

Allah'tan Din İşleri Yüksek Kurulu da bizim gibi “El İnsaf”

demiş. “Bu eserin müellifi 1277 yılında yani bundan tam 750 yıl önce yaşamış bir İslam alimidir. Bir eserin içeriğine müdahale edip oradan bölüm çıkarmak edebe de adaba da aykırıdır. Dünyada bir örneği yoktur. Ya aynen verilsin ya da hiç basılmasın” diye karar vermiş.

***

Geçen haftaki tartışmayı da biliyorsunuz. İstanbul'daki Zeynep Sultan Camii'nin Panosu'na “Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin..” ayeti yazıldığı için ortalık karışmıştı. Caminin İmamı; “Sakın bir daha böyle şeyler yazma!” diye ikaz edilmişti!

Neymiş camiye turistler geliyormuş.

Şimdi bizim bazı akli evveller dinler arası diyalog ve medeniyetler ittifakı adına böyle işler yapıyor ya, bakın Yahudiler ve Evangelik Hıristiyanların inandığı Eski Ahit'de neler yazıyor:

“Onları demir çomakla kıracaksın; bir çömlekçi kabı gibi onları parçalayacaksın.” (Tevrat, Mezmurlar Bölümü 2/8-9)

“Rabbin sana miras olarak vermekte olduğu bu kavimlerin şehirlerinden nefes alan kimseyi sağ bırakmayacaksın. Rabbin sana emrettiği gibi tamamen yok edeceksin.” (Tevrat, Tesniye 20/16,18)

“Vurun; gözünüz esirgemesin ve acımayın; ihtiyarı, genci ve ere varmamış kızı ve çocuklarla kadınları helak için vurun.” (TEVRAT, Hezekiel 9/5-6)

“Onları kasaplık koyunlar gibi ayır ve öldürme günü için onları hazırla.” (Yeremya Bölümü, 12/3)”

“Sen benim topuzumsun ve cenk silahımsın. Ve seninle milletleri kıracağım ve seninle ülkeleri helak edeceğim.” (Yeremya, 51/19,20)

Merak ediyoruz, siz hiç onlardan, “Müslümanlara ayıp oluyor ya.. Şunları çıkaralım” diyeni duydunuz mu!

O zaman bizdeki bu medeniyet ittifakı, dinler arası diyalog yalakalığı niye!

Ayıptır, günahtır... Yazıklar olsun..

Mustafa Mustafa, 27.11.2007

CAMİ KAPISINDAN KALDIRILAN AYET 15

İstanbul'un göbeği Eminönü...
Eminönü'nde Zeynep Sultan Camii...
Caminin kapısına Kuranikerim'den bir ayet asılmış...
Maide suresi 51'inci ayet...

Diyor ki:

“Ey Müslümanlar!..

Yahudi ve Hıristiyanları dost olarak benimsemeyin, onlar birbirlerinin dostudur.

Sizden kim onlara dost olursa o da onlardandır.”

Hürriyet gazetesi, Eminönü müftüsü Muharrem Bilgiç'i aramış...

Müftü Efendi demiş ki:

“- Cami imamını hemen arayacağım. Bir ihtar yazısı yazıp (ayeti) hemen kandırttıracağım.” (Hürriyet 24 Kasım 2007).

Yazıya devam etmeden, Maide suresinden 64'üncü ayetin ilk tümcesini de sunayım:

“Yahudiler ‘Allah’ın eli sıkıdır’ dediler..

Dediklerinden ötürü elleri bağlansın, lanet olsun...”

•

Olayı bildiren Hürriyet'in başvurduğu Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı İzzet Er'in açıklamasını da kısaca aktarıyorum:

“- ...Biz İstanbul Müftülüğü'ne talimat verdik. Müftü Bey'in o imam hakkında gereken ikazı yapacağına inanıyorum ben...

Kesinlikle Hıristiyan ve Yahudi vatandaşlarımıza karşı öyle bir tavrımız yok.

Zeynep Sultan Camii'ndeki yazıyı doğru bulmadık.”

Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı Sayın Er, Kuranikerim'in ayetini “doğru bulmuyor”...

Ve karşı çıkıyor...

•

Türbancı Başbakan RecepTayyip...

Türbancı Cumhurbaşkanı Gül...

Her ikisi de Cumhurbaşkanı Şimon Peres'ten başlayarak Yahudi kavminin ileri gelenleriyle dostluk tezahürleri içinde...

Hem türbancılık yaparak İslamcılığı politikada, devlet yönetiminde, laik cumhuriyette öne çıkarıyorlar; hem cami

kapısından Kuran ayetini kaldırıyorlar..

•
Bugün Türkiye dünyada faiz şampiyonu...

Faiz için Bakara suresinin 275'inci ayeti ne buyuruyor:

“- Faiz yiyenler mahşerde, ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar...”

“- Allah., faizi haram kıldı...”

Türbancı AKP yönetimi, faizcilik denen günahı ‘tefecilik’ düzeyine tırmandırdı...

Amerika'nın idare ettiği İlimli İslam Devleti modelinde tesettür yalnız kadına uygulanmıyor...

Asıl tesettür yurttaşın gözlerindeki bağıdır..

•
Kuranıkerim'i içselleştirmek için okumak gerek...

Bu köşede bir süreden beri başlatılan fikir eyleminin özü budur!.. Kuran'ı okuyan akıllı başında yurttaş, Atatürk devriminin kaçınılmaz gereğini duyumsayacak ve anlayacaktır...

İslamcılar yurttaşlarımızı hurafelerle ve aslı astarı bulunmayan, sonradan uydurulmuş sözde hadislerle aldatmaya çalışıyorlar..

Yurttaş, Kuranıkerim'i okumalı!...

İslam'da aracı papazlara yer yok!..

İlhan Selçuk, 27.11.2007

+

Sayın Mustafa Mustafa,

Önce sevgi sana...

Değindiğiniz konuya bu gün İlhan Selçuk da değinmiş Cumhuriyet'in 2. sayfasında.

Eğer bu günkü Cumhuriyet'i okumadınızsa yarar vardır hemen alıp okumanızda.

Şimdi kal sağlıklılıkla.

Yeniden sevgi sana...

Av. Hayri Balta, 27.11.2007

TANRI'NIN BİRLİĞİ KONUSUNDA 16

İslamî Terimler Sözlüğü (Dr. Hasan Akay. İşaret Yayınları. 2. Baskı) tevhid'i şöyle tanımlar:

“TEVHİT (tevhit) i. ar. **Birlemek, bir şeyin bir ve tek olduğuna hükmetmek** ve böylece inanmak.

Allah'ın varlığını, birliğini, dengi ve ortağı bulunmadığını tasdik etme suretiyle O'nun zatını, aklın ve zihnin tasavvur edebileceği her şeyden uzak ve yüce tutmak, tenzih etmektir.

Tevhit inancına sahip olanlara “Tevhit ehli” denilir. Muvahhit (**Allah'ın birliğine inanan, Allah'ı birleyen**) ile eşanlamlıdır. Tevhit sözü, “Lâilâhe illallâh”tır. (Türkçesi: İlah yok Allah var...HB)

Allah Resulü buyurmuştur: “Lâilâhe illallâh diyen kimse cennete girer”

Yine aynı sözlükte Allah'ın tanımı şöyle yapılmıştır: **“Allah, kemal (yani mükemmeliyet, olgunluk) sıfatlarını kendinde toplamıştır.”**

Tanımdan çıkarılan sonucu göre “O'nun zatını, aklın ve zihnin tasavvur edebileceği her şeyden uzak ve yüce tutmak, tenzih etmektir.” diye kavranamayacak, bilinemeyecek bir Tanrı tanımım yapıırken; **“Allah, kemal (yani mükemmeliyet, olgunluk) sıfatlarını kendinde toplamıştır.”** derken kavranabilir, bilinebilir bir Tanrı tanımı yapılmaktadır.

Bu iki tanımdan hangisi İnsana yararlı olabilir. Kavranabilen, bilinebilen bir Tanrı tanımı mı; yoksa kavranamayan, bilinemeyen bir Tanrı tanımı mı?

Kavranamayan, bilinemeyen bir Tanrı tanımına inanırsak hayali bir varlığın arkasına düşmüş oluruz ve bunun bize bir yararı olmaz... Ama kavranabilen, bilinebilen bir Tanrı tanımına inanırsak bunun bize yararı olur.

Allah'ın “Bir”liğinden maksat, “iki”nin yarısı olan “bir” değildir. Buradaki “Bir” den maksat “birleştirici ortak” değerlerdir. (Evrensel Çağrı. Kur'an Meâli. Mustafa Sağ. s. 6)

Bu birleştirici ortak değerler Zerdüş dinine tepkiden doğmaktadır. Bilindiği gibi Zerdüş dininde ikilik (İki Tanrı) vardır.

Ahura Mazda iyiyi; Ahriman ise kötüyü simgeler.

Tek tanrılı dinler bu ikiliği bire indirger. Evrensel birleştirici olumlu ortak değerleri yüceltir ve “Rahmanî” olarak niteler; olumsuz ortak değersizleri ise aşağılar ve kötülük (şeytanî) olarak niteler...

Evrensel ortak değerleri şöyle özetleyebiliriz:

Aklın, bilimin verilerine uymak. Toplumun yasalarına saygı duymak. İki yüzlülükten kaçınmak, kin ve nefretten uzak durmak. Alçak gönüllü, nazik, sevimli olmak. Kimseyi incitmemek, fuhşa, haksız kazanca, hırsızlığa karşı olmak, cana kıymamak...

Barıştan, paylaşımcılıktan, dostluktan yana olmak. Kötü duygu ve düşüncelere sahip olmamak, doğruluk, dürüstlük, iyilik gibi güzel huylara sahip olmak...

Elbette saydığım bu olumlu kavramların bir de olumsuz olanları vardır. Örneğin masallara, hurafelere inanmak. Akli ve bilimi ikinci plana atmak. Toplum yasalarına aldırmmamak, kendisinden iyi durumda olanları kıskanmak ve onlara kin ve nefret duymak. Gururlu, kibirli olmak, herkese tepeden bakmak. Daima kendi çıkarını düşünmek, kendi çıkarı için bütün olumsuzlukları yapmak.

Hemen yukarıdaki iki paragrafta olumlu ve olumsuz gibi kavramlar ikiliği temsil eder. Bu ikiliği "Bir"e indirgemek; yani olumlu kavramları yaşam kuralları olarak kabul etmek "ortak değerleri birlemektir." ki buna "Birlemek" anlamında "Tevhid" denir.

Bu olumlu ortak değerler, yüce kavramlar, üstün duygu ve düşünceler insanlık yararına olduğu için uyulması, (tapılması-uygulanması) gereken kurallar bütünü olarak kabul edilir ki buna Allah (Tanrı) yanında Allah'ın birliği (Tevhid) adı verilir.

Dindarım diyen bir kişinin daima olumlu ortak değerleri yüceltmesi ve onu yaşamına uygulaması gerekir.

Kutsal kitaplar ön yargıdan uzak ve tarafsız bir bakış açısı izlenirse bu gerçek görülebilir.

Ne var ki kimi dindarlar haç çıkardıkları zaman, kelime-i şahadet getirdikleri zaman Allah'ı birlediklerini sanıyorlar ki bu büyük bir yanılgıdır.

Av. Hayri Balta, 11.2.2008

ALLAH'I ALGILAMAK 17

Canlandırmaya çalışırken Allah'ı
Her nedense insan getirirsiniz gözünüzün önüne.

“Ve Allah insanı kendi benzerliğinde yarattı. O’nu Allah’ın suretinde yarattı; onları erkek ve dişi olarak yarattı” (Tevrat. Tekvin. 1/27)

Yalan mı?

Hatta bu hayali kuran, ister kadın, ister erkek olsun,
Canlandırılan Allah...
Kesinlikle ERKEKTİR!
Yalan mı?

Ve mutlaka hayalinizi, gök yüzüne bakarak kurarsınız.
Sizce Allah, oralarda bir yerde olmalı.
Birileri ne kadar “Allah her yerde hazır ve nazırdır!” derse desin,
Asla çöp kovasında düşünmez Allah...
Yalan mı?

Zengini de yoksulu da düşlerken Allah’ı,
Varsılı; bir eli yağda, diğeri balda bir bey kişidir o.
Çöplerden doyurmaz Allah karnını.
Evrenin oluşumuyla sınırlı sorumlu tutsanız Allah’ı bir şey demeyeceğim.
Ama yok!
Yalan mı?

Mutlaka getirip her işe bulaştıracaksınız!
Kafanıza göre bir yaşam çizecek ve Allah’a mal edeceksiniz.
Ve eninde sonunda kaymağı siz yiyeceksiniz.
Yalan mı?

Bazen, “Olsaydı şu Allah keşke!” diyorum kendi kendime.
Olsaydı...
Duman ederdi sizin gibi düzenbazları gördüğü yerde...
Yalan mı?
Selah, 30.6.2003
+

Yukarıdaki şiiri Selah adlı bir arkadaş yazmış, a-mail kutuma göndermiş.

Kendisini tanımam.

Daha önce de yazışmışlığım yok. Şiiri kendisi mi yazmış bir başkası mı bunu da bilmiyorum.

Bu konuda bir açıklama da yok.

Ama bir gerçeği vurguluyor bu şiir. Kim yazmışsa güzel yazmış...

İnsanlık asırlardır Evrenin yasaları ile Tanrı'nın yasalarını birbirine karıştırmış...

İnsan, Doğa yasaları ile Tanrı yasalarını birbirine karıştırır, Aldanır...

İnsanlık asırlardır inandığı Tanrı'dan bir türlü yardım göremediği gibi; aynı Tanrı'ya inanan tek tanrılı dinler ise birbirini öldürüp durmuş,

Malını yağmalamış, karısını, kızını cariye, erkek çocuklarını ise köle olarak kullanmış, alıp satmıştır...

Tanrı: Milleti soyup soğana çevirerek yoksulluk ve açlık sınırında bırakan hortumcuların, soyguncuların, vurguncuların, komisyoncuların, rüşvetçilerin ümüğünü sıkardı, dedikleri gibi olsaydı...

Dokunulmazlığı kaldıracağız diyerek iktidara gelip de iktidar olunca dokunulmazlığı kaldırmaya yanaşmayanlara şedit bir Osmanlı tokadı atardı.

Keşke olsaydı şu Allah...

Mardin'de 13 yaşındaki N.Ç.'ye tecavüz eden; babası yerindeki onlarca erkeğin ereksiyon olmasını önlerdi...

Allah konusunda; sağlıklı düşünebilmek için önce Allah nedir onu anlayıp bilmek gerektir. Allah öyle söylenildiği gibi değildir. Bir örnek vermek gerekirse din kitapları Allah'ı şöyle tanımlar:

“Allah daima diridir. Allah, her şeyi bilir. Her şeyi iştir, her şeyi görür.

Allah diler, dilediğini yapar, O'nun işine kimse karışamaz.

Allah sonsuz kudret ve kuvvet sahibidir. Her şeye gücü yeter.

Allah, yaratıcıdır. Dilediğini yoktan var eder, dilediğini yok eder.

Kainatta her ne varsa hep O'nun yaratması iledir.

Yarattığı her şeyde bir hikmet vardır. “ (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayını. Temel Dinî Bilgiler. İtikat, İbadet, Ahlak, Siyer. s. 19)

Yukarıdaki anlatımda Allah'ın “Diri” olduğu söylenmektedir. Diri olmak maddi ve canlı olmayı gerektirir. Yemeyi içmeyi gerektirir. Sonra diri olan ölmeye mahkumdur. Diri olanın bir takım ihtiyaçları olacaktır. Bu nedenle Allah'ın diri ve ölü olmak gibi bir niteliği olamaz.

Kaldı ki Allah; maddi olarak yoktur, mâna olarak vardır. Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır. Ruh olarak yoktur simge olarak vardır. Zat (kişi) olarak yoktur; sıfat olarak vardır.

Av. Hayri Balta, 18.2.2008

İÇERDEN MIRILDANMALAR 18

Aşağıdaki yazı; **Alev Alatl**'ının Zaman gazetesinde yayınlanmayan yazısıdır. Alev Alatl hanım böylece kimlerle dans ettiğini de anlamıştır.

Bu yazıyı Türbana destek mitinglerinde **“BAŞÖRTÜSÜ ALLAH'IN EMRİDİR; KORUYACAĞIZ!”** pankartı açan kadınlarımızın, kızlarımızın bilgisine sunuyorum.

Alav Alatl hanımın belirttiği gibi türban başörtüsü değildir. Türban, kadının erkeğe teslimiyetinin göstergesidir.

Başörtüsü kadını güzelleştirir; türban ise çirkinleştirir. Bilindiği gibi başörtüsü ile türban arasındaki en önemli fark; başörtüsünde, kadının saçı görülür, türbanda ise saçın bir teli bile görünmez; çünkü bone ile sıkı sıkıya kapanır ve sıkma baş olur.

Türban ya da sıkma baş kadını kızı çirkinleştirir. Oysa kadın güzel olmak ve güzel görünmek zorundadır. Çünkü kadın kız denince akla güzellik gelir.

Kadının-kızın güzelliği karşısında erkek tahrik olur. Tahrik olan erkek, şehvi hislerini dizginleyeceğine; kadını, kızı çarşafa, türbana sokarak gözlerden gizler. Bunu da Allah'ın emri diye dayatır. **Oysa Allah, kadının-erkeğin giyimine karışmaz. Öyle olsa idi kızlar tesettürlü doğardı. Bu Allah yanılığısından başka bir şey değildir.**

Umarım bu yazıyı okuyan kadınlar kızlar; erkeğin Allah'ı

kendi amaçlarına alet ettiğini anlar.

Aşağıda göreceğiniz gibi kadının aşağılanması Allah tarafından kutsal kitaplara geçilmemiştir. Bütün kutsal kitaplarda görülen kadının aşağılanması gibi bir olgu erkeğin; kadın karşısındaki çaresizliğinin bir sonucudur.

Türban savaşı veren kadınlarımız kızlarımız şunu da bilmiş olsunlar ki Allah'ın emrine karşı durmak kimsenin haddi değildir. "Çünkü Allah emrini yerine getirendir." Allah'ın emri; yerine gelecek değildir; Allah'ın emri yerine gelmiştir. Okuyalım: "**Allah'ın emri, şüphesiz gereği gibi yerine gelmesi kesinlik kazanmış bir hükümdür.**" (K. 33/38).

Ne demek? Allah'ın bütün emirleri kesinlik kazanmış olup uygulanmaktadır. Sen, mevsimleri, güneşin doğuş saatini değiştirebilir misin?

Bu girişten sonra ALEV ALATLI'NIN yazısını okuyabiliriz:

+

İçerden Mırıldanmalar

Gözlemlediğim odur ki, korkutan tülbent değil, türban. Niye, çünkü, derin belleğimizdeki hayırhah kadının uzantısı tülbent. Döner yara sarar, döner kırık kol bağlar, döner sancılı başı sıkar, döner yoğurt süzer, döner hamur teknesini örter, döner bebeyi haşarattan korur, hastanın terini siler, yavukluya armağan olur, hasreti iyileştirir. Nurani yüzleri çevrelerken anılır; sabun kokusu, kekik ıtır, kadın şefkati, ana kucağı çağırıştırır.

Türban öyle değil. Çünkü, türban, İslâmî tesettüre ilişkin en katı (dilerseniz, en erkeksi) yorumun benimsendiğinin ilânı hüviyetindedir; ve dolayısıyla, kadına ilişkin tüm diğer yorum ve kuralların da kabullenildiğini ima eder. Bunların arasında kötülük, fitne ve uğursuzluk kaynağı olmamızdan başka, dinen ve aklen dün (eksik) yaratıldığımız, namazı bozan köpekler ve eşeklerle bir tutulduğumuz şeklinde, eşrefi mahlûkat olmaktan gelen haysiyetimizi rencide eden yorumlar vardır. Türban, bu yorumların zımnen kabulü olarak görüldüğü için korkutur.

Kadın/ana koşulsuz sevginin simgesidir. Toplumun, yasaların, hatta kutsal kitapların dayatmalarına rağmen

doğurdıklarından vazgeçmeyen, terörist torunundan da, eşcinsel oğlundan da, konsomatris kızından da kopmayandır. Hiç bir ideolojinin ya da toplumsal kurgunun ya da inancın selâmeti anayı çocuklarını feda etmeye iknaya yetmezken, kadın, pedersâhi kuralların inşa ettiği dünyanın iflâh olmaz muhalifi olarak tebarüz eder.

Bu iflâh olmaz muhalif, yeri geldiğinde tüm kuralları çiğneyecek, oğlan ya da kız, suçları ne olursa olsun, doğurdıklarının esenliğini sağlamaya çalışacaktır. “Ağlarsa anan ağlar gerisi yalan ağlar” olgusu, kadın unsurunun beşere sunduğu eşsiz sığınağı minnetle ulularken; kadının kendisi yeryüzünde gözlenen tüm karışıklıkların (fitnenin) müsebbibi olarak takdim edilir, dünya kurulalı beri.

Hint'in kutsal metinlerinde, “doğuştan düşüncesiz ve hilekârdır” kadın. “İman yolunda bir engel, salâh yolunda bir bariyer, uygulamada bir büyücü, iğrenç arzuları temsil eden” bir aşifte. (1)

Buda, öğretisini sulandıracakları için kadınların rahibe olmalarına karşıdır. Ortodoks Yahudi erkeklerinin sabah dualarından biri, “Beni bir kadın olarak yaratmayan Kâinatın Yaratıcısı Efendimize hamdolsun.” Adem'i yasak meyveyi yemeğe ikna ederek, insanlığın cennetten kovulmasına neden olan Havva ile ilişkilendirilmiyor olmasına şükretmektedir.

Hıristiyan geleneğinin başat bileşeni, kadının kötülük, ayartma ve günahla özdeşleştirilmesidir. Erkek, ruhani, akla yatkın ve tanrısal olan İsa'nın alanının temsilcisi sayılırken; kadın, Sezar'ın ten ve madde dünyasıyla bütünleştirilir. Hayrın ve şerrin, cinslerdeki karşılıkları erkek ve kadın olarak belirlenirken, yeryüzüne kötülük bulaştırdıkları gerekçesiyle kadınlardan topluca tövbe edip, günahlarını affettirmeleri talep edilir.

İsevi öğretiyi kaleme alan Aziz Paulos, memnu meyva olayında “aldanarak suça düşen” kadının susup, erkeğe tabi olması gerektiğini bildirir: “Kadın tam tabiiyetle sessizce öğrensin. Fakat kadının öğretmesine, ve erkeğe hâkim olmasına izin vermem...” (2)

Hıristiyan kadınların günahlarının bağışlanması, cinsiyetlerinin dayattığı rolü canı gönülden kabullenip çocuk

doğurmaları, cinselliklerini kontrol altında tutmaları, erkeğe tabi olmalarına bağlıdır.

İslam'da, "Ümmetim için kadın fitnesinden daha büyük bir fitne kaldığını bilmiyorum" mealindeki cümlenin Hazreti Muhammed'e ait olduğu bildirilir.

"Allah'ım bizi kadınların şerrinden, fitnesinden ve onlarla imtihan olup kaybetmekten koru" mealindeki duanın (3) varlığı, semavi dinlerin ortak tutumlarının yansıması olarak belirir.

Öte yandan, 1900'lü yılların başlarına kadar medeni dünyanın hemen her ülkesinde bir eş, kocasının gölgesi, uzantısı, parçası olan kadın, dünyayı saran değişimden nasibini alacaktır.

"Yeni kadın" erkeğin bir refleksinden ibaret olmayı kabullenmeyen, yardımcı oyuncu rolünü reddeden, kendisine ait bir iç dünyasına sahip, coşkulu, bağımsız, özgüven sahibi, yaşamını bir başına sürdürmeyi göze alabilen kadındır. Bu kadın, modernleşen toplumların her basamağında rastlanabilecek birisidir. Sabahın kör karanlığında işçi mahallelerinden fabrikalara akan solgun kalabalığın arasında da görülebilir, mütevazı bir tezgâhın arkasında da, laboratuvarında da, devlet arşivinde de, hastane koğuşunda da. Aşkları çok başarılı evliliklerle sonuçlanan, el değmemiş "iyi" kızlar değillerdir bunlar.

Kocalarının ihanetlerine katlanan evli kadınlardan olmadıkları gibi, intikamlarını zina yaparak almaya kalkışanlardan da değillerdir. Ne mutsuz bir aşk hikâyesinin yasını tutan yaşlı bakire, ne de bir aşifte; yeni kadın, yoksulluğa ya da mesleksizliğe kurban gitmeyi reddeden, hayattan özgün talepleri olan, ömrünü ailenin, sülâlenin hizmetinde tüketmeyi reddeden, hemcinsinin haklarını savunan kadın.

Yeni kadın, erkeğin ne gönlüne ne de aklına hitap eder. Erkek cinsinin en duyarlı zümresi iken şairler, yeni kadını ne görürler, ne duyarlar, ne anlarlar, ne de ayırt ederler. Kendilerini geliştirmeye adanmış, yeni yollar, yeni renkler, yeni dünyalar keşfetmeye çalışan yazarlar, yeni kadının yanından geçip giderler.

Edebiyat, ihanete uğramış, terk edilmiş, acı çeken

kadınlar, intikamcı zevceler, büyüleyici aşifteler ya da iradesiz, renksiz, sade, şirin kızlar üretmeyi sürdürür.

Romancıların muhayyileleri de sanki kadının geleneksel görüntüsünden başkasını algılamaya müsait değildir. Değişimi idrak edemedikleri gibi, belleklerine de kaydedemezler.

Yeni kadının hekimlikten yargıçlığa, sanayicilikten mühendisliğe, müzikten edebiyata, tiyatrodan öğretmenliğe kadar hemen her çağdaş uğraşta rastlanan muhteşem örneklerine gelince, onlar istisna sayılır; olağandışı psikolojik fenomenler olarak tanımlanıp, uzak durulur. Yaşı ne olursa olsun, erkeğin kanatlarının altında olmayan kadın, ana muamelesi görür.

Özetle, kadının ne olup olmadığı erkekler tarafından kadınlar üzerinden tartışılan bir süreç olmaya devam eder; günümüzde türban meselesinde gördüğümüz gibi.

Oysa, cinsellik, yeni kadının kimliğini oluşturan onlarca bileşenden sadece birisidir; meğer ki, yaptırımların kurbanı olsun, asla belirleyici olanı değil. Keza, doğurma eylemi, kadın hüviyetindeki ömrünün sancılı bir safhasından ibarettir, bütününe şekillendiren bir fenomen değil. Doğum yapmış, yani, kadın olmaktan ana olmaya terfi ettirilmiş olmak, yeni kadın tarafından cinsine atfedile gelen fitrî kötülüklerden arındırıldığı gösteren bir ibraname olarak da önemsenmez.

Yeni kadın, evlat sahibi olmanın hormonlarının desteğindeki koruma içgüdüsünü körükleyeceğini, doğurduklarını yaşatabilmek için elinden geleni ardına koymayacağı ruh halinin “fitne Potansiyeli” ni de güçlendirebileceğinin bilincindedir.

Kediler ana olmasın derler, doğrudur; en narinimiz bile tırnaklarını çıkaracak, aslan kesilecektir. Bu çerçevede, “haram helâl ver Allahım/çoluk çocuk yer Allahım” yakarışının bir kadın duası olduğunu hatırlatayım.

Tekvin ve Kuran’da yer alan İsmail kıssasında biricik oğlunu kurban etmeyi düşünebilenin çocuğun anası değil, babası olmuş olması, yeni kadının gözünde erkeklerin çocuklarına ilişkin eğreti tutumlarının teyidi mahiyetindedir; erkeklerden oluşan hakim sınıfının hükümranlığını yasallaştıran çağların pederşahi toplum sistemlerinde oğullarını esirgeme çabası

içindeki anaların feryatlarının şeytanın iğvaları olarak yorumlanmasını da ciddiye almayacaktır.

Yeni kadının tecrübesi, yeryüzündeki yaşamın somutta ispatlanan aşkla ayakta kaldığı şeklindedir, yasalarla değil. Cinselliğin iletişimle mümkün olduğu şeklindedir, şiddetle değil. İmanın akılla güçlendiği şeklindedir, dayatmayla değil. Ruhaniyetin saygı ile beslendiğidir, seçkinci ayırıcılıkla değil. Erkeklerle nasip olmamış gibi duran işbu tecrübe, fitne vb. suçlamalara karşın kadınların/analardan yasaların dışında ve üstündeki konumlarına ısrarla sahip çıkmalarını öğütleyen kadınlık bilgisidir.

Gerektiğinde baş örten, gerektiğinde yara saran tülbent, kadınlara mahsus bilginin kadim nakil aracı olarak görülür. Bu bağlamda, türban, kadınlık bilgisinin bastırılması, diğer bir deyişle, kadının kadına ihanetinin dışavurumu olarak algılanabildiği için korkutur.

Türk toplumun eriştiği tarihinin bu noktasında, yargıç kürsüsündeki yerini dişyle tırnağıyla elde etmiş yeni kadın, tanık mahallindeki hemcinsinin şahitliğini irade ve akıl bakımından erkeklerden daha zayıf olduğu gerekçesiyle reddetmeyi aklından bile geçirmezken, dünya ve kâinat görüşünü türbanı aracılığıyla ilân eden kadın yargıcın vereceği hüküm, erkek cinsi lehine cinsiyet ayırımı yapacağına peşinen kabulü demek olacağı için korkutur. Benzeri korkular tıptan sahne sanatlarına, öğretmenlikten turizme kadar hemen her uğraş dalında nüksedebilecek; yalnız seyahat edememekten yönetici kadrolarından uzak durmaya varıncaya kadar çok sayıda olası yasaklar gündemde kalmaya ve ürkütmeye devam edeceklerdir.

Bana sorarsanız, türban sorunu işbu “kadının kadına ihaneti” olarak ifade ettiğim açmazda düğümlenmektedir. Bir kısmımız türbanı egemen erkeklerle kadınlar aleyhine yapılan bir ittifak olarak değerlendirirken, diğer bir kısmımız yasakçılarla birlikte hareket etmek suretiyle kendilerine tekâmül yollarını kapayan hemcinslerinin ihaneti olarak görebilmektedirler.

Her halükarda, konu üzerinde tartışacak, uzlaşma zemini arayacak, meseleyi çözüme ulaştırmaya çalışacak olan kadınlardır; kadınlar üzerinden ahkâm kesen muhalif ya da

muvafık erkekler değil. Bu aşamada gerçek tehlike arz eden bir şey varsa, o da tarafların içtenlikle konuşacakları yerde birbirlerini basmakalıp sıfatlarla takdim ve itham etmeyi sürdürmeleri olsa gerek.

Rahmetli Meriç'ten mülhem bir ifadeyle, kavga, kadın ile kaderi arasında olmalıdır, kadın ile kelimeler arasında değil.

ALEV ALATLI

(1) Devi Bhagaveta (1.5.83)

(2) Yeni Ahit, 1.Timoteosa.

(3) "Allahümme ecirna min şerri'n-nisa

YOKSA CEHENNEM YOK MU? 19

Danimarkalı Protestan din adamları, cehennemin var olup olmadığını tartışmaya açtı.

İncil'de açık bir tanım bulunmadığını belirten papazlar, **"Tanrı bize sonsuz sevgisini bağışladığı için cehenneme göndermez"** diyor.

Her şeyin zıddıyla var olduğu gerekçesiyle **"Cehennem yoksa, cennet de yoktur"** diyenler de var.

İLAHİ adalet, bu dünyada günah işleyenleri ebedi cehennem ateşinde ceza çekmeye mahkûm ediyor mu, etmiyor mu?

Son günlerde İskandinav ülkeleri bu soruyu tartışıyor. Tartışmanın çıkış noktası, Norveç'teki yeni İncil çevirileri. 2010 yılına kadar bitirilmesi planlanan bu çeviriler, özellikle Yeni Ahit'teki Cehennem tarifleriyle ilgili.

Yeni Ahit, Cehenneme yer yer göndermelerde bulunmakla birlikte, Cehennemin ayrıntılı bir tarifini içermiyor. Ancak İncillerin yazımından yıllar sonra kilise, ebedi Cehennem ateşini doktrin olarak kabul ediyor.

Şimdi Danimarka'da rahipler, **İncil'de cehennem ile ilgili bir açıklamanın yer almadığını belirterek**, dinle ilgili yeni açıklamalarda bu konuya yer verip vermemeyi tartışıyor.

Danimarka'nın Aarhus kentinden papaz Jacob Holm, gazetelere yaptığı açıklamada, **"Cehennem'in insanların hayattayken içlerinde yaşadıkları bir hal olduğunu... belirterek, insanların sonsuza kadar cezalandırıldığı bir cehennem hayatı yok. İncil'de de böyle bir tarif**

bulunmuyor.” dedi.

Cennet de Yoktur

Cehennem tanımının ilk kez Ortaçağ'da yapıldığını kaydeden papaz Jacob Holm, “**Tanrı bize sonsuz sevgisini bağışladığı için cehenneme göndermez**” dedi.

Tartışmaya katılan papaz Anders Dalgaard ise her şeyin zıttı ile var olduğunu kaydederek, “**Cehennem yoksa, cennet de yoktur**” iddiasında bulundu.

Danimarka'da cehennem ile ilgili yaşanan tartışmalara İsveç gazeteleri de yer verdi. Nüfusun büyük çoğunluğunun Protestan olduğu Danimarka'da bu tartışmaların İncilin yeni çevirisi çerçevesinde yürütüldüğü ve Cehennem kavramının bu çevirilerde yer almayacağı kaydedildi.

İsveç gazetelerinde bu haber ile birlikte yer alan anket sorusuna yanıt veren okurların **yüzde 80'i de Cehennemin var olduğuna inanmadıklarını belirtti.** (25 Mart 2008 tarihli gazeteler...)

+

Aynı tarihli gazeteler 21 yaşındaki hukuk fakültesi 2. sınıf öğrencisi Başak Aydınтуğ'un; annesi, Prof. Dr. Olcay Tiryaki'yi boğazını keserek öldürdüğünü de yazıyordu.

Cinayet olayından sonra Başak hanımın duyduğu pişmanlık, acı, korku, kaygı, tedirginlik önündeki uzun hapislik yaşamı **papaz Jacop Holm dediği gibi tam bir cehennem yaşamıdır. Bu Cehennem yaşamını da yaşadığı sürece yaşayacaktır. Cehennem azabından ancak ölünce kurtulacaktır.**

İncil'de Cehennem'in açık bir tasviri yok. 13 -14 ayette yalnız kavram olarak Cehennem adı geçiyor. Tevrat'ta ise Cehennem'in adı bile geçmiyor.

Kuran'da ise Tevrat'ta adı bile geçmeyen Cehennem'in en ince ayrıntılarına kadar tasviri yapılıyor. Günahkarlar Cehennemlerde kaynar kazanlara atılıyor, onlara irinli su içiriliyor, yanan derileri azabı iyice tatsınlar diye yeniden yeniye hep değiştiriliyor.

Böyle bir Cehennem tasviri ise Allah'ın yüceliği ile, şefkat ve merhamet özelliğiyle, esirgeyen, koruyan rahmeti ile bağdaşmıyor.

Tanrı konusunda bilgi sahibi olan bir ilahiyatçı Tanrı'nın

insanı bu şekilde cezalandıracağını kabul etmiyor.

Örneğin önceki Diyanet İşleri Başkanlarından Süleyman Ateş aynen şöyle diyor: **“Ben tekelci değilim Allah'ın kullarını yakmaktan zevk alan bir varlık olduğuna kesin olarak inanmıyorum.”** (Vatan, 21.2.2008, İncil Üzerine başlıklı yazısı...)

Prof. Dr. Süleyman Ateş'e de dinsiz, inançsız, itikadı bozuk diyemeyiz ya...

Kaldı ki İslam tasavvufçuları Cennet Cehennem ve de Allah kavramlarının niteliğini günümüzden bin yıl önce çözmüşlerdir. Cennet ve Cehennem kavramlarının insanın içinde yaşadığı ruhsal bir hal olduğunu (Başak Aytuğ hanımın durumu...); Allah'ın ise, ortak değerlerden olan doğruluk, dürüstlük, iyilik ve erdem olduğunu anlamışlar ve **“O'nu kullukla arayan bulamaz; O'nu, O'nunla arayan hemencecik buluverir.”** demişlerdir. (TEVHİD'İN SIRLARI. Muhammed İbn Münevver. KABALCI YAYINLARI. Birinci basım. Mart 204. s. 294)

Ne demek, O'nu O'nunla bulmak? O derken Tanrı'yı amaçlıyor. O'nunla demekle de; genel doğrular, ortak değerler, yüce kavramlar, salih ameller, doğruluk, dürüstlük, erdem, alçak gönüllülük, barış ve dostluk gibi erdemler amaçlanıyor.

Sen yaşamında bu kavramlara yer verirken ve bu çizgiden sapmazsan O'nu (Tanrı'yı) hemencecik bulmuş olursun...

Bu konuda İbrahim Hakkı da şöyle demektedir:

“Velî Vasfı

İbrahim Hakkı Hz.nin dilinden velî vasfı.

“Ey aziz!

Ulu kişiler demişler ki:

1. Halkın kimi dünyalıktır: Bunlar dünya; zevku safalarına dalmış, ona bağlanarak ayrılmamışlardır...

2. Kimi ukbâlık (Öbür dünya, ahret) tır: Bunlar da âhiretin uçmaklarındaki benzersiz hayatına vurularak saklanmışlardır. (Yani gösteriştten kaçınmışlardır... H. B.)

3. Kimisi de ehl-i mânâdır: Bunlar bir kısım uyanık ve seçkin kişiler, ermişlerdir ki ikisine de iltifat etmemiştir. Rızaullah ile meşgul olup onun sevgisiyle yetinmişlerdir. O bahtiyarlar ebedî saadeti burada bulmuşlardır.”

(VELİLERİN BAHÇESİ. Bedri Özbey. Tan Matbaası. İst. 1968. s. 52)

İzinizle ben bulunduğum kategoriye açıklıyayım: Ben üçüncü kategorideyim. Bu nedenle Tanrı bilgisi ve din duygusu olmayanların saldırısına uğramaktayım... Ne yapalım, bu da bizim Rızaullahımızdır...

Av. Hayri Balta, 28.3.2008”

ÇOCUKÇA BİR HURAFE 20

“20. YÜZYILIN FİZİKÇİSİ EINSTEIN “Tanrı inancı çocukça bir hurafe”dir diyor...

Dış Haberler Servisi - 20. yüzyılın en önemli kuramsal fizikçisi olarak nitelenen Albert Einstein'ın Londra'da bu hafta satışa çıkan bir mektubunda, Tanrı inancını **“çocukça bir hurafe”** olarak tanımladığı belirtildi.

İngiltere'de yayımlanan Guardian gazetesinin haberine göre kendisi de Yahudi kökenli olan fizikçi, mektubunda “Yahudiler benim için diğer insanlardan farklı ya da ayrıcalıklı değiller. Kanserden korunmayı başarabilmeleri dışında ‘seçilmiş’ olduklarını gösteren bir şey göremiyorum” açıklamalarında bulunuyor.

Einstein, **“Tanrı benim için bir ifadeden ibaret, bir zayıflık ürünü; İncil ise saygıdeğer ama ilkel, fakat bununla birlikte çocuksu efsanelerin bir koleksiyonu”** diyor.

Cumhuriyet, 14.5.2008”

+

Cumhuriyet'teki bu haber düşündürdü beni. Bu haberi okuyan aklı başında herkesi de düşündürmeli.

Tanrı inancını çocukça bir hurafe olarak gören kişi; sıradan bir kişi değildir ki? Uzay bilimi uğraşmaktır işi gücü...

İncil için ise **“çocuksu efsanelerin bir koleksiyonu”** demekten kendini alamıyor.

Neden bu sıradan insanlar; dahilerin söylediği bu sözleri hafife alıyor.

Aklı başında olan büyük ve dahi insanların söylediği sözler üzerinde niçin düşünmüyor. Yoksa düşündürücü sözler sıradan insanları rahatsız mı ediyor?

Bu konuda siz okurlarım ne düşünür bilemiyorum.

Bana gelince; Albert Einstein'ın yukarıdaki sözleri üzerine düşünmeden edemiyorum...

Av. Hayri Balta, 19.5.2008

UZAYLILAR KARDEŞİMİZ 21

“Dış Haberler Servisi - Vatikan Rasathanesi, **“uzaylıların varlığına inanmanın inanca ters düşmediğini”** belirterek başka gezegenlerde de Tanrı tarafından yaratılan akıllı varlıklar olabileceğini bildirdi.

Rasathane müdürü ve Papa 16. Benedikt'in başastronomu Jose Gabriel Funes, Vatikan'da yayımlanan L'Osservatore Romano gazetesine yaptığı açıklamada, evrenin büyüklüğünün Dünya'nın dışında başka yaşam türlerinin yaşama ihtimalinin de bulunduğu anlamına geldiğini, söyledi.

Gazetenin “Uzaylılar Benim Kardeşim” başlığıyla verdiği haberde, “Henüz kesin bir kanıt bulunamasa da bu olasılığın dışlanamayacağını, çünkü uzaylıların da Tanrı tarafından yaratıldığını...” belirten Funes, **“uzaylıların varlığını dışlamanın, Tanrı'nın yaratma özgürlüğünü sınırlamak olacağım»** ifade etti.

Funes ayrıca uzaylıların **“zavallı insanların taşıdığı dünyevi yüklerden arınmış ve günahsız”** olabileceğini söyledi.

Yüzyıllar önce Katolik kilisesinin dünyanın yuvarlak olduğunu bulan Galileo Galilei'yi aforoz ettiğinin hatırlatılması üzerine Funes, **“İnsanlar hata yapar, ama zaman, sayfayı çevirip geleceğe bakma zamanıdır”** dedi.

Funes bilim ve dinin birbirine ihtiyacı olduğunu ve birçok astronomun Tanrı'ya inandığını öne sürdü. Bilim ve din arasındaki ilişkiyi güçlendirmeye çalıştığını vurgulayan Vatikan kilisesinin, gelecek yıl da evrim teorisinin babası olan Charles Darwin'in 200. doğum günü nedeniyle bir konferans düzenleyeceği belirtiliyor.

Cumhuriyet, 15.5.2008”

+

Papanın başastronomu Jose Gabriel döktürmüş yine...

Uzaylılar, “zavallı insanların taşıdığı dünyevi yüklerden arınmış ve günahsız” diye...

Uzaylıları bilmem ama biz insanlar niçin günahkar sayılıyor. Nedir bu insanların bu dinlerden çektiği? Tonlarca günah yüklemişler masum insanoğlunun üstüne...

Söze başladıklarında şunu şunu yaparsan Tanrı bir ömürlük günahını bağışlar. Yani insanoğlunun yapacağı yatıp kalkıp tövbe etmek ve Tanrı'dan bağışlanma dilemek. Bu din adamları insanları da kendileri gibi günahkar sanıyorlar.

Bir kere yanılığ şurada başlıyor. İşlenen günah (kötü eylem) insanın ruhuna işler. Günah dediğimiz bu kötü eylem ömür boyu insanı kovalayıp durur. Tövbe edip bağışlandığını sansan bile bu günah denilen kötü eylem zaman zaman seni uykuda da, uyanırken de, yoklar...

Papanın başastronomu Jose Gabriel Galileo'dan özür dilemeyi de ihmal etmiyor. Bilindiği gibi bu Hıristiyanlar “Dünya dönüyor!” dediği için Galileo'yu din adına aforoz etmişlerdi. Ama zaman geçtikçe, bilim dünyanın döndüğünü kesinlikle kanıtlayınca bizim papalar ve papazlar ne yapacaklarını şaşırıldılar. Oysa Galileo gününde Tanrı adına ahkam kesmişlerdi. Şimdi yanıldıklarını anladılar. Adamcağızdan özür diliyorlar. Diliyorlar ama amacağızın yaşamını da Tanrı adına, Din adına burnundan geçirmişlerdi.

Haberde; Vatikan kilisesinin, gelecek yıl da evrim teorisinin babası olan Charles Darwin'in 200. doğum günü nedeniyle bir konferans düzenleyeceği ve muhtemeldir ki Charles Darwin'den de özür dileyeceği anlaşılmaktadır. Zamanında ve hala Charles Darwin'e ne kadar atıp tutmuşlardı... Şimdi Evrim teorisi ile din arasında çelişki yok deyeceklerdir hiç çekinmeden.

İşte böyle bilim geliştikçe dinciler yanılıklarını anlayacaktır. Anlayacaklardır ama din anaforuna kapıldıkları için bir türlü bilimsel tutarlılık gösteremeyecekler ve hurafelerle yaşadığımız çağı yine insanlığa zehir edeceklerdir.

Av. Hayri Balta, 15.5.2008

? 22

Kimden: TANRI .

Tarih: 31 Mart 2008 Pazartesi 17:22

Kime: Haluk Dural, Hami CEYLAN, hasan oktay hasanfuatgocer. Gocer, hasbi, hayri balta, Hayrullah Mahmud, hikmet eren, hilmi.taskin, HSYN Popolar, Huseyin Guler, husnusoydan SOYDAN, Hüsamettin Kazancı ibrahim SAMSA, ibrahimlevent yilmazer, idris alibeyaz, ilkay ilkim, ilyas çınar, ipek türk iskenderkordu İTERNET GAZETE, iyibilgi özel haber servisi.

Konu: ?

Gelen ileti: ?

İşte yukarıda gelen ileti...

Konu: Yalnızca bir soru (?) imi...

Asıl önemlisi kimden geldiği,

Şaşıracaksınız şimdi...

Çünkü çok önemli...

Gönderen: **TANRI...**

Çok ilginç değil mi?

Dedim; acaba,

Tanrı bizi adam yerine koydu da

İleti mi gönderdi?

Ne var ki gönderilen iletide metin yok.

Bu da beni düşündürdü çok...

Nasıl olur da koskoca Tanrı bir adama ileti gönderir...

Sonra da iletisine bir metin eklemeyle erinir?

Bu durumu sordum bana ileti gönderen Tanrı'ya...

Bir yanıt gönderecek Tanrı baba bana hâlâ...

Neyse, yanıt vermek için düşünüp dursun Tanrı baba...

Ben de bir iki açıklama yapmak istiyorum Tanrı konusunda...

Önce bir soru: Tanrı var mı, yok mu?

Yanıt: "Var, Olmaz olur mu?"

Bir soru daha: "Var olanın bir mekanı olur?"

Varsa, mekanını bulan olmuş mudur?”

Kuran’a göre **“Gökle yer dışında “ARŞ” adında bir yer daha vardır.” (K. 43/82”**

“Nitelikleri sayılır, oturduğu kürsünün gökleri ve yeri kapsadığı anlatılır.” (K. 2/255)

Ve bu ayet de **“Ayetül kürsü “** olarak anılır...

Ne var ki bu anlatımlar hep simgesel anlamda anlaşılmalıdır.

İslam öğretisinde, Tanrı; **“Hiçbir yere sığmadım mümin kulumun kalbine sığdım!”** der (Hadis) Dikkat edelim: Her kulun demiyor; mümin kulumun diyor...

Yine, Kuran’da: **“Allah kişi ile onun kalbi arasına girer” (K. 8/24)** ve de:

“Ben size şah damarınızdan yakınım!” (K. 50/16)

Bu düşünce **“Nerede olursanız olun O, sizinle beraberdir” (57/4)** diye dile getirilir...

Haydi çık çıkabilirsen işin içinden...

Ee, peki nasıl çıkmalı işin içinden...

Değil mi ki Tanrı’sın,

İleti gönderiyorsun.

Nerede oturduğunu da bildirmelisin...

Sakın yerle gök dışında bir yerdeyim deme...

Televizyoncular hemen düşer peşine...

Böylece çok kısa zamanda girersin gösterime...

Daha fazla yormayayım seni,

Tanrısın işin gücün çoktur belli...

Şimdi kal sağlıcakla,

Tanrı olduğun için saygılar sana...

Sevgilerimle,

Eren Bilge, 5.4.2008

ALLAH'IN VARLIĞINI KANITLAMAK 23

“Bir irade sahibi ilah vardır; kainatı yaratmış ve ona itina etmiştir. Cenab-ı Allah tabii âlemlerden ve insandan ayrıdır.”

(Caro, İSLAM DİNİ ve TABİİ DİN. İzmirli İsmail Hakkı. Takdim ve Notlarla Sadeleştiren Doç. Dr. Osman Karadeniz. İzmir İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayını. 10. s. 42)

Caro adındaki düşünür böyle demiş ama bu görüşünü nasıl kanıtlayacak? Kanıtlayabilir mi bu görüşünü... Kanıtlanması olmayan tahmine ve zana dayanan görüşler bu görüşler.

Ne var ki semavi dinlerin mensuplarının yüzde 99'u bu görüşü paylaşırlar. Ancak bu görüşe en sert tepki gösterenlerden biri İslam Peygamberidir. Şimdi İslam peygamberinin görüşünü İzmirli İsmail Hakkı'nın çevirisinden okuyalım.

“Yer yüzünde olanların çoğuna itaat edersen onlar seni Allah yolundan saptırırlar. Bunlar ancak zandan başka bir şeye uymazlar. Onlar kuru kuru tahminde bulunurlar. ” (İzmirli İsmail Hakkı. K. 6/116. Ayrıca bu konuyu işleyen şu ayetlere de bakabilirsiniz: “K. 2/78. 6/148. 10/36,64. 53/28)

Allah konusunda tahminde bulunanlar, tahminlerinde daha da ileri giderler:

“Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.” (Tevrat. Tekvin. 1:27)

Böyle bir görüşün de kanıtlanması olanaksızdır. Bunu söyleyen Allah'ı görmüş mü ki, insanın Allah suretinde olduğunu ileri sürebiliyor.

Allah insanı kendi suretinde yaratmışsa; demek ki Allah ile insan arasında bir benzerlik var. İnsan yemezse, içmezse ölür; insana benziyorsa bu Allah, ne yer ne içer? Eğer insan gibi yemiyor, içmiyorsa arada bir benzerlik yoktur...

Şimdi gelelim Allah'ın varlığının kanıtlanmasına: Bu konuda bulabildiğim 10'a yakın ayetten biri:

“Kesin olarak inananlara, yeryüzünde nice göstergeler vardır, kendi içinizde de. Artık görmüyor musunuz?” (K. 51/21)

Bu ayette iki kavram göze çarpıyor:

Bir: Nice göstergeler

İki: Kendi içinizde...

Göstergeleri başımızı kaldırıp çevremize baktığımızda görebiliriz: Baharın gelip gidişi, ayın, güneşin, yıldızların hayret verici süzülüşü.

Bizde Allah'ın varlığı kanaatini oluşturan da Doğa'daki hayret verici oluşumlardır. Bu nedenledir ki Doğa'daki hayretler uyandıran estetiksel güzellikleri yansıtan oluşumlara Allah demekten kendimizi alamayız.

Gelelim kavramın açıklamasına: Yunus Emre bu konuda "Bir ben vardır bende, benden içeri!" demektedir...

İçimizdeki ben; bizim aklımız, ahlakımız, sağduyumuz, vicdanî duygumuzdur. Genel ve evrensel değerlerdir. Bizleri olumluluğa, doğruluğa, güzelliğe, sevgiye şefkate yönlendiren duygumuzdur.

Ayeti böyle yorumlayarak Allah'ın varlığını kanıtlıyoruz...

Öyle Caro'nun ileri sürdüğü gibi bizim dışımızda bize benzer bir Allah yoktur. Hele ileri sürdüğü gibi tabii âlemlerden ve insandan ayrı bir Allah varlık yoktur. Hepsi bizim idrakimizin sonucudur...

Bu yüzden diyorum ki "Yaratan, madde) insan olmasa da vardır; ancak Allah, insanın olduğu yerde vardır!.."

Elbette bu insan, gizli bilgileri özümsemiş insandır. Öyle sıradan insanın mana âlemi ile ilgisi yoktur...

Bizim ileri sürdüğümüz görüşleri, Mevlana'nın oğlu Baha Veled şöyle diyerek sonlandırmıştır:

"Eğer Seni görmemişlerse, Seni nasıl bilebiliyorlar?

Görmeksizin Seni bilmek imkansızdır.

Senin görülmeni inkar edenler Seni bilmemektedir.

Eğer bir kimsenin önünde Seni görmek yoksa kulluğa nasıl eğilim gösterir?

Bu, "**Ve nerede olursanız olun O sizinle birlikte dir (K. Hadîd. 57: 4)**"in "tanıklığıdır."

Ey organlar (insanlar), görme olmaksızın tanıklık imkansızdır!

Öyle ki küfür Seni görmemek, İslam Seni görmektir."

(Tasavvuf. Kısa Bir Giriş. İz Yayınları 5. Baskı. William CHITTICK. Çeviren Turan Koç. s. 212-213)

Demek ki neymiş? “Öyle ki küfür Seni görmemek, İslam Seni görmemiş...”

+

Dün ne denli cahil olduğumu bugün anlıyorum; anlaşılıyor ki bu gün de ne denli cahil olduğumu yarın anlayacağım.

Bilgeliğin ilk koşulu kendini bilmektir. Kendini bilen Allah'ı da bilir...

Av. Hayri Balta, 16.3.2012

TANRI 24

Yeni ayı gördüğü vakit, şu duayı okurdu: ey benim tanrım, sen ezeli, ebedî ve kadimsin. Bu yeni senedir ben senden, beni recim olan şeytandan koruyacak; iffet, ismet ve fenalık yapmağı çok emreden nefse galip gelmek beni sana yakınlaştıracak şeylerle iştigal etmek ve senden uzaklaştıracak şeylerden çekinmek için yardım isterim ey tanrı, ey rahman ve rahîm ve ey celâl ve ikram sahibi rahmetinle bu duamı kabul et.

Yine Müderrislerin Şahı Şeyh Şemseddin-i Mardinî rivayet etti ki: bir gün muhiplerden birini sıtma tutmuştu. Mevlânâ hazretlerine gelip sıtmadan şikâyet etti. Mevlânâ “Hastanın iyi olması için yaz ve suya atıp sıtmalıya ver, buyurup şunları yazdırdı: ey Ümmül- Muldem! Eğer sen yüce Tanrı'ya iman ettinse başı ağrıtmaz, ağzı bozma, eti yeme, kanı içme. Beni veya filân kimseyi bırakıp tanrı'ya şirk koşan kimseye git; çünkü ben “Tanrıdan başka Tanrı yoktur. Muhammed tanrı'nın kulu ve elçisidir” diyorum. Sıtmalı bu sudan içince tanrı'nın yardımı ile iyi oldu.

Yine nakledilmiştir ki: Mevlana üç diş sarımsağın ye eğer bunu yiyemeyen kimseler olursa üç bademin üzerini yazardı, yemesi için sıtmalıya verirdi. Bir sıtmalıya yine böyle yaptı o, üç günde iyi oldu.

Ariflerin Menkıbeleri, s. 299

Sarmısağın veya bademin üzerine yazdığı şudur: ezan, izin, besin.

Yine “velilerin kendisiyle övündüğü, Mesnevîhan ve ayaklı kütüphane olan Sıraçeddin Hazretleri rivayet etti ki: Mevlana Hazretleri bu üç beyti daima tekrar eder ve Çelebi

Hüsameddin'e öğretirdi. Bana da "bunları öğren, bunlar bana şeyhim Seyyid Burhaneddini Muhakkik-İ Tirmizî'den (Tanrı onun sırrını kutlasın) yadigâdır" derdi. Şiir:

"Ruhun başlangıcı Tanrı'nın arşının nurundandır.

Cisim ve bedeninin aslı da topraktır.

Cebbar ve melik olan tanrı (Ben rabbiniz değil miyim) ayetindeki ahdi ve miynetleri kabul etsinler diye onların arasını telif etti.

Ruh gurbette, cisim de vatanındadır. Biçare ve hazin garibe acı.

Yine heyecanlar gösteriyor ve diyordu. Şiir:

"Eğer bir deli çenesini oynatırsa, ona oynat de.

Bundan daha hoş bir sevgili bulunamaz,"

Hikâye. - nakledilmiştir ki: bir gün Mevlânâ Hazretleri birkaç dostla birlikte at pazarı kapısından çıkmış, Sultan-ül-Ulemâ Bahaeddin Veled'in (Tanrı ondan razı olsun) mezarını ziyarete gidiyordu. Sayısız insanların bir şahsın etrafında toplandıklarını gördüler. Bu kalabalık içinden birkaç genç ileri koştu ve "Allah aşkına birini idam ediyorlar. Mevlana hazretleri şefaata etsin. O bir Rum'dur ve taptaze de bir gençtir" diye feryat etti.

Mevlâna "O ne yapmıştır?" diye sordu.

Onlar "Birini öldürmüştür, kısas yapıyorlar" dediler.

Bunun üzerine Mevlana ilerledi. Bütün cellâtlar ve şahneler (polisler) baş koyup uzakta durdular. Mevlana mübarek feracesini idam edilecek adamın üzerine örttü. Şehrin şahnesi İslâm sultanına durumu arz etti.

Sultan "Mevlana hâkimdir, bir şehri istese ve bütün, bir şehre şefaata etse buna nail olur. Hepsi ona feda olsun. Bir Rum da nedir ki..." dedi.

Arkadaşlar Mevlana'nın kurtardığı bu Rum'u alıp hamama götürdüler, hamamdan çıkartıp medreseye getirdiler. Nihayet Mevlana'nın elinde Müslüman oldu. Hemen o anda onu sünnet ettiler ve büyük bir sema yaptılar. Mevlana Hazretleri "Adın nedir" diye sordu o da "Sıryanus" dedi.

Mevlana "O halde bugünden sonra ona Alaeddin Sîryanus deyiniz" buyurdu. Nihayet o hazretin hayat veren inayet nazarının bereketi sayesinde Alaeddin Sıryanus o dereceye geldi ki, ulu şeyhler ve hayırlı bilginler onun ilerlemesine

ve marifetleri anlatmasına şaşılar. Onun latifelerinden hayrette kaldılar. Bir gün Mevlana hazretleri adı geçen şeyh Alaeddin'den "Hıristiyan keşişler ve Hıristiyan bilginler (Tanrı Onlara hidayet etsin) İsa'nın (selâm onun üzerine olsun) hakikati hakkında ne diyorlar" diye sordu.

Alaeddin "Onlar İsa'ya tanrı diyorlar" dedi. Mevlânâ "Bundan sonra onlara" bizim Muhammed'imiz Tanrı'dan daha tanrı'dır, tanrı'dan daha Tanrı'dır, de. Buyurdu...

Yine bir gün fakihlerden bir grup kadıların sultanı Şıraceddin-i Urmevî'nin yanında Alaeddin Siryanus ciddiyetle. "Mevlana Tanrı'dır diyor" diyerek onu kötülerdiler ve "Bu, peygamberin şeriatı kanununda caiz değildir; hatta küfürdür" dediler.

Birkaç muhzir gönderip Alâeddin'i getirdiler. Kadı ondan "Mevlana Tanrı'dır diyen sen misin?" diye sordu. O. "Hâşa, katiyen, o değil de belki ben Mevlana'nın Tanrı yapıcısı olduğunu söylüyorum. Bak, beni nasıl yaptığını görmüyor musun? Ben hakikatten uzak ve inatçı bir geber idim. Bana irfan bağışladı, beni bilgin yaptı; bana' akıl verdi ve beni Tanrı'yı bilir yaptı. Ben Tanrı'yı çağıran bir taklitçi iken beni Tanrı'yı bilen bir muhakkik yaptı. "Nefsini bilen Tanrı'sını da bilir." sözü benim vaktimin nakdi oldu. Bir kimsenin ruhunda Tanrılık olmayınca Tanrı'yı tanıyamaz. Bu kesin bir delilidir."

şiiir:

"Aklı olmayan bir kimse akli nasıl bilir. O halde bundan kimin Tanrı'yı tanıdığını anla.

Nahivci nahivciyi, fıkıhçı da fıkıhçıyı bilir, bir cahil, bilgini asla bilmez. Kör de güneşi görmez. Tanrısızlıkta tanrılık edilemez. Çünkü Tanrı "Sıfatlarımla halka tecelli "ettim buyuruyor, öyle ki Mevlana Hazretleri, sohbet ve terbiyesinin bereketiyle bir cahili bilgin yapıyor, fakih, nahivci, mantıkçı yapıyor, senin fitratını değiştiriyor.

Mevlana yine sohbetinin mübarek nefesiyle cahil nefsi bilgin yapıyor, arif yapıyor, akıllıları tekrar âşık, âşık değil belki de herkesin olamayacağı bir şey yapıyor. Nihayet görmüyor musun kimyada birazcık iksir paslı bir bakırı halis altın yapıyor ve varlığından başka bir hale sokuyor.

Eğer varlığından başkalaşmış, kendi benliğinden kurtulmuş Tanrı nuru ile dopdolu olan bir Tanrı eri bakır gibi

vücutları altın ederse, onları nur haline getirirse ve (işler Tanrı'ya rücu eder) deryasına ulaştırırsa buna hiç şaşılmaz.” dedi. Bütün bilginler ve fakihler utandılar. Alâeddin Siryanus kadının ve fakihlerin macerasını Mevlana Hazretlerine arz edince Mevlana gülümsedi ve “kadıya, eğer sen de Tanrı olmazsan vay sana de” dedi.

Yine tasavvuf erbabından bir grup Alâeddin Siryanus'u aralarına alıp “Mevlana'ya niçin Tanrı diyorsun” diye başkakıncılıkta bulundular. Alâeddin “Tanrı sözünden daha yüksek ve ondan daha yüce bir ad bulmadım ki söyleyeyim. Eğer başka bir şey olsaydı onu da söyledim” dedi.

Şiir:

“Eğer ona beşer desem, aşktan utanırım.

O tanrı'dır demek için de Tanrı'dan korkuyorum.

Hakikat ehlinin tarikatında halis bir kul kendi şeyhi hakkında ne söylese caiz görülür. Bundan o kınanmaz.

Yine bir gün zamanının itibarlı kişilerinden Ahi Ahmed, Alâeddin'e “Ben bir eşek yükü kitap okumuşum, fakat bu kitaplarda semâ'nın mubah olduğuna dair hiçbir şey görmemişim ve semâ'a ruhsat verildiğini de işitmemişim. Siz bu bid'atı hangi delil ile ortaya attınız” dedi.

Alâeddin “Ahi bir eşek gibi okudu, onun için bilmedi. Tanrı'ya hamdolsun ki, biz İsa gibi okumuşuz . Ve onun sırrına ermişiz” diye cevap verdi.

Yine şeyh Mahmud - İ Neccâr'dan (Tanrı rahmet etsin) nakledilmiştir ki: bir gün Alâeddin, Mevlânâ hazretlerin den “Kış günlerinde ayağın üstünü messetmek caiz midir?” diye sordu.

Mevlânâ “Size caizdir” dedi.

Alâeddin tekrar Mevlana'dan “Tandırın kenarı erlerin yeridir, sözünün ne manası vardır” diye sordu.

Mevlana “onun manası şudur dedi: Her kim yazın çalışır, zahiresini bir köşeye koyarsa şüphesiz kış mevsiminde de tandırın kenarı ve istirahat yeri onun hakkıdır. Her kim tembellikten ötürü oturur, bir iş görmez, kudreti nispetinde çalışıp çabalamazsa ve ceht göstermezse kışın zorluklarında biçare ve muradına ermemişlerden olur ve tandırın kenarına ulaşamaz. Bu, bu ve öteki dünya için de misal olabilir. Akıllıya işaret kâfidir.

Hikâye. - dini bütün kişilerin kendisiyle övündüğü şeyi* Mahmudi Neccâr (Tanrı rahmet etsin) rivayet etti ki: bir gün Mevlana Hazretleri, mübarek yüzünü dostlara, çevirip "Yazık Konya halkına, bizim zevkle dolu olan semâ'mızdan usandılar ve alttan alta bizim aleyhimizde bulunuyorlar. Bizim bu güzel ve neşeli şeylerimiz hoşlarına gitmiyor. Sebâ halkı gibi Tanrı'nın nimetini inkâr ediyorlar. Onların bizi kötiledikleri kulağıma geliyor, kıyamet gününün sultanı onların küfranlarının ve uğursuz taşkınlıklarının cezası olarak onların başına o kadar gam ve perişanlık yağdıracak ki, hepsi aciz kalacak ve zavallı olacaklar. Sonunda çoluk çocuklarını ve eşyalarını terk edip vatanlarından uzaklaşacaklar. Onların malları mükleri zorbalara elinde harap olacak ve bu diyarın zenginlerinin ve asilzadelerinin' çoğu yokluk illeti ile helak olacak. Nihayet tövbe, istiğfar, ve bizim evlât ve ahfadımızı tam bir itikatla tebcil ettikleri vakit yüce Tanrı'nın fazlı ile' Konya şehri yeniden bayındır olacak. Bu zamanın insanları semâ sever ve zevk adamı olacaklar ye aşk âlemi bütün dünyayı kaplayacak. Bütün insanlar bizim sözümüzün âşığı olacaklar. Bu hanedanın azameti gittikçe, büyüyecek ye Tanrı'nın İradesi galip gelecek. Bizim dostlarımız da insanların fevkinde olacaklar. (insanlar onun ilminden ve istediğinden başkasını ihata etmezler) (K. 2/255) sırrı inayet ehlinin malûmu olacak. Yüce Tanrı isterse" buyurdu.

Yine nakledilmiştir ki; bir gün Mevlâna hazretleri şeyhlerin şeyhi ve zamanın az yetiştirdiği insanlardan olan muhaddislerin sultanı Şeyh Sadreddin'i (Tanrı ona rahmet etsin) görmeye gitmişti. Şeyh Sadreddin Mevlana'yı tam bir ağırlama ile karşılayıp kendi seccadesinin baş köşesine oturttu, kendisi de onun karsısında iki dizi üzerine edeple oturup murakabeye daldılar ve nurla dolu olan huzur deryasında bir zaman yüzüp gezdiler.

Ariflerin Menkıbeleri I Ahmet Eflaki MEB s. 298 -306

TANRI SÖZÜ 25

Meselâ at, binicinin mağlûbu olur ve süvari ona galip gelirse atın yürümesini süvariden bilirler. her ne kadar görünüşte ait giderse de akıllı kimseler: "falan Lârende'ye

gitti veya Aksaray'a yahut başka bir şehre gitti." derler. At kıra ve otağa doğru gider. Şehirler ve menzillere doğru gitmek insanlara mahsustur. At böyle yollarda ve maksatlarda insanın âleti olur. yani atın ayağı, insanın ayağı oluyor.

Küfür, insanda mağlûp ve nefis mahkûm olunca, o insana tanrısal derler. O insandan şeytan bulunsa bile o şeytan, insanın mahkûmu olduğu için şeytan değil, melektir. Bundan dolayı peygamber: "Benim şeytanım, benim elimde Müslüman olda" (Hadis), buyurmuştur.

Beyit:

(Senin yanağının etrafında peri ve şeytan askeri saf bağlanmış; Süleyman'ın mülkü senindir, yüzüğü kaybetme!)

İnsanın zatı, vaktin Süleyman'ı gibidir ki onun tahtının ve bahtının etrafında melekler, ruhlar, şeytanlar ve periler saf bağlamış ve köle gibi onun hizmetine durmuşlardır. Yüzük gibi emaneti, koruyan da onun gönlüdür. Eğer bir şeytan onun yüzüğü olan gönlünü ondan suret, mal, ve mevki vasıtasıyla alırsa, ondan sonra onun vücut şehrinde, şeytan, Süleymanlık yapar ve kendisinde bulunan meleklik sıfatı mağlûp ve aciz kalmış olur.

Nazım:

(Can, içinde aç, tabiat ise dışında servet ve sâ mân içinde. Dev yemek içmekten mide fesadına uğratmış, Cemşid ise aç. şimdi senin Mesih'in bu yeryüzünde; burada. bulunduğun müddetçe derdinin devasına bak! Mesih göğe çıktıktan sonra derdinin devası da kaybolur.)

Şeytan ve peri, Süleyman'ın hükmü altında oldukları zaman, o'nun aleti olurlar, tıpkı süvarinin eli altında ve gitmekte olan bir at gibi... Nasıl ki bu, hakikatte atın değil, süvarinin gitmesi ise bunun gibi şeytanın ve perinin işi de Süleyman'ın işi olur. Çünkü Süleyman'ın mahkûmudurlar ve onun emriyle iş görürler.

Mümin'in nefsi de her ne kadar can'ı ise de ferman altında olduğu için ona nefis demezler akıl derler.

Mümin'in kalbi, tanrının iki kudret parmağı arasındadır. Onu istediği gibi çevirir (H.). Hakikati görenler, bu kalbin hareket etmesini kalbin kendisinden değil, Hak'tan bilirler. Eğer bir cadı ve bir bayrak, rüzgârlı havada sallanırsa, akıllı kimseler, bunun rüzgârın hareketi olduğunu bilirler. Çünkü

ne çadır, ne de bayrak rüzgâr olmadan hareket edebilirler. Bu yüzden ulu tanrı, kendi kelâm-ı mecidinde şöyle buyurur: (Attığın zaman sen atmadın; lakin Tanrı attı!.." (K. 8/17)

Ey Muhammed senin vücut yayından dışarı atılan okun atıcısı sen değilsin, biziz. Çünkü sen bizim büyüklüğümüz önünde ölmüşsün ve sende varlık, ihtiyar ve hareket etme kudreti kalmamıştır. Ecel-i zaruriden evvel benim aşkımda, "ölmeden evvel ölünüz "(H) hadisinin gereğince ölmüş ve yok olmuşsun.

Ölü hareket etmez, eğer onda bir hareket görülürse bu, ondan değildir. onu birisi hareket ettirmiştir. Tanrı adamları, kalmamışlar, yok olmuşlardır; Celâl'in aşkı ve hakkın büyüklüğü karşısında, helak olmuşlardır. Artık duvar ve kapı gibi hareketsiz ve bihaberdirler. Eğer bir duvardan yahut bir dağdan bir ses, bir hitap gelirse herkes, o sesin, hatiften geldiğini bilir. yahut duvarda" ses veren, bir adam gizlidir. çünkü duvarın kendi kendine ses verme kabiliyeti yoktur. O halde eğer ölmeden evliya, enbiya ve şeyhi kâmillerden bir ses, bir söz işitirsen yakın olarak bil ki bu sözü onların suretinde başka biri söylüyor. çünkü onlar yok olmuşlar ve artık kalmamışlardır. beyit:

(Onlar kendi varlıklarından fâni ve dost ile bakîdirler. Bu ne garip şeydir ki onlar hem varlar hem yoklar.)

Eğer sen onlardan bir ses işitirsen o ses, onların suretine girmiş olan başka birisindedir. Çünkü onlar kalmamışlar ve yok olmuşlardır. Nitekim kim bir duvardan ses işittiğin zaman nasıl hayrete düşersen ve bu hal sende ne gibi bir değişiklik yaparsa evliyadan da bir söz işittiğin vakit de böyle alman, yani o sesi duvardan bilmemekliğin lâzımdır.. Meselâ, bir adamı cin çarptığı zaman muhtelif dillerle konuşur. Halbuki o adam, bu hale tutulmadan evvel, bu dilleri bilmez ve anlamazdı. meselâ, Arapça konuşur, Kuran'ı hiç okumamış, ezberlememiş olduğu halde Kuran okur. Bunu görenler bu sözleri onun değil, perinin söylediğine inanırlar.

Bunun gibi bir adam, pek çok şarap içmiş olsa, sarhoşluk halinde ve kendinden haberi olmadığı bu arada durmadan birçok şeyler söyler; akıllılar: "Ondan bilmeyiniz, çünkü o söylemiyor, şarap söylüyor." derler. Zira peri ve şarapta öyle bir kuvvet mevcuttur ki bunlar insanı kendi aletleri yaparlar

ve onun suretinde söz söylerler. Fakat o söz, insanın sözü olmaz. Onların sözü olur. Böyle olduğu halde insanın, perinin, yerin, göğün, arşın, kürsünün, hâlâik ve hakikatin yaratıcısı olan tanrıya, bir insanı kendi aleti yapması ve kendi sözünü ona söyletmesi niçin lâıyk olmasın? İnsan, ortada yoktur ve söylediği şeyde de hiçbir dahli olamaz. Muhakkak ki sözler tanrının sözleri olur. Beyit: (O ses, her ne kadar kulun ağzından çıkıyorsa da hakikatte tanrıdandır.)

Bunun gibi, meselâ Kuran peygamberin dudağından, ağzından, damağından, ve dilinden ses, harf ve söz olarak dışarı çıktığı halde, buna, “Hakkın kelâmı” derler; Tanrı'nın elçisi Muhammed'in sözü demezler. Her kim böyle söylerse kâfir olur.

Beyit:

(Gerçi Kur'an, peygamberin dudakları arasından çıkmıştır. Fakat her kim ki onu tanrı söylemedi, peygamber 'söyledi derse o kâfirdir.)

Fakir, kemale erince tanrıdır ve o bir tanedir, o'nun şeriki yoktur. Bu mertebeye erdiği içindir ki Mansur: “Ben hakkım.” demiş ve Ebayazid de: “Cübbemin içinde tanrıdan gayrı bir şey yok!..” demiştir. Madem ki fakirde senin varlığından üzerinde bir şey kalmıştır; sana müşrik derler. Tevhid âleminde seni tevhide inananlardan saymazlar...

(MAARİF, SULTAN VELED, ÇEV. MELİHA TARIKAHYA MEB. ŞARK-İSLAM KLASİKLERİ s. 44-48)

+

Adı geçen eser:

Evvel. Sultanveled, zamanındaki âlimlerin peygamberlerin ve evliyanın herbirinin bir mucize ve kerametten tanınmış oldukları kantatlarına mukabil, kendisinin bunlardan her birinin, her türlü mucize ve kerameti gösterebileceklerine, yalnız zamanın ve kavimlerinin ihtiyaçtanım nazarı itibara aldıklarına inandığını, ileri sürüyor ve nazariyesini evliya ve peygamberlerin Tanrı'dan ayrı bir varlıkları yoktur. Bunlar, Tanrı'nın birer âleti hükmündedirler. Tanrı, her şeyi yapmağa muktedirdir. O halde, bunların da bazı şeyleri yapıp, bazılarını yapamamaları bahis mevzuu olamaz. Bunların her şeyi yapabileceklerini, her türlü mucize ve kerametleri gösterebileceklerini kabul etmek zaruridir,

sözleriyle müdafaa etmektedir. Bu şekilde tanrının birliğini, bütün kudretin onda olduğunu, onun dışında müstakil bir varlığın olamayacağını anlattıktan sonra, ilk fasılda, amelden kastedilen şeyin namaz kılmak, oruç tutmak, zekât vermek ve hacca gitmek olmayıp, bunların yardımı ile, insanın ruhunda, manevi bir ilerlemenin ve gelişmenin meydana gelmesi ve hakikî dindarlığın da ancak bu olabileceğini belirtiyor. Diğer fasıllarda, tasavvufa, tarikata ve şeriata dair ele aldığı meseleler, hülâsaten şunlardan ibarettir; evliya Tanrı'nın sırdır. Tanrının sırlarını bilmek için onun velilerini tanımak, bilmek lâzımdır. Herkes Tanrı'yı havsalası nispetinde anlayabilir. Tanrımın herkesteki tecellisi başka başkadır. Mü'min kullarına olan tecellisi, onların kendi indindeki değerleri, nispetindedir... Tanrı'yı bulmak için, kâmil bir velinin sohbetine mazhar olmak gerektir.

Fakir yolu, şeriatin özüdür. Hakikî kulluk i şeriatin dışına çıkmamaktır. Şeriatin aslı ise, Tanrı'ya yönelmek ve ona kullukta bulunmaktır.

Nebiler ile aynı özellikleri taşıyan veliler i insanları Hakk'a çağırırlar. Fıtraten iyi olan muhakkik, bu davete icabet eder. İnsan, ya muhakkik veya mukallittir. Mukallitler, davete icabet etmezler. Burnunla beraber insanlar, tamamıyla bu cevherden hali değildir.

Tanrı'ya götüren her vasıta doğru ve hak'tadır. Bu dış varlığı muhafaza etmek günahdır. Çünkü ikilik küfürdür, insan, varlığından kurtuluş tanrı'da yok olunca, tanrı'yı görünce tanrı onu tanrı adamı yapabilir. Bina aleyh sonuçta Tanrı'da yok olmuş Tanrı adamından meydana gelen harekette hiçbir hata olamaz. Nebiler ve veliler de kendilerinden yok ve tanrı ile var olmuşlardır...

Küfür, insanda mağlûp ve nefis de mahkum olunca o insan tanrısal (rabhani) olur. Her şey aslına döneceğine göre, insan da her şeyin ve dinin aslı olan tanrı'ya dönecektir. Bunun vasıtası kâmil bir şeyh veya cezbedir.

Şeyh yeryüzünde Tanrı'nın halifesidir; mademki her şey haktır ve ona döneceğiz, biran evvel dönmek ve mesafeyi kısaltmak için bir şeyhe tabi olmak lâzımdır. Tanrı, yeryüzüne nebilere, insanları hidayete sevk ve dalâletten kurtarmaları için göndermiştir. Şeyh, ve nebilere aynı vaziyettedir.

(MAARİF, SULTAN VELED, ÇEV. MELİHA TARIKAHYA
MEB. ŞARK-İSLAM KLASİKLERİ s. xxviii)

TANRI SÖZÜ NE DEMEKTİR 26

Her bilimin ya da ilmin, sosyal ya da fen, kendine özgü terimleri vardır. Örneğin hukuk terimlerini hukukçu olmayan anlayamaz; TIB terimlerini doktor olmayan anlayamaz; yine kimya formül ve terimlerini kimyacı olmayan anlayamaz.

Din ilminin de (Bilim değil) kendine özgü terimleri vardır. Bu terimlerin ne anlama geldiğini bilmeyenler de dini anlayamaz.

Bu terimlerin başında Tanrı Sözü (Allah Kelâmı) gelir. Bizim ileri gelen din adamlarımız yanında, ilâhiyatçılarımız bile, Tanrı sözü dendiği zaman bu sözlerin gerçekten yukarılarda, bir yerlerde var olduğu sanılan güçlü bir varlığın sözü olduğunu sanır. Oysa insanın dışında, maddenin dışında öyle Evren'e yön veren böyle bir maddî varlık yoktur...

Kaldı ki bütün kutsal kitaplar, Peygamber denilen ve denilmeyen kişilerce söylenmiş ve yazıya alınmıştır. Müslümanlar, bu kitapların birbirini tutmadığını, birbiri ile çeliştiğini görünce de, öncekiler değiştirilmiştir; değişmeyen kitap bizimkidir (Kuran) derler.

Örneğin Tevrat; günümüzden 7 bin yıl öncesinden başlayarak Yahudi din ileri gelenlerince, ki bunlara kâhin denir, yazılmıştır. Şimdi bunların adlarını burada sıralarsak yazımızın sınırlarını aşarız. Yine de birkaç örnek vermek gerekirse Zebur'dan başlayalım:

“Mezmurlardan 116’sının başlığı vardır. Bunlardan 73’ü İ.Ö. 1011-971 yıllarında egemenlik süren İsrail Kralı Davut’a aittir. Başlıklarda belirtilen öteki yazarlardan bazıları ise Asaf, Korahoğulları, Musa ve Davut’un oğlu Süleyman’dır. “ (Zebur (Mezmurlar) Kitabı Mukaddes Şirketi, 1. Basım, Ocak 1996. Önsöz.)

Tevrat’ta bulunan “Süleyman’ın Özdeyişleri (Meselleri)’nin yazarı tek başına İsrail Kralı Süleyman değildir. Süleyman’ın yanı sıra İ.Ö. 715-686 yıllarında İsrail’de egemenlik süren kral Hizkiya yanında, İsrail bilgelerinden Agur’un, Kral

Lamuel'in sözleridir." (Süleyman'ın Özdeyişleri. Yeni Yaşam Yayınları-Kitabı Mukaddes Şirketi ortak yayını. 1. Basım. 19896. Önsöz)

Yukarıda adı geçenlerden yalnız ikisine Peygamber denir. Diğerlerine Peygamber değildir, Yahudi din adamıdır, kahindir. Ama yazdıklarına Tanrı sözü denir ve Kuran da bunu onaylar... **"Bu mübarek kitaptır ki, onu kendinden önceki kitapları tasdik edici olarak Mekke halkını ve civarındakileri kendisi ile korkutman için indirdik."** (K. 67/92),

Ne var ki Tevrat ile Zebur'da baştan sona ve Kuran'da Tanrı'dan dilekte bulunanlar insandır. Aşağıda bulunan bir insanın yukarda bulunduğunu sandığı Tanrı'ya yakarışlarıdır; tıpkı, Kuran'daki Fatıha süresi gibi....

Demek oluyor ki, çoğu yerlerde, sözleri dile getiren insandır, insanın ağzından çıkmış sözlerdir....

İncil'e gelince; İncil, İsa'nın ölümünden 60-70 yıl sonra Matta, Markos, Luka, Yuhanna adlı çırakları tarafından yazılmıştır. Bunlar İsa ile yaşadıkları olayları ve İsa'dan duydukları sözleri yazıya almışlardır. Bu dört çırağın yanında İsa'yı tanımamış olan, öyle ki bir zamanlar Hıristiyanların çoğunu Romalılara öldürten ve Hıristiyanlar aleyhinde çalışan Yuhanna da vardır. Yuhanna bu gerçeği Korintlülere yazdığı 1. mektubunda şöyle açıklamaktadır. **"Rab (İsa) değil, ben söylüyorum."** (İncil. Kor. 1. Mek. 7/12"

Şimdi yukarda adı geçenlerin, ki bunların çoğu peygamber bile değildir, sözlerine Tanrı Sözü denirse İslam Peygamberi'nin sözlerine de dinsel gelenek nedeniyle Tanrı Sözü denmiştir. Bu gerçeği de Kuran'dan öğreniyoruz:

"Bu söz şanlı şerefli bir elçi'nin sözleridir." (Bak Kuran. 69/40. Ömer Rıza Doğrul ve Abdülbaki Gölpınarlı çevirisi).

Ve yine: **"Muhakkak O, Kerim Rasulün kelimadır."** (K. 69/40 Muhyiddin İbn Arabi, Ömer Öngüt)

Bu konuda Osmanlı İmparatorluğunun en büyük din bilginlerinden Şeyh Bedrettin Simavi de şöyle demektedir: **"Kuran, Peygamber Muhammed'in sözleridir; ama, Tanrı sözü demeyen kâfir" olur.**" (Varıdat)

Bu konuda bir de Mevlana'dan alıntı yapalım:

“Bir gün Mevlana hazretleri şeyh Alaaddin'e sorar:

“Hıristiyan keşişler ve Hıristiyan bilginler, İsa'nın hakikati hakkında ne diyorlar?” diye sordu.

Alaaddin:

“Onlar İsa'ya Tanrı diyorlar” dedi.

Bunun üzerine Mevlana:

“Bundan sonra onlara bizim Muhammed'imiz de Tanrı'dan daha Tanrı'dır, Tanrı'dan daha Tanrı'dır del!” buyurdu...

Biraz düşünerek söyleyelim şimdi. Mevlana'nın **“Tanrı'dan daha Tanrı'dır!..”** diye nitelediği kişinin (Muhammed'in) sözlerine Tanrı kelamı denmez mi?

(Bakınız: Ahmet Eflaki tarafından yazılan ARİFLERİN MENKİBELERİ adlı kitabın 1. Cilt. S. 300-304 sayfası. Bu sayfalardaki Süryanus öyküsünü okumanızı da öneririm...)

Böylece Kuran'daki sözlerin Tanrısal ve yüce sözler olduğu anlatılmaktadır.

Eğer Kuran, gerçek anlamda bir Tanrı'nın sözleri olmuş olsaydı Tanrı spermin (meni'nin) insanın neresinde üretildiğini bilirdi. Ne var ki İslam Peygamberinin yaşadığı dönemde tıb ilmî gelişmediği için spermin (meni) nerede olduğu bilinmiyordu.

İslam Peygamberi de o zamanın anlayışına göre görüşlerini şöyle açıklıyordu: “İnsan, neden yaratıldığına bir kere basın. O, atılıp dökülen bir sudan yaratıldı ki, bel kemiği ile kaburga kemikleri arasından çıkar.” (K. 86/5-7. Doç. Dr. Ziya Kazıcı, Doç. Dr. Necip Taylan çevirisi. Çağrı yayınları. İstanbul. 1993)

Bu gün meninin nerede üretildiğini ilkokul bitiren biri bile bilir. Öyle denildiği gibi meni; insanın beli ile kaburga kemiği arasından çıkmaz...

İnsanlara gerçeği açıklayan, doğru yolu gösteren ve insanın tekâmülüne hizmet eden bütün hikmetli sözler, kim tarafından söylenirse söylensin, Tanrı sözü olarak kabul edilir.

Ne var ki başta din adamları olmak üzere bizim ilahiyatçı Dr., Doç. ve Profesörlerimizin bu gerçeklerden haberleri yoktur ve bunlar yukarılarda bir yerlerde, insanların dışında

ve Evren'in ötesinde canlı ve maddesel bir varlığın (Allah'ın) varlığına inanırlar.

Oysa Tanrı madde olarak yoktur; mana olarak vardır. Varlık olarak yoktur; kavram olarak vardır. Ruh olarak yoktur; simge olarak vardır. Kişi (zat) olarak yoktur; sıfat olarak vardır.

Böyle olunca peygamber gönderen ve kitap indiren bir varlık da yoktur. Bütün bunların simgesel bir anlamı vardır.

Peygamber olarak kabul edilenlerin söyledikleri hikmetli sözlerle "Vahiy" denildiği gibi...

Ne var ki bizim ilahiyatçılar televizyonlarda ve basında, Tanrı ve Din lehine olmak üzere, yalanda yarışmalar ve uydurmada uyuşurlar.

Verdikleri bu yalan yanlış bilgiler nedeniyle de, halkımız Ramazanın birinci günü İstanbul'daki Oruç Baba türbesine doluşarak "**AŞ, EŞ ve İŞ İSTERLER.**" (D.B. Tercüman. 28.10.2003)

Bu Tanrı ve Din bilgisinden yoksun olan din adamlarımıza ve de ilâhiyatçılarımıza; gerçek din bilgisini vermek için, değil ilkokul, Ana Okulundan başlamak üzere yepyeni bir eğitimden geçirmek gerekir.

*

TANRI YANILGISI 27 **(The God Delusion)**

2007 YILININ YAZARI: RICHARD DAWKINS 1

Tutkulu bir ateizm savunucu olarak ün kazanan Richard Dawkins, (doğumu 1941), İngiliz uyruklu etolog, yazar, evrim kuramcısı ve Oxford Üniversitesi'nde zooloji profesörüdür. Aynı zamanda bilimin halkça anlaşılması için oluşturulmuş Oxford Üniversitesi Charles Simonyi kürsüsünde profesör; New College bilim kurulu üyesi. Gen Bencildir (The Selfish Gene)

Richard Dawkins i üne kavuşturan ve halihazırda en çok okunan kitabıdır. 2006'da kaleme aldığı The God Delusion adlı kitabı ise evrimi ve ateizm savını anlamak isteyenlerin başucu kitabı haline geldi (Sunday Telegraph).

Bu kitabında tanrının varlığı ve dinlerin gerekliliği

doğrultusunda öne sürülen geleneksel savlara karşı çıkan ve ateist bir dünya görüşünü savunan Davvkins, kitabının önsözünde bu kitabı yazma nedenini şöyle açıklıyor:

“Etrafta şu ya da bu dinin öğretileriyle yetiştirilmiş olan, içinde mutsuz olan, bunlara inanmayan veya din adıyla yapılan bir sürü kötülükten endişe eden, ailelerinin dinini bırakmak için belirsiz arzular duyan ve bunu yapabilmeyi dileyen ama terk etmenin gerçek bir seçenek olduğunu fark edemeyen birçok kişi olduğundan şüpheleniyorum (aslında olduğundan eminim). Eğer siz onlardan biriyse, bu kitap sizin için.... bir ateist olmanın gerçekçi, cesur ve görkemli bir istek olduğu konusunda bilinci artırmayı amaçlar...”

“Belki de agnostizmin (Bilinmezcilik olarak tanımlanan, Tann'ın varlığını ya da yokluğunun şu an için bilinmeyeceğini öngören felsefe akımı) makul bir görüş olduğunu, ancak ateizmin en az dinsel inanç kadar dogmatik olduğunu düşünüyorsanız Bölüm 2, Tanrı varsayımının kainatla ilgili bilimsel bir varsayım olduğunu ve bunun da tıpkı diğerleri gibi kuşkucu bir bakış açısıyla analiz edilmesinin gerektiğini ikna ederek fikrinizi değiştireceğini ümit ediyorum....”

Önsözde “Yanılgı-delusion” teriminin ne anlama geldiğini de açıklayan Davvkins “Zen ve Motosiklet Bakımı Sanatı”nın yazarı Robert M. Pirsig’den aldığı şu alıntıyla terime açıklık getiriyor:

“Yanılgıdan bir kişi acı çekiyorsa buna delilik denir. Yanılgıdan birçok insan acı çektiğinde ise buna Din denir”

Yazan: Richard Davvkins. Çeviren: Kalisto Tunç Tuncay Bilgin

Yayınevi: Kuzey Yayınlar. (www.kuzeyyayinlari.com)

+

NOT: Hani halk arasında bir söz vardır. “Bir adam başında şapka yok!” dediği zaman elini başına atıp yoklamalısın...” denir...

İşte bu kitap da “Tanrı’ya inanıyorum; ama acaba yanılıyor muyum?” diye düşünebilenler içindir.

Şahsen ben Tanrı’ya inanma konusunda hiçbir kuşkum yok. Bana göre Tanrı; Erdem, genel doğrular, olumlu kavramlar, yüce duygular ve düşüncelerdir. Öyle Peygamber gönderen, kitap indiren bir Tanrı yoktur. Bu söylemler yalan

değil; ama, anlamı halkın ve bizim allamelerin anladığı gibi değildir. Bütün bu söylemlerin simgesel anlamı vardır...

Kitap benim bu görüşlerime değinmemekle birlikte Tanrı yanılığını çok güzel kanıtlamaktadır.

Kitap okuduğunda yanılığımızın kaynaklarını gösterecektir.

Av. Hayri Balta, 13.1.2007

X

Merhaba Baba,

Kitabı çok güzel tanımlamışsın.

Ben de "acaba Tanrı var mı?" yı çoktan geçtiğim için okumasam da olur diyeceğim ama bu bir şaka.

Sen bitirdiğinde sıra bende,

Eğer İ. İ'nin yazdığı gibi bir kitapsa sanırım okuyamam, ama bir Osho'nun kitapları gibi ise okurum.

Senin yazı şekline kıyaslamıyorum; zira senin, anlatımın gibi kolay ve anlaşılır olmasıyla henüz karşılaşmadım.

Teşekkürler Baba...

Yener Balta, 13.1.2008

TANRI YANILGISI 2, 28 (The God Delusion)

Yazan: Richard Davvkins. Çeviren: Kalisto Tunç Tuncay Bilgin

Yayınevi: Kuzey Yayınlar. (www.kuzeyyayinlari.com)

Aşağıda adı geçen kitabın ön ve arka kapağında; dünyanın tanınmış yazarları tarafından yazılmış kitap hakkındaki görüşleri aktarıyorum; ancak, görüş bildiren yazarların adını yazmıyorum. Bu yazarları merak edenler kitabı alıp görebilirler.

Yalnızca kitap hakkında görüş bildiren gazetelerin adlarını alıyorum...

Bu kitabı okumaya başladım. Kitaptan sizler için alıntılar yapacağım... Amacım: Acaba Tanrı hakkında gerçekten yanılığında mıyız, sorusunu yanıtlamak.

Çünkü bu "Tanrı Yanılığısı" insanı; geçici dedikleri bu dünyadan soğutuyor ve bütün umutlarını ebedî bir yaşama hasrediyor.

Bunun önemli göstergesi aşağıya aldığım şu kısa yazıdır.
Okuyalım:

+

Masum İstatistik

Almanya'da 70 bin Sağlık Kurumu... 8 bin kilise,
Fransa'da 60 bin sağlık kurumu... 9 bin kilise
Türkiye'de ise 7 bin sağlık kurumu... 77 bin cami olduğunu
biliyor muydunuz?

Onlar tahsilli ve sağlıklı olarak yaşayacaklar ama gavur
olacaklar; halbuki biz cahil ama dini bütün olarak ölüp
Cennet'e gideceğiz.

Zaten bu dünya geçici, hiç bir şeyi dert etmeye değmez.

Boşu boşuna eğitime niye para harcayalım, nasıl olsa
öölünce bir işe yaramayacak bu bilgiler.

Eh, boşu boşuna ölümü, yani Cennet'e gitmeyi geciktiren
hastane yapmanın anlamı ne ?

En iyisi o paraları okul, hastane falan gibi gereksiz yerlere
harcayıp carcur etmek yerine cami yapımına harcayıp daha
çok Müslüman gönderelim cennete.

Orada seçim olursa biz kazanırız.

Varsın bizi AB'ye almasınlar, biz de onları cennete
almayız(!)

Oh be! İçim açıldı vallahi.

Beni arayan olursa camideyim.

+

Bu alaycı (ironik) yazı ülkemiz gerçeğini çok güzel
anlatıyor.

Eh, şimdi Allah'ın tesettür emrini de yerine getirmek için
Anayasaya hüküm koyuyoruz... Sonra sıra Allah'ın koyduğu
diğer hükümlere gelecek... Anlayacağınız Cennet garanti...

Koşar adım Hak dine doğru gidiyoruz. İşte bu çılginca
gidiş aşamasında şu soruyu sormak gereğini duyuyorum:
"Acaba yanılıyor muyuz?"

Bu soruya yanıt bulmak için bu bölümü izlemekte yarar
buluyorum.

Okuyucularım okusun; kararlarını kendileri versin...

Sonra bize "Yahu bu yanılığımızı bize niçin söyleyen
çıkmadı bu zamana kadar?" demesinler.

Önce kitabın ön ve arka kapağında yazılanları okuyalım. Sonra da benim kitaptan çıkaracağım özeti okuyalım... Tamam mı?..

+

Cami israfına yalnız ben değinmiyorum. Bizzat günümüz Diyanet'ten sorumlu Devlet Bakanı Said Yazıcıoğlu da değinmektedir. Gelin birlikte okuyalım:

“Ben cami israfı var diyorum, sonra başıma iş açılıyor. ‘O kadar kilise var, ses çıkartmıyorsunuz da cami mi gözünüze batıyor?’ diyorlar.

Şunu demek istiyorum; ihtiyaç neyse hayır ondadır. İlla cami yaptırınca hayır kazanacağım diye bir şey yoktur. Sağlık ocağına ihtiyaç varsa onunla hayır kazanırsın, okula ihtiyaç varsa onunla hayır kazanırsın!” (Hürriyet. 12.1.2008)

+

Şimdi kitaptan alıntılar yapmaya başlayabiliriz. Önce kitabın ön ve arka kapağında yazılanları okuyalım:

+

++

Oh, bütün hayatımız boyunca inancın erdemi, ruhlar ve batıl inançlarla doldurulduktan sonra, gerçekler için, çınlayan bir trompet gümlemesi gibi olan bu kitabı okumak, çok tazeleyici. Sanki bize nefes veriyor.

+

Tanrı Yanılgısı, usta Dawkin'sin bütün berraklığı ve zarafeti ile yazılmış. Çok iyi, aslında yetişkinler olduğu kadar çocuklar da bu kitabı okumayı hak ediyor. Bütün okul kütüphanelerinde olmalı. Özellikle de “inançlı” okullarda...

+

İnanmayanlar olarak ortaya çıkmak isteyen, ama buna cesaret etmeye emin olamayanlar için bir savaş narası...

+

Muhteşem bir kitap... keyifli, zarif, dürüst, sevimli ve sıklıkla çok eğlenceli... kitap boyunca, neşelendirici bir genişlikte bulunan kaynaklar ve berrak düşünceler ile bilgilendiriyor'

+

Richard Dawkins, bu ülkedeki, süregelen din takıntısından yoksun olan, inanmayan muazzam kitleye güç veriyor.

+

'Bu kitaba yeni bin yılın kitabı olarak bakıyorum, böylelikle doğaüstü gücün hakimiyetindeki hayatlarımızı serbest bırakabiliriz

+

Tutkuyla savunulmuş bir kitap. Dawkins, din adamları tarafından ileri sürülen bütün aptalca tutarsızlıkları defediyor...

+

... zamanımıza daha fazla uyamazdı. Dawkins bu tutkulu yeni kitabında, tezlerini sergilemek için tüm gücünü ortaya koyuyor... canlı ve oldukça okunaklı...

+

Şu ana kadar okuduğum, dine yapılmış en mantıklı ve yıkıcı suçlama. Dawkins'in ortaya koyduğu durum daha açık olamazdı: Tanrı bir hayal, dinlerin hepsi bir yanılgı...

+

Tanrı Yanılgısı durdurulamaz bir betseller. Dawkins'in son kitabı birçok kez okunmayı hak ediyor, sadece önemli bir bilimsel çalışma olarak değil, aynı zamanda büyük bir edebi çalışma olarak da...

+

'Dawkins İngiltere'nin en meşhur ateistlerinden biri ve Tanrı Yanılgısı'nda katı görüşlerini ustalıkla sergiliyor. Evrimi veya ateizm savını anlamak istiyorsanız Richard Dawkins'inkinden daha iyi çok az kılavuz bulabilirsiniz...

+

Parıldıyor, etkili konuşuyor, coşkulu ve çok sert.. Tanrı Yanılgısı güzel ve önemli bir kitap... Dawkins'in saygısız ve keskin çalışması taze bir nefes gibi gelecek.

+

Ateizm hakkındaki bu tamamıyla hoş tez ikna ediyor, yıldırıyor, inandırıyor ve göz kamaştırıyor... Bir kısmı ile aynı fikirde olmamak zor, bir kısmı ise sizi kızdıracak. Gerçekten mükemmel...

+

Hiç şüphesiz İngiliz dilinde eser veren yaşayan en iyi yazarlardan birisi...

+

'Tanrı Yanılgısı akıllıca, sevecen ve gerçek ... Eğer bu kitap işe yaramazsa işimiz çok zor...

+

Bu kitap diğerleri arasında en favori kitabım. Umarım inançlarını sorgulayabilecek kadar güvenli ve akıllı kişiler bu kitabı okuyabilecek kadar büyük ve sağlam olurlar. Kahramanca ve hayatı değiştirecek bir yapıt...

+

Espritüel, bilgili ve çok anlaşılır bir polemik.

+

'Bu çok cesur ve önemli bir kitap. Dini bağnazlığı, ait olduğu, tarihin çöplüğüne göndereceğini ummak ise fazla olur...

+

Richard Dawkins'in "Tanrı Yanılgısı" kitabında bir tanecik donuk sayfa yok. Berraklığına, zekasına ve doğru sözüne tezahürat yapmayı istememe neden oluyor...

+

Yaşayan en iyi edebiyat dışı yazarlarından biri olan Richard Dawkins, en sonunda dinle ilgili düşüncelerini tamamen zarif karakterli bir kitapta birleştirdi...

+

Richard Davvkins'in "Tanrı Yanılgısı" kitabı, ateistten din adamına kadar herkes tarafından okunmalı. Eğer onun acımasız akılcılığı sizi bir noktada öfkelen-dirmiyorsa, muhtemelen canlı değilsiniz...

+

Çok önemli bir kitap, özellikle de bu günlerde ... görkemli bir kitap, kolay anlaşılır ve akıllıca, ustalıklı...

+

Bu yıl okuduğum en heyecan verici şey... İnsan her sayfasını okurken, tektanrılı aşırı dinciler bunun onda birini bile sindirebilseler, dünyanın çok daha güvenli ve barışçıl bir yer olacağını düşünmeden edemiyor'

+

zamanlaması mükemmel, coşkulu ve parlakça savunulmuş...

+

'...eğlenceli, oldukça bilgilendirici, görkemli yazılmış...

aldığımız ilk dini eğitimden bu yana başımıza bela olan boş inançlardan kaynaklanan bu zırvalara kapıldığımız için zekice azarlanıyoruz'

Rod Liddle, Sunday Times

+

'Heyecanlı ve neşeli bir kitap. Dawkins, kuvvetli tezlerinin tüm gücüyle kükreyerek geliyor...'

Joan Bakewell, Guardian

+

'Ateşli, akıllıca, eğlenceli, moral verici ve hepsinin ötesinde ölümcül derecede lüzumlu...'

Daily Express

+

'Tanrı Yanılgısı olağanüstü ilginç bir kitap... parıldayan dili ile anlatılmış bu kitap sadece okumayı bir zevk haline getirmekle kalmıyor, aynı zamanda geniş bir yelpazede düşünmemiz için beynimizi uyarıyor'

Financial Times

+

'Dawkins, bir gölge süper güç tarafından sarmalanmış, elverişli ve rahat bir ortamda bulunan bir insan dünyasına ihtiyaç duymayan okuyuculara bir parça akıl ve entellektüel bakış ile haz veriyor'

Herald Tribune

+

'Dünyayı bir kez daha yıkayan, köpüklü bir boş inanç gelgitine karşı, bütün kariyeri boyunca hayatın kendisinin zor ve muhteşem sebebinin kanıtlayan büyük bir bilim adamından, fevkalade savaşçı bir atak'

Johann Harl, Independent

KÖTÜLÜK YAPAN İYİ İNSANLAR 29

Son günlerde fazlaca adı geçti 'Tanrı Yanılgısı' adlı kitabın. Ben de merak edip okumaya başladım.

İddialı bir kitap: Tanrı'nın yokluğunu kanıtlama derdinde. Her şeyden önce burada bir mantık sorunu yok mudur? Bir şeyin varlığını (etkilerinden yola çıkarak) kanıtlamak mümkün olabilir, ama yokluğunu nasıl kanıtlarsınız?

Kitabın yazarı Richard Dawkins'in çok saldırgan ve iddialı bir üslubu var. Ve konuya fazlasıyla tek yönlü bakıyor. Dinleri ağır biçimde eleştiriyor ve eleştirilerinin pek çoğunda haklıdır. Fakat dinlerin bireyler ve toplumlar açısından taşıdığı işlevlere hiç değinmiyor.

Şu satırlar tipik bir örnek: "Nobel ödüllü Amerikan fizikçi Steven Weinberg'in dediği gibi, **'Din, insanoğlunun yüceliğinin alçaltılmasıdır. Din olsa da, olmasa da her zaman iyi şeyler yapan iyi insanlar ve kötü şeyler yapan kötü insanlar olacaktır. Ancak, iyi insanların kötülük yapabilmesi için din gerekir.'**"

Blaise Pascal benzer bir şey söylemiştir: **"İnsanlar dinsel inanç yoluyla yaptıkları kötülükleri başka bir yolla asla bu kadar eksiksiz ve neşeyle yapmazlar."**

Dine yöneltilen bu eleştirileri destekleyecek pek çok kanıt vardır kuşkusuz. Avrupa'daki din savaşlarına, haçlı seferlerine, Kızılderililere yapılan zulme, Musevilerin çektiklerine...

O kadar gergin gidelim demiyorsanız **'Siz Hıristiyanınız, biz Müslüman'ız' diye rahipleri kıştır kıştır kesenlere, Hrant Dink'i vuranlara bakabilirsiniz.**

İnsanlık tarihi, Tanrı adına işlenen cinayetlerle doludur. Hz. İbrahim bile oğlunu Tanrı adına kurban edip katil olacakken son anda kurtulmadı mı?

Bütün bunlar doğru. Fakat benim Dawkins'e itirazım 'din kurumunu' saldırganlığın ve acımasızlığın tek kaynağı olarak göstermesi ve dinin olumlu katkılarını tümüyle göz ardı etmesidir.

Ulusçuluk, etnik milliyetçilik, komünizm, faşizm... İnsanları fanatik düşünceye koşullandıran, kuşkuyu dışlayan, soru sormayı yasaklayan, totaliter ideolojiyi siyasal bir dine dönüştüren bu sistemlerin yaptığı insan kıyımı dinlerin yaptığı kıyımdan daha az değildir, belki de daha fazladır.

Weinberg, **"İyi insanların kötülük yapması için din gereklidir"** demiş. Tarihe baktığımızda bunun doğru olduğunu görürüz. Töre cinayeti işleyip kızını öldüren baba aslında yardımsever, iyi kalpli bir insan olabilir. Cinayeti işlemeden önce ve işledikten sonra namaz kılıp günahlarının affını da isteyebilir.

Ama bu sadece dini inanışta gözlenen bir davranış değildir ki! Çocuklara işkence yapan Nazi doktoru Mengele de muhtemelen iyi bir insandı. Akşam eve varınca günün yorgunluğundan söz eder, karısını öper, çocuklarına masal okur, köpeğini gezdirir, arkadaşlarına savaşın kötülüklerini anlatırdı. Ve belki kötülöklere ağlardı.

Sol adına en büyük katliamın yapıldığı, insan kellerinden tepelerin yükseldiğı bir ülkeydi Kamboçya.

O dönemde 14 bin kişinin öldürüldüğü Sleng hapishanesinin komutanı olan Kaing Geuk Eav, geçenlerde bu hapishaneye getirilince gözyaşlarını tutamamış. Kaing, birkaç gün önce de 16 bin kişinin öldürölüp gömüldüğü bir toplu mezarda ağlamış.

Din olmadan da kötölük yapabiliyor iyi insanlar. Nuremberg mahkemelerinde burunlarını çekerek ağlayıp duruyorlardı: "Biz iyi yürekli insanlarız!"

Türker Aklan, 02/03/2008 - talkan@media.ankara.edu.tr

TANRI NASIL OLMALI 30

Yukarıda tanıttığım kitabın yazarı muhakkak ya Yahudi ya da Hıristiyan kökenli bir ailedendir. Belli ki kitabını yazmadan önce Tevrat'ı ve İncil'i incelemiştir. İncelediğı içindir ki çekinmeden Eski Ahit'te tanımlanan Tanrı sıfatlarını eleştiriye tabi tutmuştur.

Tanrı nasıl olmalıdır? Öncelikle "Esirgeyen ve bağışlayan" olmalıdır. Zorluklar arasında sıkışıp kalan insanın destekçisi olmalı, ona umut vermeli ve yol göstermelidir.

Hepsinden önemlisi Tanrı dediğın zaman insanın aklına; şefkat ve sevgi gösteren, yanlış yapan insanı uyaran, insanın can ve mal güvenliğı sağlayan bir koruyucu gelmelidir.

Yazar da böyle bir Tanrı tasavvur ettiğı için olacaktır ki; Eski Ahit'in (Tevrat'ın) Tanrısının niteliklerini gördüğü zaman şaşırmıştır.

Eğer sizler de Eski Ahit'i (Tevrat'ı) incerseniz yazara hak vereceksiniz. Bakınız yazar Eski Ahit'te (Tevrat'ta) tasviri yapılan tanrının sıfatlarını nasıl sıralıyor? Okuyalım:

"Eski Ahit'in Tanrısı, tartışmaya açık olarak, tüm edebiyatın en tatsız karakteridir.

Kıskanç ve bundan gurur duyan, dar kafalı, adaletsiz, bağışlamak bilmez bir hâkimiyet bağımlısı...

Kindar, kana susamış bir etnik temizlikçi.

Homofobik (insandan korkan), ırkçı, bebek katili, soykırımcı, evlat katili...

Bir salgın hastalık gibi tehlike saçan, megaloman, sado mazoşist, kötücül, döneke bir zorba ve bir kadın düşmanı...

Aramızda çocukluk çağından itibaren onun yöntemleriyle yetiştirilmiş olanlar bu korkunçluklara karşı duyarsızlaşmış olabilir.

Masum bir görüş açısına sahip toy birisi daha net algılamaya sahiptir.” (Tanrı Yanılgısı. s 36)

Elbette benim sağ duyu sahibi halkım Tevrat'taki bu niteliklere sahip bir Tanrı'nın varlığını kabul edemez. “Böyle Tanrı mı olur?” demekten kendini alamaz... Ne var ki bizim adı kulağına değmiş İlahiyatçılarımız bu konuda tek satırla olsun açıklama yapmaz, yapamaz...

Tarih boyunca insanlara tanıtılan Tanrı, korkulması gereken bir varlık olarak gösterilmiştir. Oysa bir Tanrı. zor durumunda kalan insanın yardımına koşmazsa neye yarar.

Tanrı niçin vardır? Tanrı varsa; bizi koruyup gözetlemek ve yardımımıza koşmak için vardır.

Bu nedenledir ki insanlar zor duruma düştüğü zaman ellerini açarak yalvarırlar. Tanrı'dan korunma isterler, yardım beklerler... İnsanlıktaki genel kanı budur. Ne var ki insanlar dualarına karşılık bulamaz. Dahası yardım beklerken belaya uğrayanlar da olur ve bunu da Tanrı'dan bilir... Oysa bu konuda Kuran'da şöyle denir:

“Sana bir iyilik gelirse Allah'tan; bir kötülük dokunursa, bizzat kendinden...” (K. 4/79. Ayrıca bakınız: 42/30)

Kitapları böyle dediği halde başlarına gelen kötülük için “Allah beni deniyor, sınava tabi tutuyor!” derler. Böylece başlarına gelen kötü olaya katlanmaya çalışırlar.

Tanrı, niçin bizi sınava tutsun. Bizi yaratan, yazgımızı (kaderimizi) belirleyen kendisi değil mi? Tanrı, karnımızda kaç bağırsak var, onu bilmez mi?

Bütün bunlar Tanrı yanılgısıdır... Bize düşen yanılgıdan kurtulmaktır. Tanrı'yı bizimle uğraşmayan, darda kaldığımızda yardımımıza koşan bir varlık olarak algılamalıyız.

Bunun da yolu olaylar karşısında soğukkanlılığımızı yitirmeyerek; aklımızın, vicdanımızın, sağduyumuzun verilerine göre içinde bulunduğumuz zor durumdan kurtulma yolunu aramaktır.

Ancak bu takdirde Tanrı bize yardımcı olur; aksi takdirde; hüsrana uğrarız...

Yazarın, Tevrat'ta bulunduğu "Kıskanç ve bundan gurur duyan, dar kafalı, adaletsiz, bağışlamak bilmez bir hâkimiyet bağımlısı... Kindar, kana susamış bir etnik temizliği. Homofobik (insandan korkan), ırkçı, bebek katili, soykırımcı, evlat katili...ve de kadın düşmanı" bir Tanrı; insanlığın korkulu rüyası olmaktan öteye gidemez ki, insanlar bu yanılığdan kurtulmalıdır...

Şimdi ben bu düşüncelerimi açıkladığım için dinsiz mi oluyorum... Git be Allah'ını seversen!...

Av. Hayri Balta, 4.2.2008

TESETTÜR DEDİĞİN 31

Arabın yüzünden şu tesettür dediğin;
Belden aşağıdadır akli fikri herifin...
Bakmışlar dizginlemek olanaksız Arabı,
Şartlamışlar kadına peçeleri, nikabı.

Sen ... kuzum söyle Allah aşkına?
Hele heves ettiğin ahkama bir baksana!
Kadın ikinci sınıf, tekme yer hep kıçına;
Hala dank etmedi mi şu türbanlı başına?

Şimdi bir de kalkmışsın bu akla saf tutarsın;
Seni hor görenlerin kafasına uyarısın...
Oysa onun gözünde, sen karınca kadarsın...
Kusura bakma ama, sen gerçekten ...!

Hilesi hud'ası var, yobaz kendine baksın;
Toplum geri kaldıkça kıçına kına yaksın;
Aslında o akıllı ama sen dangalaksın;
Uyan da söyle şuna, seni rahat bıraksın!

Bin beş yüz sene geçmiş hep yerinde sayarsın;
Şeriatın indinde ha yoksun, ha ki varsın...
Hala kara bahtını yobazlara sorarsın,
Kusura bakma kızım, dört dörtlük ...
K. G.

DİNCİ KİTAPLARIN ÖĞÜDÜ 32

Döverken çok acıtma:

Diyanet Vakfı'nın Kocatepe Camii içerisinde düzenlediği "Kitap ve Kültür Fuarı"nda sergilenen bir kitapta kadının "şirretlik etmesi" durumunda, erkeğin eşini çok acı vermeden dövebileceği belirtilirken, bir diğerinde "Ailesinin başı açık, tesettürsüz olarak sokak ve caddelerde vücudunu teşhir etmesine göz yuman erkekler, Allah'ın gazabına ve ateşine müstahak olabilirler" deniliyor.

'Kadın dövme' rehberi

Diyanet Vakfı'nın organize ettiği fuarda sergilenen kitaplarda erkeklere eşlerinin başını örtme görevi veriliyor, cezalandırma yöntemleri anlatılıyor

ANKARA (ANKA) - Diyanet Vakfı'nın Kocatepe Camii içerisinde düzenlediği "Kitap ve Kültür Fuarı"nda "İslam'da Cinsellik" adı altında yer yer İslamiyet'e ve bilime aykırı bilgilerin yer aldığı, yer yer ise anlatımı pornografiye kaçan kitaplar sergileniyor.

Bu kitapların bazılarında kadınlarla âdet döneminde cinsel ilişkiye girilebileceği, gebe kadınlarla ilişkide ideal pozisyonlar anlatılırken bakirelerle evlenilmesine öncelik tanınması, erkeğin kıskanç olması gerektiği gibi çeşitli yorumlara yer veriliyor.

Fuarda sergilenen ve satışa sunulan bir kitapta, "Ailesinin başı açık, tesettürsüz olarak sokak ve caddelerde vücudunu teşhir etmesine ve uygunsuz biçimde gezmesine göz yuman erkekler, Allah'ın gazabına ve ateşine müstahak olabilirler. Bunun için haramlardan kadınları men etmek vazifesi erkeklerin görevidir" deniliyor.

Diyanet Vakfı'nın düzenlediği ve Kocatepe Camii'nde kurulan "Kitap ve Kültür Fuarı"nda pek çok konuda kitap ve

CD satılıyor.

Bunlardan:

“Damat ve Gelin Adayları’na Evlilik Öncesi Cinsel Bilgiler”,

“Gençliğin Cinsel İmtihani”,

“Erkeğin Eşine Sevgisini Artıran 57 İlke”,

“Gelin-Kaynana İlişkileri”,

“Evliliğimi Nasıl Mutlu Bir Hale Getirebilirim”,

“Cinsel Mutluluk Rehberi” gibi kitaplar büyük ilgi görüyor.

Özellikle, “Erkeğin Eşine Sevgisini Artıran 57 ilke” adlı kitapta sadece kadınlara:

“Eşinin sevdiği şeyleri yapmalısın”,

“Eşinin güzel yanlarını ön plana çıkar”,

“Evet kelimesini çok söyle”,

“Seni hoşnut edinceye kadar uykuya dalmayacağım, sloganını prensip edinmelisin”,

“Sesin kocanın sesinden daha çok çıkmasını”,

“Uysal tabiatlı olmalısın”,

“Bir şeyi emrederek istememelisin”,

“Baba bağımlılığından kurtulmalısın”,

“Size yardımcı olması konusunda eşinize ısrarcı olmamalısınız”,

“Uysal ve uyumlu taraf sen olmalısın” gibi öğütler veriliyor.

‘Kadını Acı Vermeden Dövün’

“Damat ve Gelin Adayları’na Evlilik Öncesi Cinsel Bilgiler” kitabında kadının “şirretlik etmesi” durumunda, erkeğin eşini çok acı vermeden dövebileceği belirtiliyor. Kitapta ayrıca, “âlimlerin çoğunun, evlenecek erkeğin, evleneceği kızın sadece ellerine ve yüzüne bakması” gerektiği ifadesi yer alırken “cinsel yolla bulaşan hastalıkların birer ilahi ceza olduğuna” işaret ediliyor.

“Gençliğin Cinsel İmtihani” kitabında ise çıplaklık eleştirilerek “Çıplaklık İslam’dan evvel cahiliye devrinde yaşanan şeylerdi. Açık saçık dolaşmak, şayet medeniyet ise ormanlarda yamyamlar, tamtamlar göğüslerini de açarak gezmektedirler” (Burada bir soru: Peki, bu zamana kadar Allah bu tamtamlara, bu yamyamlara niçin bir peygamber göndermemiş de; bu yamyamlar tamtamlar, bırakın saçınının bir telini göstermeyi, “yeni tomurcuklanmış memelerini”

göstere göstere geziyorlar?.. H. B.) deniliyor. Kitapta, “Medeni insan açık gezer sözü çok anlamsızdır” denilerek tesettürün zamanla bir ilgisinin olmadığı da kaydediliyor.

“Cinsel Mutluluk Rehberi” adlı kitapta ise dullarla da evlenilebileceği, ancak bakirelerle evlenilmesine öncelik tanınması, erkeğin kıskanç olması gerektiği belirtilerek “Ailesinin başı açık tesettürsüz olarak sokak ve caddelerde vücudunu teşhir etmesine ve uygunsuz biçimde gezmesine göz yuman erkekler Allah’ın gazabına ve ateşine müstahak olabilirler. Bunun için haramlardan kadınları men etmek vazifesi erkeklerin görevidir” ifadeleri yer alıyor.

+

Soru: Hiç Allah, erkeklere karınızı dövün der mi?

Hiç Allah, erkekle kadın arasındaki ilişkilere karışır mı?

Allah sadece kadınlara mı eşinizi mutlu edin; sesiniz erkekten fazla çıkmasın der?

Bütün bunlar gösteriyor ki biz insanlar Allah konusunda yanlış bilgilere sahibiniz ve Allah konusunda yanılıyorz...

Eline kalem alan Allah konusunda ahkam kesmeye başlıyor. Bu da gösteriyor ki halk Allah bilgisinden yoksun...

Av. Hayri Balta, 1.4.2008

DİN ve İNANÇ 33

“Do You Believe?”

Bu kitap başlığı, New York’ta bir kitapçıda yeni satışa çıkan yayınlara bakarken dikkatimi çekmişti. İlginç olan, yalnızca okuyucuyu bir anda yakalayan “inaniyor musunuz?” sorusu değil, aynı zamanda kitabın çarpıcı bir sadeliği yansıtan kapak tasarımıydı. Alt başlık ise, merakı iyice kamçılacak cinsten: “Tanrı ve Din Üzerine Konuşmalar”.

Antonio Monda’nın yeni kitabından söz ediyorum. Monda, New York Üniversitesi’nin Tisch Güzel Sanatlar Okulu’na bağlı Kanbar Film ve Televizyon Enstitüsü’nde öğretim üyesi. Aynı zamanda ödüllü bir film yönetmeni. Aklına iyi bir fikir gelmiş, sanat ve edebiyat dünyasının tanınmış isimleriyle Tanrı ve din hakkında röportajlar yapıp kitaplaştırmış.

Bu isimler arasında, Paul Auster, Toni Morrison, Salman

Rüşdi, Arthur Schlesinger Jr., Michael Cunningham gibi dünyaca ünlü yazarlar ve tarihçiler ile Martin Scorsese, Jane Fonda, Spike Lee, David Lynch gibi sinemacılar var.

Kitabı okurken, Monda'nın Katolik olduğunu anlıyoruz ama röportajları, herhangi bir görüşü dayatmadan, bu hassas konularda ufuk açıcı tartışmaların ortaya çıkmasını hedefleyerek yapmış. Konuştuğu kişilerin kimisi ateist, kimisi agnostik (bilinmezci), kimisi de inançlı ama organize dinlerle sorunu var.

Herkese genel olarak aynı soruları yöneltip, onların düşüncelerinin dayanaklarını bulmaya çalışmış Monda. Sorulardan birisi, Dostoyevski'nin Karamazof Kardeşler romanından alıntılanan "Tanrı yoksa her şey mubahtır" görüşüne katılıp katılmadıkları. Yanıtı aranan esas konu ise, insanın içsel ahlak duygusunun Tanrı'ya olan inancına bağlı olup olmadığı...

Agnostik olduğunu açıklayan tarihçi Arthur Schlesinger Jr., bu yöndeki soruyu yanıtlarken, "insanoğlu medeni bir toplum yaratmak için yasalar ve kurallar koyabilmiştir. Tolerans göstermeye ve sevmeye muktedirdir," görüşünü dile getiriyor.

Kutsal bir güç olduğuna inanan ama hiçbir organize dine mensup olmayan David Lynch ise, iyiliğin ve kötülüğün kendi içimizde olduğunu düşünüyor.

Yönetmen Spike Lee, bir yanda elimizde öğretiler ve emirler varken, diğer yanda organize din ve onu temsil edenlerin olduğunu belirtiyor. Örnek olarak da, dini çatışmalar sırasında Tanrı adının suiistimal edilmesini, Pat Robertson adlı Protestan rahibin Venezüella Devlet Başkanı Chavez'in katli yönünde çağrı yapışını hatırlatıyor.

Röportajlarda savunulan görüşler bazı noktalarda birbirinden o kadar farklı ki Tanrı ile birey arasında bir mesele olduğu çok açık bir şekilde ortaya çıkıyor.

Örneğin Michael Cunningham, Tanrı'yı siyah bir kadın olarak hayal ederken; oyun yazarı/şair Derek Walcott, ak sakallı yaşlı bir beyaz adam olarak düşünüyor. İnsanların hayaline müdahale edemeyeceğinize göre, onları kendi hayalleriyle baş başa bırakmak en doğrusu.

Din konusunda günümüzde yaşanan en önemli tehlikeyi,

banaya göre, Paul Auster ve Michael Cunningham ortaya koyuyor. Dinin köktendinci eğiliminden neden dehşete kapıldığını anlatırken şöyle diyor Auster: “Kesinlikçilik (absolutizm) ile ilgili sorun, insanı gerçeği bulduğuna yöneltmesidir. İşe bu varsayımdan başlarsanız her türlü çarpıtmaya açık hale gelirsiniz ve görüşlerinizi paylaşmayanları insanlıktan çıkarırsınız.”

Dinin siyasette kullanımı ile ilgili olarak Michael Cunningham'ın üzerine parmak bastığı sorun ise, Türkiye'yi de yakından ilgilendiriyor: “Ülkeleri din yönetmemeli. Dinlerde tek bir insan tipi, toplumlarda ise çeşitlilik vardır.”

İşte tam da bu nedenle laikliğe dört elle sarılmamız gerek...

+

Zülal Kalkandelen, Cumhuriyet Pazar. 6.7.2008,
kzulal@yahoo.com

KABAĞIN SAHİBİNİ ARA KI BULASIN 34

Vaktiyle bir derviş, nefisle mücadele makamının sonuna gelir. Meşrebin usulünce bundan sonra her türlü süsten, gösterişten arınacak, varlıktan vazgeçecektir. Fakat iş yamalı bir hırka giymekten ibaret değildir. Her türlü görünür süslerden arınması gereklidir.. Saç, sakal, bıyık, kaş ne varsa hepsinden...

Derviş, usule uygun hareket eder, soluğu berberde alır.

- Vur usturayı berber efendi, der.

Berber dervişin saçlarını kazımaya baslar. Derviş aynada kendini takip etmektedir. Başının sağ kısmı tamamen kazınmıştır. Berber tam diğer tarafa usturayı vuracakken, yağız mı yağız, bıçkın mı bıçkın bir kabadayı girer içeri. Doğruca dervişin yanına gider, başının kazınmış kısmına okkalı bir tokat atarak:

- Kalk bakalım kabak, kalk da tıraşımızı olalım, diye kükrer.

Dervişlik bu... Sövene dilsiz, vurana elsiz gerek. Kaideyi bozmaz derviş. Ses çıkarmaz, usulca kalkar yerinden.

Berber mahcup, fakat korkmuştur. Ses çıkaramaz.

Kabadayı koltuğa oturur, berber tıraş baslar. Fakat

küstah kabadayı tıraş esnasında da sürekli aşağılar dervişi, alay eder:

'Kabak aşağı, kabak yukarı.'

Nihayet tıraş biter, kabadayı dükkândan çıkar. Henüz birkaç metre gitmiştir ki, gemden boşanmış bir at arabası yokuştan aşağı hızla üzerine gelir.

Kabadayı şaşkınlıkla yol ortasında kalakalır. Derken, iki atın ortasına denge için yerleştirilmiş uzun sivri demir karnına dalıverir. Kabadayı oracığa yığılır, kalır. Ölmüştür. Görenler çığılıı basar.

Berber ise şaşkın, bir manzaraya, bir dervişe bakar, gayri ihtiyarî sorar:

- Biraz ağır olmadı mı derviş efendi?

Derviş mahzun, düşünceli cevap verir:

- Vallahi gücenmedim ona. Hakkımı da helal etmiştim.

Gel gör ki kabağın da bir sahibi var. O gücenmiş olmalı!

+

Ne güzel bir menkıbe. Mazlumun hakkını zalimden Allah alıyor.

Bütün dinciler zalime cezayı Allah'ın vereceğini sanıyor.

Bu düşünce nedeniyle her dinci; zulme uğrayana sabır aşıılıyor.

"Başına gelene sabret, nasıl olsa o cezasını Allah'tan bulur!" deniyor....

O da uğradığı haksızlığı Allah'a havale ediyor.

Ama kabağın sahibinden ses seda çıkmıyor....

Merhametsiz işkencecilerin yaptıkları işkenceler yüzünden ölenler, sakat kalanlar oluyor,

Onuru kırılarak kişiliği zedelenenler bir daha kendine gelemiyor.

İşkence sırasından tecavüze uğrayanlar da var.

Sayılır mı, 12 Martlarda, 12 Eylülde ve de günümüzde işkenceye uğrayanlar?

Faili meçhullerde ölüp gidenleri mi,

Gözaltına alındıktan sonra ölüsü dirisi yitenleri mi

Yargısız infazlara kurban gidenleri mi ararsın...

Bütün bu olaylarda kabağın sahibini ara ki bulasın...

Örnekleri sıralarsak çok.
Zulme uğrayanların haddi hesabı yok.

Zalimin yaptığı yanına kâr kalıyor.
Kabağın sahibi dönüp de bakmıyor.

Haksızlığa uğradığımızda, hakkımızı aramalıyız.
Kabağın sahibine umut bağlamamalıyız.

Kabağın sahibine umut bağlamak büyük bir yanılgıdır.
İnsan; haksızlığa uğrarsa, hemen hakkını aramalıdır...
Av. Hayri Balta, 12.7.2008

TANRI AŞKI 35

“Mevlana sevgi ve aşkı öylesine yüceltir ki, O’na göre kötülükten kurtulmak, şüphe ve zanları atmak, nefsimizi terbiye etmek ancak aşk ile mümkün.

“Bu insan nefsi, şüphe ve zan yeridir. *Sen ondan bunları hiçbir yolla ve hiçbir zaman yok edemezsin. Ancak bu, AŞIK OLMAKLA MÜMKÜN OLABİLİR. Aşık olunca içinde artık hiçbir şüphe ve zan kalmaz. Senin bir şeye karşı olan sevgin, seni kör ve sağır eder.*”

Allah’a yakın olmanın tek yolu, tek çaresi AŞK’tır. Aşktan öte yol yoktur. İnsanı tanrıya yaklaştıran, insanı kendinden alıp Hakka veren ancak AŞK’tır...” (MEVLANA CELALEDDİN-İ RUMİ. Yusuf Ziya İnan. Çağdaş Yayınevi. Nisan 1978. s. 39)

Mevlana’ya göre; kötülüklerden kurtulmanın yolu, Tanrı Aşkıdır. Ancak Mevla’na Tanrı’nın tanımını yapmamıştır. Yerini, yurdunu, niteliğini bildirmemiştir. Bilinmeyen, hayalde yaratılan bir Tanrı’ya nasıl aşık olunur?

Diğer din bilginlerinde olduğu gibi Mevlana’da da Tanrı soyuttur. Kişi, Tanrı’sını kendi hayal gücüne göre tahayyül eder. Tanrı buyruğu sandığı ibadetleri yerine getirdiği takdirde insan, Tanrı’nın makbul kulu olduğuna inanır. Bu, insanın kendi kendini aldatması değil midir?

Oysa Tanrı buyruğu sanılan; savm (oruç), salat (namaz), haç, zekat İslamiyet'ten önce Müşriklerde de vardı. Öyle ki Müşriklerden önceki toplumlarda da vardı. Müşriklerden de önce toplum ibadeti olan bu savm (oruç), salat (namaz), haç, zekat kuralına İslamiyet'le yalnız kelime-i şahadet eklenmiş ve Tanrı'ya ortak koşulan putlar ortadan kaldırmıştır. .

İnsan, hayalinde yarattığı Tanrı'ya aşık olmakla bir ham hayalin peşine düşmüş olur. Böyle bir sevgi insanı Mevlana'nın dediği gibi kör ve sağır eder...

Bu tür insanlara toplum yaşamında da karşılaşılır. Bunlar dünya yaşamından vazgeçtikleri gibi ne giyim kuşamlarına özen gösterirler; ne belirli bir işleri, ne de belirli bir düzenleri vardır... Bunlar avare avare dolaşip dururlar. Bunlara zaten meczup adı verilir.

Oysa hayalen yaratılan bir Tanrı arkasına düşüleceğine varlığı hissedilen ancak görülmeyen ve görülmesine de olanak bulunmayan bir Tanrı'nın arkasına düşmek insanı bu dünyada mutlu eder ve insan ne işinden gücünden olur, ne giyim kuşamından olur. Kaldı ki bu tür insanlar yaşadıkları toplum içinde herkese örnek bir yaşam sürdürür.

Gerçek Tanrı; insanın akli, sağduyusu, vicdanıdır. Zaten akli olmayının dini de olmaz denir ki nedeni de budur. Akla önem vermek...

Aklının kullanan insan; yüce kavramları, üstün değerleri, genel doğruları, erdemi ve etik ahlakı yaşam ilkesi olarak belirler. Bu uyulması gereken kurallar ve ilkeler toplamını Tanrı olarak kabul eder ve yaşamına uygular...

Tanrı yolunda olan insanlar geleneklerin, göreneklerin, ritüellerin dışındadır artık. Bu tür insanlar doğrudan doğruya Tanrı'ya (az yukarıda sayılan kavramlara) karşı sorumludurlar.

Bunlar toplumun koyduğu yasalara, yaşam, sağlık, giyim kuşam, görgü kurallarına uymada örnek olurlar. Bir an için olsun kendini yitirmezler. Her zaman akılları başlarındadır. Herkese karşı saygılıdır. Kimsenin dinine imanına karışmaz. Kimseyi de imana davetle yükümlü olmaz. Bütün düşünce ve inançları bir hak olarak görür. Kafir mümin ayrımı yapmaz. Bütün insanlar kardeşler ve Yaratandan ötürü bütün yaratıkları sevmiştir.

İşte benim anladığım Tanrı aşkı budur: Yar olup bar olmamak, Kimseyi kırıp incitmemek. Herkese sevecenlikle yaklaşmak. Kimseyi; ırkından, renginden, dilinden, dininden, cinsinden ötürü aşağılamamak ...

Bu tür insanlar bilgelik ve bilgi bakımından da her zaman kendilerini geliştirirler. Erdemli olurlar. Bilmediklerini öğrenirler. İki günleri bir olmaz; her gün bir önceki günden daha ileri giderler.

Toplumdan kopmakla, kendini ibadete verip dünyadan vazgeçmekle Tanrı'ya erişilmez ve tersine Tanrı'dan ayrı düşülür. Dağda, mağarada, kırlarda, çöllerde yaşamakla ermişlik ve Tanrı aşıklığı olunmaz. İş toplumun içinde yaşarken doğruluktan, dürüstlükten, iyilikten, güzellikten, sevgiden ayrı düşmemektir ki işte buna Tanrı aşkı denir.

Av. Hayri Balta, 25.7.2008

+

Çok Teşekkürler Hayri Bey,
İçten olduğu kadar anlamlı bir yazı...

Amerika'dan bir okur:

Kerem Savaş, 08.09.2008

DİNLERE GÖRE KALKINMIŞLIK ORANLARI 36 (Pakıstanlı Bir Aydının Arastırması) Kemal Özbagi'den...

Dünyada yalnızca 14 milyon Yahudi/Musevi var. (Kuzey ve Güney Amerika'da 7 milyon, Asya'da 5 milyon, Avrupa'da 2 milyon ve Afrika'da 100 bin Musevi yaşıyor.) Peki, kaç Müslüman var: 1,4 milyar Müslüman. (1 milyar Asya'da, 400 milyon Afrika'da, 44 milyon Avrupa'da, 6 milyon Amerika kıtasında.)

Yani dünyada 1 Musevi'ye karsın 100 Müslüman var...

İyi ama Yahudiler Müslümanlardan niçin 100 kat daha güçlü ve daha zengin ve daha eğitimli ve daha mucitler? Tarafsız ve bilimsel yollarla tespit edilmiş nedenlerini öğrenmek istiyorsanız lütfen okumayı sürdürün...

Tüm zamanların en etkin bilim adamı Albert Einstein bir Yahudi'ydi.

Psikanalizin babası Sigmund Freud bir Yahudi'ydi. Karl Marx Yahudi'ydi.

Tüm insanlığa zenginlik ve sağlık katmış Yahudilere bakalım:

*Benjamin Rubin insanlığa aşı iğnesini armağan etti.

*Jonas Salk ilk çocuk felci aşısını geliştirdi.

*Gertrude Elion lösemiye karşı ilaç buldu.

*Baruch Blumberg Hepatit-B asisini geliştirdi.

*Paul Ehrlich frengiye karşı tedaviyi buldu.

*Elie Metchnikoff bulaşıcı hastalıklarla ilgili bulusuyla Nobel ödülü kazandı.

*Gregory Pincus ilk doğum kontrol hapını geliştirdi.

*Bernard Katz nöromasküler iletişim (kaslarla sinir sistemi arası iletişim) alanında Nobel ödülü kazandı.

*Andrew Schally endokrinoloji (metabolik sistem rahatsızlıkları, diyabet, hipertiroid) tedavilerinde kullanılan yöntemi geliştirdi.

*Aaron Beck Cognitive Terapi'yi (akli bozuklukları, depresyon ve fobi tedavilerinde kullanılan psikoterapi yöntemini) geliştirdi.

*Gerald Wald insan gözü hakkındaki bilgilerimizi geliştirerek Nobel ödülü kazandı.

*Stanley Cohen embriyoloji (embriyon ve gelişimi çalışmaları) dalında Nobel aldı.

*Willem Kolff böbrek diyaliz makinesini yaptı.

*Peter Schultz optik lif kabloyu, Charles Adler trafik ışıklarını,

*Benno Strauss paslanmaz çeliği,

*Isador Kisse sesli filmleri,

*Emile Berliner telefon mikrofonunu,

*Charles Ginsburg ilk bantlı videokayıtmakinesini geliştirdi.

*Stanley Mezer ilk mikro-islem çipini icat etti.

*Leo Szilard ilk nükleer zincirleme reaktörünü geliştirdi.

Peki, ama: Son 100 yıl içinde Yahudiler sadece bilimsel alanda

104 Nobel ödülü kazanırken, 1,4 milyar Müslüman neden yalnızca 3 Nobel kazandı.

Yahudiler niçin bu kadar yaratıcı ve neden bu kadar güçlüler?

Yahudi inancına bağlı ve küresel çapta büyüyüp tanınmış su yatırımcılara/işadamlarına bakalım:

- *Ralph Lauren (Polo),
- *Levi Strauss (Levi's Jeans),
- *Howard Schultz (Starbuck's),
- *Sergei Brin (Google),
- *Michael Dell (Dell Bilgisayarları),
- *Larry Ellison (Oracle),
- *Donna Karan (DKNY),
- *Irv Robbins (Baskins & Robbins),
- *Bill Rosenberg (Dunkin Doughnuts),
- *Richard Levin (Yale Üniversitesi'nin kurucu başkanı).

Yahudi inancına bağlı ve küresel çapta büyüyüp tanınmış su sanatçılara bakalım:

- *Michael Douglas,
- *Dustin Hoffman,
- *Harrison Ford,
- *Woody Allen,
- *Tony Curtis,
- *Charles Bronson,
- *Sandra Bullock,
- *Billy Crystal,
- *Paul Newman,
- *Peter Sellers,
- *George Burns,
- *Goldie Hawn,
- *Cary Grant,
- *William Shatner,
- *Jerry Lewis,
- *Peter Falk...

Yönetmenler ve yapımcılar arasındaki! Yahudiler:

- *Steven Spielberg,
- *Mel Brooks,
- *Oliver Stone,
- *Aaron Spelling (Beverly Hills 90210),
- *Neil Simon (The Odd Couple),
- *Andrew Vaina (Rambo 1 / 2 / 3),
- *Michael Mann (Starzky and Hutch),
- *Milos Forman (One Flew Over The Cuckoo's Nest,

Amadeus),

*Douglas Fairbanks (TheThief of Baghdad),

*Ivan Reitman (Ghostbusters) ,

*Kohen Kardesler,

*William Wyler.

*William James Sidis,

Sorun kendinize: 250'lik IQ derecesiyle dünyaya gelmiş en parlak insan hangi dine mensuptur?

Sorun kendinize: Neden Yahudiler bu kadar güçlüdür?

Cevabi sudur: Her çocuğa ve her gence kaliteli eğitim verirler.. Bu eğitim türü sorgulayıcı (teslimiyetçi değil), araştırmacı (ezberci değil) ve yaratıcıdır (bilgi yarışmalarını kazanmak için değil, bir şeyler üretmek/bulmak içindir).

Soru: Neden Müslümanlar bu kadar güçsüzdür?

Cevap: Yanlış eğitim verdikleri ve gelişime yararı olmayan birer eğitim sistemi uyguladıkları için (Büyük oranda Din Eksenli, Sorgusuz, Araştırmaz, Ezberci ve Dayatmacı eğitim...).

Oysa Gezegenimizde yaklaşık 1.476.233.470 Müslüman yaşamaktadır.

Yani, toplam dünya nüfusu içinde her 5 kişiden biri Müslüman'dır.

Her bir Hindu'ya 2 Müslüman düşmektedir, her bir Budist'e karşılık 2 Müslüman vardır ve her bir Yahudi'ye karşılık 100 Müslüman bulunmaktadır.

Müslümanlar bu kadar kalabalıklar ama neden güçsüzler?..

Nedeni eğitim(sizlik)tir!..

İslam Konferansı Örgütü'nün (OIC) 57 üyesi vardır ve ülkelerin tümünde sadece 500 adet üniversite bulunmaktadır. Yani üniversite başına 3 milyon Müslüman düşmektedir. Başka bir deyişle 3 milyon kişi için bir üniversite yapılmıştır (Bunların kalitesi de baksa bir sorundur!). Fakat sadece ABD'de 5 bin 758 adet üniversite vardır.

Shanghai Jiao Tong Üniversitesi tarafından 2004 yılında hazırlanan "Dünya Üniversitelerinin Akademik Değer

Listesi"ne Müslüman çoğunluğa sahip ülkelerin hiç birinden ilk 500'e giren tek bir üniversite yoktu.

Neden?.. Yanıt: Kalitesiz ve ezberci eğitim...

Okuma Yazma Oranları da Çok Düşük!

UNDP tarafından toplanan verilere göre Hıristiyan dünyasında okuma-yazma bilenlerin oranı % 89'dur. Bunların %98'i ise en az ilkokul mezundur ve 100 kişiden 40'i üniversite mezunudur. 15 Hıristiyan çoğunluğa sahip ülkedeki okuma-yazma oran ise % 100'dür, yani bu 15 ülkede okuma-yazması olmayan tek kişiye rastlamak olası değildir!.

Müslüman ülkelerde durum bunun zıddıdır: 100 kişiden sadece 40'i okuma-yazma bilir ve herkesin okuryazar olduğu bir tek Müslüman ülke bulunmamaktadır! Bunların %50'si ilkokul mezundur ve sadece % 2'si üniversiteyi bitirmiştir.

Bilim İnsanlarının Oranları da Çok Düşük!

ABD'de toplam bilim insani sayısı 4.000, Japonya'da 5.000'dir. 57 Müslüman çoğunluğa sahip ülkelerdeki toplam bilim adamı sayısı ise sadece 230 kişidir. (Akademisyenlerin hepsi bilim insani değildir. Bilim insani demek, pozitif bilimlerle aktif olarak uğrasan kişi demektir.) Ve her 1 milyon Müslüman kişiye sadece 1 bilim insani düşmektedir.

Teknisyenler bakımından Müslüman çoğunluklu Arap ülkelerdeki durum daha da kötüdür: Her 1 milyon Müslüman Arap nüfus içinde 50 teknisyen bulunmaktadır. Hıristiyan dünyasında ise her bir milyon kişi içinde 1000 teknisyen bulunmaktadır.

NEDEN?.. Yanıt: Kalitesiz-ezberci eğitim ve ARGE'ye (araştırma geliştirmeye) yeterli kaynak ayrılmaması... Çünkü Müslümanlar gayri safi milli gelirin yalnızca % 0,2'sini araştırma-geliştirme bütçesi olarak ayırıyor. Buna karşın Hıristiyan dünyası araştırma-geliştirmeye % 5 oranında, yani 25 kat daha fazla! fon ayırmaktadır.

SONUÇ: İslam dünyası yeni bilgi üretebilecek kapasiteden yoksundur. Ayrıca dünyanın ürettiği bilgiyi kendi halklarına öğretmekte de başarısızdır.

Bunun kanıtı ise ileri teknoloji ihracat rakamlarında saklıdır: Pakistan'ın ileri teknoloji ihracatının toplam ihracatın içindeki oran % 1'dir. Suudi

Arabistan, Kuveyt, Fas ve Cezayir'in ise % 0,3'tür. Singapur'da bu oran % 58'dir.

Gelecek Bilgi temelli toplumların olacaktır

İlginçtir, Müslüman 57 ülkenin gayri safi milli hâsıllarının toplamı 2 trilyon doların altındadır. Buna karşın 310 milyonluk ABD tek başına 12 trilyon dolar değerinde mal ve hizmet üretmekte; Çin 8 trilyon dolar, Japonya 3,8 trilyon dolar ve Almanya 2,4 trilyon dolarlık üretim yapmaktadır. (Satın alma gücü eşitlenerek hesaplama yapılmıştır.)

Mal ve! hizmet üretimi

İspanya'da 1 trilyon doların üzerindedir. Katolik Polonya 489 milyar dolarlık mal ve hizmet üretimi gerçekleştirmektedir. Budist Tayland 545 milyar dolar değerinde mal ve hizmet üretimi yapmaktadır.

İşin daha acıklı tarafı ise sudur: İslam Dünyasının gayri safi milli hâsıllarının tüm dünya gayri safi milli hâsılları içindeki oranı hızla azalmaktadır.

O halde Müslümanlar neden bu kadar güçsüzdür?

Cevap: Eğitim Yoksunluğu. Tam anlamıyla söylersek; kaliteli ve çağdaş eğitim yoksunluğu.

Çok kesin biçimde söylersek akılcı olmayan, ezberci, teslimiyetçi, din eksenli ve çağdışı eğitim...

Araştırmayı yapan: Dr. Faruk Saleem – İslamabat, Pakistan

TASAVVUF'UN ÖZÜ 37

Sayın Harputluoğlu,

Önce sevgi sundum. İletinizi okudum, sevindim memnun oldum...

“Çok yakında çıkacak!” dediğinize göre Kazım Yardımcı ustamızın kitaplarını beklerim. Umarım gönderirsiniz, ben de aldığımı bildiririm. Şimdiden de teşekkür ederim.

Eğer Kazım Yardımcı dostumuz kendisine telefon etmeye izin vermiş olsaydı; şu görüşümü açıklayacaktım: Aşağıdaki “**DİNİN ÖZÜ TASAVVUF**” başlıklı yazısında yansıttığı aydınlık görüşü; sitesindeki diğer yazılarında görmediğimi...

Belki yanılıyor olabilirim. Ama şu unutulmamalıdır ki; insanlar, din için değildir; din insanlar içindir. Allah da, Peygamberler de, Kutsal kitaplar da insan içindir. İnsanın olgunlaşması (tekâmülü) içindir.

Bir insan kendini bilince Rabbini bilir. Çünkü Allah, kendini bilen (insan-ı kâmil) insanın içindedir.

Bu görüşümle ilgili örnek ayetleri aşağıda sıralıyorum:

1. **“Ve kullarım sana beni sorarlarsa... Ben çok yakınım; bana çağırdığında, çağrısına cevap veririm. Öyleyse benim çağrıma uysunlar ve bana inansınlar. Belki doğru yola yönelirler.”** (K. 2/186)

2. **“Ve bilin ki, Allah, kişi ile kalbi arasına girer.”** (K. 8/24)

3. **“Ve hani sana, ‘Rab’bin gerçekten bütün insanları kuşatmıştır’ dedik.”** (K. 17/60)

4. **“O dedi: Korkmayın. Evet, ben sizinle birlikteyim; duyurum ve görürüm.”** (K. 20/46)

5. **“... Biz, ona şah damarından yakınız!...”** (K. 50/16)

6. **“Kesin olarak inananlara, yeryüzünde nice göstergeler vardır, kendi içinizde de. Artık görmüyor musunuz?”** (K. 51/21)

5. **“O anda, biz size ondan (ölümden) daha yakınız; ama göremezsiniz,”** (K. 56/85)

Bu konuda bir de hadis vardır:

“Hiçbir yere sığmadım; mümin kululumun kalbine sığımdım.”

Ayrıca şu da bilinmelidir ki **“Allah ölümlerin Allah’ı değil; ancak, dirilerin Allah’ıdır.”** (İncil. Mat. 22/32. Mar. 12/27. Luka, 20/38)

Bu demektir ki öyle ölüp de mezara girdiğimiz de bizden hesap soracak bir mercii yoktur. Allah, fiziksel olarak ölmüş insanlar için olmadığı gibi; yaşadığı halde ölü olanlar için de söz konusu değildir. Allah, yaşarken ölü değil; diri olanlar için söz konusudur.

Allah: Madde olarak yoktur, mâna olarak vardır. Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır. Ruh olarak yoktur, simge olarak vardır. Somut olarak yoktur, soyut olarak vardır. Zat olarak yoktur, sanal olarak vardır. Tanrı; zat (kişi) olarak yoktur; insanın, sağduyu, vicdanı ve öngörüsü olarak vardır.

İnsanlığa ters düşmeyen davranışlar olarak vardır.

Allah; simgesel bir anlatımdır. Üstesinden gelemeyeceğimiz Doğa yasaları ve toplumu yönetmek için konulan kurallar yanında; akıl, mantık, sağduyu, vicdan yoluyla insanları iyiliğe yönelten duygudur. Bu duygu, insanın içine doğar. Din ilminde buna: Ruhül Kudüs=Cebrail=Vahiy=İççe doğuş denir...

Yukarıdan beri tanımını yaptığım bu Tanrı tanımı; sorumluluğunu idrak eden ve doğru ile eğrinin, güzel ile çirkinin, yalan ile doğrunun, batıl ile gerçeğin, hurafe ile bilimin, iyi ile kötünün ayırımında olan insanlar için söz konusudur. Yani "diri"ler için söz konusudur. Ölümler için dinsel sorumluluk (Tanrıya karşı sorumluluk) söz konusu değildir. Nasıl ki; küçük çocukların, beyinsel özürlü olanların ve de hayvanların Tanrısal sorumluluğu olmadığı gibi...

Bu tanıma göre peygamber gönderen, kitap indiren bir Tanrı yoktur. Bunların hepsi simgesel anlatımlardır.

Tanrı sözleri ise nefsine hâkim olan ve kendini yetiştirmiş bilge kişilerin insanlığa yol gösteren sözleridir. İnsanı, doğru olmaya, dürüst olmaya, iyi olanı yapmaya yönelten sözlerle, kim söylerse söylesin, Tanrı Sözü (Tanrı Kelamı) denir.

Ayrıca; Peygamber gönderen, kitap indiren insanın dışında maddi bir varlık olarak Allah da yoktur. Bunların hepsi din-i remziyedir; yani simgesel anlatım. İşte bir din adamı asıl bu gerçekleri öğrenmekle ve insanlığa açıklamakla yükümlüdür.

Şu da var ki Cennet de, cehennem de, hesap verme de yalan değildir; ama hepsi insan yaşarken ve de "diri" olanlar için son konusudur. Yaşadığı halde "ölü" olanlar için Cennet Cehennem söz konusu değildir.

Ne demişti Mevlana:

"Dünle söylenen dünle geçti cancağızım.

Bu gün için yeni şeyler söylemek lazım."

Öyle; Müslüman'ım, Hıristiyan'ım, Yahudi'yim deyen her insanın; Allah'la, dinle, kutsal kitaplarla ilgisi yoktur. Bunların ki kuru sözden ileri gitmez... Gitmediği için de var oluşlarından beri güzelim dünyamızı kan gölüne çevirmişlerdir...

Din; insanın yaşam yöntemini belirleyen akılcı bir dünya görüşüdür. En tehlikeli insan dinsiz insandır. Akla, bilime,

insan sevgisine, mantığa, sağduyuya, vicdana uygun davranmayan ilkesiz, kuralsız insana dinsiz denir.

En büyük dinsiz ve de en tehlikeli insan; başkalarının inançlarına saygısı olmayan insandır. Ne dediğimi anlamak için. Kuran'ın 2/272 ayetine bakılmalıdır: **“Onların hidayete ermesi senin üzerine bir yükümlülük değildir. Zira Allah dilediğini doğru yola getirir.” K. 2/272)**

Akılcı, bilimsel, çağdaş verilerden yoksun bir dinin öğretilerini yayanlar Allah'la insanın arasına girmiştir.

Günümüzdeki bütün dinler; insanı, Allah'tan uzaklaştırmak için elinden geleni ardına koymamaktadır. Bunların hepsi Allah'la kul arasına girmişlerdir. Bunların hepsi de şu an Cehennem'i yaşamaktadır.

Ben böyle dinden de, dindarlardan da; aklıma, mantığıma, sağduyuma ve vicdanıma (Allah'a) sığınırım.

Aklı olmayanın dini de yoktur.

İlginiz için ve bana yanıt verme sorumluluğunuzu yerine getirdiğiniz için size saygılar, sevgiler...

Her şey gönlünüzce olsun...

Av. Hayri Balta, 31.8.2005

DİNİN ÖZÜ 38

“Allah sevgisi açıklanamayacak sır, görünemeyecek manevi bir iştir” diyor Süleyman Ateş hocamız. (bk. Vatan. 8.9.2008)

İki gün sonra da: **“Dinin özü, Allah'ın gönülden sevmektir!”** diyor Süleyman Ateş hocamız. (bk. Vatan. 10.9.2008)

Hani **“Allah sevgisi açıklanamayacak sır, görünemeyecek manevi bir işti...”**

“Allah sevgisi açıklanamayacak bir sır; görünemeyecek manevi bir işse” Nasıl sevsin bir insan Allah'ı?

Elbette Allah'ı, hayali bir varlık olarak algılasan O'nu sevme olanağı da bulamazsın. O'nu sevmeyi yalnızca savm (oruç), salat (namaz), haç, zekat ve kelime-i şahadet olarak algılasan. Bu ibadet türlerini yerine getirdiğin takdirde de Allah'ın sevgisini kazandığını ve de Cennet'i garantilediğini

sanırsın.

Allah kavramını açıklığa kavuşturmadan dinin özüne inilemez. Dinin özü bilinmeden “Tevhid İlkesi”ne girilemez...

Allah, insanın hayalinde yarattığı bir varlık değildir. Allah, maddi bir varlık olarak da yoktur. Allah, mânâ âleminde bulunan simgesel bir anlatımdır. Bu önermemizi Kuran’dan bir örnekle açıklığa kavuşturabiliriz.

Kuran’da şöyle bir ayet vardır:

(Ey Muhammed!) Sana ganimetler hakkında soruyorlar. De ki: “Ganimetler Allah’a ve Resulüne aittir. O halde, eğer mü’minler iseniz Allah’a karşı gelmekten sakının, aranızı düzeltin, Allah ve Rasûlüne itaat edin.” (Bk. K. 8/1)

Bu ayette “Ganimetler Allah’a ve Resulüne...” deniyor. Yerin - göğün maliki olan Allah ganimeti neylesin. Demek ki burada Allah denirken başka bir durum anlatılmaya çalışılıyor. Buradaki Allah kavramı: Darda kalmışları, dul kalmış olanları, yoksulları, yolda kalmışları, yardıma muhtaçları, yetim çocukları kapsamaktadır.

Nitekim şu ayette de Allah kavramına getirilen açıklamayı görüyoruz. Aşağıdaki ayette altını çizdiğim satırları dikkatle düşünerek okuyunuz...

“Bilin ki, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri mutlaka Allah’a, Peygamber’e, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir. Eğer Allah’a; hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, (yani) iki ordunun (Bedir’de) karşılaştığı gün kulumuza indirdiklerimize inandıysanız (bunu böyle bilin). Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.” (Diy. K. 8/41)

Görüldüğü gibi Allah kavramı insanların hayalinde canlandırdıkları bir varlık değildir. Simgelerle anlatılan bir kavramdır.

Şimdi konuya biraz daha açıklık getirerek Allah kavramının neleri kapsadığını anlatmaya çalışalım.

Bir toplumda; dürüst davranışlar, genel doğrular, olumlu kavramlar, ortak değerler, insanlık yararına eylemler, yüce duygu ve düşünceler genel kabul gördüğü için ortak beğeni kazanır ve bu ortak beğeni yüceltilerek “Allah Katı” olarak ifade edilir.

İnsanları; doğruluğa, dürüstlüğe, güzel ahlaka dayanan yaşama yöneltmek için bu saydığım kavramlar el üstünde tutulur. Zaten bütün dualarda eller göbük hizasında tutulur. Bunun anlamı; dürüst davranışlar, genel doğrular, olumlu kavramlar, ortak değerler, insanlık yararına eylemler, yüce duygu ve düşünceler yüceltilerek göbükten bir sınır çizilir ve iki el havaya açılıp iyiler üstte alınarak yüz göz sürülür ve kötüler ise göbük hizasından itibaren aşağıda sayılır. Böylece iyi kavramlara üstün kabul ederek yüz göz sürülür. İnsanların dua ederken ellerini açıp dua ettikten sonra yüzlerine sürmelerinin anlamı budur.

Toplum yaşamında; doğruluk, dürüstlük, iyilik, güzellik, adalet, özgürlük, eşitlik ilkelerin zıddı olan kavramlar da vardır ki bunlar da olumsuz kavramlar olarak anlatılır. İşte insan bu olumsuz kavramları değil de az yukarda saydığım; doğruluk, dürüstlük, iyilik, güzellik, adalet, özgürlük, eşitlik gibi ilkeleri yaşamına uygularsa ikilikten kurtularak birliğe; yani, tevhide ermiş olur.

Bu saydığım ortak değerler bütün insanlıkça yüce olarak kabul edilir. Buna da Allah birliği ve tekligi denilir. Çünkü bu üstün değerler bütün insanlıkça ortak ve yüce değerler olarak kabul edilir...

Kimi bu yüce ortak değerleri yaşamına uygulayarak; doğruluktan, dürüstlükten, iyilikten, adaletten, eşitlikten ayrılmaz işte bunlar hangi dinden olursa olsun Allah yolunda sayılır; kimileri de kendi çıkarı için bu yüce olan ortak değerlere aldırış etmeyerek kendi çıkarını üste tutar, bunlara da şeytana uymuş olanlar denir.

Yüce değerlere, üstün kavramlara önem verenler Allah yolunda; önem vermeyenler ise Şeytan'ın yolunda sayılır... Önem verenler Allah'ın birliği ve tekligi ilkesine ulaşmış olur ki; buna din ilminde tevhit ilkesi denir.

Yoksa Museviliğin, İseviliğin ve Muhammediliğin sayısal anlamda Allah'ı tek ve bir varlık olarak algılaması ve hayallerinde yarattıkları bu varlığa tapmış olmak için Havra'ya, Kilise'ye, Camiye giderek ibadette bulunmasının Allah'ın birliğini (tevhit ilkesini) kabul etmekle bir ilgisi yoktur...

Eğrinin yanında doğru; kötünün yanında iyi, yalancının

yanında doğru sözlü, kendi çıkarı yanında insanlığın genel çıkarını düşünen dürüst, erdemli insanlara Allah'ın velisi denir.

Allah'ın velisi, Allah'ın koruyucusudur. Bunlar Allah'ın koruyucusu; velisi olduğu için; Allah da bu velileri korur... Yoksa öyle dünyadan elini eteğini çekmekle, gecesini gündüzünü ibadete vermekle Allah korunmuş olmaz.

Allah'ı korumak demek: İnsanın, dürüst davranışlara, genel doğrulara, olumlu kavramlara, ortak değerlere, insanlık yararına eylemlere, yüce duygu ve düşüncelere sahip çıkarak yaşamına uygulaması demektir.

Allah'ı korumak demek: Doğruluğa, dürüstlüğe, güzel ahlaka dayanan yaşama yöneltmek demektir. Böylece Allah'ın koruyucusu olursun. Yani Allah'ın velisi olursun. Yani Allah'ı (Doğruluğu, dürüstlüğü, iyiliği, güzelliği, adaleti, özgürlüğü, eşitliği ilâhir ve bu olumlu kavramlar saymakla bitmez...) korumuş olursun... Bilinmelidir ki Allah kavramı; üstün olan, yüce olan, erdemli davranışların tümünü kapsar.

Bütün insanların yukarıda sayılan olumlu kavramlara, genel doğrulara, yüce değerlere, doğruluğa, dürüstlüğe, adalete, eşitliğe sahip çıkmasına tevhit ilkesi denir.

Her din mensubunun; kendi dininin kurallarına uyarak başka dindikileri imana davetle yükümlü sanmasının tevhit ilkesi ile ilgisi yoktur.

Av. Hayri Balta, 7.9.2008

RABBİN KATINDA OLMAK VE RABBE SİĞİNMAK NE DEMEK 39

İnsanoğlu yararını gördüğü eylemleri iyi diye kutsallaştırarak Tanrı kavramı içinde bir araya getirmiştir. Elbette iyi olanlar yanında kötü olanların ayırımına vararak bunları da Şeytan olarak dile getirmiştir.

Yaşamda, iyi ile kötüden birini seçmesi insanın kendi iradesine bırakılmıştır. Genelde kendini bilen ve aklını kullanan insan iyiyi sahiplenip kötü ile mücadele etmiştir. Din ilminde buna insanın nefsine (Şeytana) karşı direnmesi denir. Kendini bilen insan ise Rabbini (İyi olanı, doğru olanı, güzel olanı) bilir.

Kendini bilen insan; kendisini huzursuz edecek olan kötü davranıştan uzak durarak iyi olanı yapar ki; bu durum “Ben Rabbime sığınırım” kavramı ile ifade edilir. Yani, ben doğru olanı, iyi olanı, güzel olanı yaparım demektir ki bu da vuslata ermekle ifade edilir.

İnsan yaşamı boyunca; doğruluğun karşısında eğrilik; iyiliğin karşısında kötülük; güzelliğin karşısında çirkinlik; dürüstlüğün karşısında çıkarıcılıkla karşılaşmıştır.

Bu kavramları çoğaltabiliriz. Sevginin karşısında nefret, neşe'nin karşısında hüznün; barışın karşısında savaş, sabrın karşısında acelecilik; hoşgörünün karşısında tahammülsüzlük; saflığın karşısında kurnazlık; iffetin karşısında iffetsizlik... Bu iyi ve kötü kavramlar istenildiği kadar çoğaltılabilir...

Kötü ile iyi arasında bir seçme durumu ile karşı karşıya kaldığımızda içimizde birbirine zıt iki duygu oluşur. Bir duygu, kötü olanı yapmamız için haklı gerekçeler ileri sürerek bizi kandırmaya çalışır ki buna Ruhul kûbuh; yani, kabahate sürükleyen ruh (Şeytan) denir.

Bir de kötü olanı yaptığımızda karşılaşacağımız sonuçları hatırlatan uyarıcı bir duygu kendini gösterir ki buna da kutsal ruh; yani, saygı gösterilmesi, uyulması gereken olumlu düşünce ve duygudur ki bu da Tanrı kavramı ile ifade edilir. İşte bu çatışma duyguları içindeyken iyi olanı, doğru, olanı, güzel olanı yapma isteğine Rabbe sığınmak adı verilir. Rabbe sığınanlar utanca düşmez ve yüzü kızarmaz.

Tanrı ile Şeytan insan ruhunda birbirleri ile savaşır durur. Bu savaşta sen doğrudan, güzelden, iyiden yana tavır koyduğun takdirde Rabbe sığınmış olursun...

Ölü değil de diri olan insan; kötü olanı yaptığı takdirde duyacağı tedirginlik ve huzursuzluk Cehennem azabı ile ifade edilir. İnsanın, doğru olanı, güzel olanı, iyi olanı yaptığı takdirde huzur ve güven içinde olması da Cennet kavramı ile ifade edilir.

Denebilir ki: Bu kadar kötüler var. Örneğin hortumcular, komisyoncular, rüşvetçiler, kapkaççılar, diktatörler, yargısız infazcılar, işkenceciler, katiller... Bunların çoğu işlediği suça karşılık ceza görmüyor, refah içinde yaşayıp gidiyor. Bu işlediği suçun cezasını görmeyenler cezasını kim verecek?

Şeriat zihniyeti yakalanmayan kötünün cezasını öbür dünyaya havale ederek sorunun içinden çıkmaya çalışır. Bu düşünce insanın kendini avutmasıdır. Şurası unutulmamalıdır ki din duygusu “diriler” içindir. İncil’de yazıldığı gibi **“Tanrı; Ölülerin değil yaşayanların (dirilerin: Duyarlı ve sorumluluk duygusu olanların...) Tanrısıdır.”** (İncil. Matta., 22/32. Markos.12/27). Luka. 20/38) Ölülerin (duyarsız ve sorumsuz) insanların Allah’ı (uymak zorunda olduğu yüce değerler ve olumlu kurallar ve ilkeler...) olmaz. Bizim sözümüz diri olanlar için söz konusudur. Cennet, Cehennem, ceza-mükâfat kavramları “diri” olanlar için söz konusudur... Yaşadığı halde ölü olanlar için (basireti bağlanmışlar...) için değildir.

Fiziksel olarak ölenler için ise zaten her şey bitmiştir.

Arifler ölü ile ilgilenmez. Ariflerin nazarında ölülerin esamisi okunmaz. Bütün dinsel kavramlar duyarlılığını yitirmeyenler ve de sorumluluğunu bilenler içindir. Sorumluluğunu bilmeyen insanlara yaşasa bile “ÖLÜ” denir.

Dinsel düşünce, tasavvufi anlamda, yaşarken ölü olanlarla fiziken ölmüş olanlarla ilgilenmez. Bunlar din alanına adım atmamış olduğundan “Âlem-i şuhut”; yani, Tanrı’nın varlığına bir kanıt, şahit sayılır. Bunların Tanrı ile ilgileri yoktur.

Din ilmi Diriler içindir; ölüler, yani, sorumsuzlar, kötüler, benciller, gelişmemişler, ham kalmış kişilerle fiziken ölmüş olanlar için değildir.

Din ilminde onların çetelesi tutulmaz. Onlar ölü sayılırlar. Bizim onlara sözümüz yoktur ve onlar bizim nazaramızda yok sayılırlar. Bizim sözümüz “Diri”leredir. Yani topluma karşı, kendine karşı sorumluluğu bilen sağduyu ve vicdan sahibi erdemli insanlardır.

Bu durumda Tanrı’yı da Şeytanı da yaratan insandır. Cennet de cehennem de sorumluluk bilincindeki insanın ruhsal dünyasıdır. İnsanın olmadığı yerde ne Tanrı vardır ne de Şeytan... Sorun bu kadar basittir.

İslam’ın 4. Halifesi Ali: **“İlim bir nokta idi cahiller onu çoğalttı.”** demiştir. Biline ki o bir noktayı çoğaltanlar ilâhiyatçılardır... Onların cehaletinden Rabbe (Bilimsel olana, makul olana, sağduyuya...) sığınırım.

Elbette bu anlattıklarım akli vahiyden üstün tutanlar için söz konusudur. Biz akli vahiyden üstün tutanlar onların nazarında zaten zındık sayılırız. Biz, bu aklını imana kurban etmiş olanların şerrinden Rab'ba sığınırız...

“Mallar ve evlatlar, dünya hayatının süsüdür. Baki kalacak salih ameller ise Rabbinin katında, sevap olarak da ümit olarak da daha hayırlıdır.” (K. 18/46)

Yukarıdaki ayet Diyanet Sitesinden alınmıştır. Ancak günümüz Türkçesiyle kolayca anlaşılır kılmakta yarar var.

“Mallar ve evlatlar, dünya hayatının süsüdür. Ölümsüz olan erdemli davranışlar ise Rabbinin katında, sevap olarak da ümit olarak da daha hayırlıdır.” (K. 18/46)

Burada açıklamaya gerek gördüğüm **“Rabbinin katında”** deyimidir. Bu deyim halkımız arasında “Allah katında makbul olan” diye dile getirilir.

Ancak ayette geçen “Ölümsüz olan erdemli davranışlar” üzerinde durmak gerekiyor.

İnsanın olumlu ve erdemli davranışları halk arasında ortak beğeni kazanır. Bu ortak beğeni din ilminde **“Allah katında makbul”** davranışlar olarak kabul edilir. Allah katında, Rabbinin katında deyiminden; yayılan davranışın insanlık tarafından ortak beğeni gördüğü anlaşılır.

ALLAH'IN EVİNDE ve HUZURUNDA OLMAK 40

Allah'ın huzurunda bulunmak değişmeceli (mecazi) bir anlatımdır. Allah maddi bir varlık değil ki huzurunda bulunasın. Bunun değişmeceli anlamını anlamalıyız ki deyimimiz bize yararı olsun.

Allah'ın huzurunda bulunmak demek; söylediğimiz her sözü ölçüp biçerek ve karşımızdakini incitmeyecek biçimde dile getirmek zorunda olduğumuzu hissetmektir.

Sanki karşımızda; söylediğimiz her söz için, yaptığımız her davranış için bizi yargılayacak, hesaba çekecek biri varmış gibi dikkatli olmalıyız. Bu duyguyu hissetmeye Allah'ın huzurunda olmak denir... Haddini bilmek, edepli ve erdemli olmak... Esas budur.

Gelelim Allah'ın evi deyimine. Bu da değişmeceli bir

anlatımdır. Bunu gerçek anlamda alırsak işin içinden çıkamayız. Öyle ya bir fırtına kopuyor, saatte hızı yüzlerce kilometreyi geçen bir rüzgâr çıkıyor; ya da bir deprem oluyor, camiyi de, minaresini de yerle bir ediyor. İçeride ibadet edenlerin birkaçını öldürüyor.

Hiç Allah kendi evini yerle bir eder mi? İçerde kendisine tapınan insanların canına kıyar mı?

Nedir Allah'ın evi demek öyleyse?.. Allah'ın evi demek; buraya gidenlerin kötülüklerden arınmış ya da arınmaya niyetli kişilerin bulunduğu yer demektir.

Buraya girip çıkanların doğru, dürüst, edepli, erdemli kötülüklerden arınmış kimseler olduğu var sayılır...

Diğer dinlerdeki ibadethaneleri de bu anlamda yorumlayabiliriz. Bu nedenle de bu mekânları kutsal sayarız...

DOĞAL OLAYLARLA KUTSAL OLAYLAR BUNLAR BİRBİRİNDEN AYRILMALILAR 41

Yıllardır bunu söyledim.
Her söylediğimde küfür işittim.

Ne dinsizliğim kaldı, ne masonluğum, ne de komünistliğim...

Oysa ben ne Dinsiz, ne Mason ne de Komünisttim...

Vardır benim kendime özgü bir dünya görüşüm
Ve bir de Atatürkçü aydın bir kişiliğim...

Anama, avradıma sövüldü; boşu boşuna
En sonunda yetiştirdiğim Bardakoğlu Hoca...

BARDAKOĞLU diyor: "DOĞAL AFET İLAHİ CEZA DEĞİLDİR!"

Bu görüş İslam'ın temel esaslarına aykırı değil midir?

Gelin önce 27.8.2008 tarihli Hürriyet'te çıkan haberi okuyalım:

Ondan sonra hep birlikte düşünüp yorum yapalım...

İşte haber:

“DOĞAL AFET İLAHİ CEZA DEĞİLDİR!

Diyanet İşleri Başkanı Ali Bardakoğlu, doğal afetlerin ilahi bir ceza olmadığını söyledi.

Kızılay ile Diyanet İşleri Başkanlığı'nın düzenlediği afetle ilgili seminerde konuşan Bardakoğlu şunları söyledi:

“Çocuklarımızı, geleceğimizi düşünüyorsak, öncelikle doğal afetlere karşı tedbir almaya önem vermeliyiz.

Allah bize akıl vermiş. Doğal afetleri yaratan Allah'tır; ancak doğal afetler ilahi bir ceza değildir.

Hayatın akışı içerisinde tedbir almamız mümkün olan bir sınavdır.

Aklı olanlar, bu afetleri çok kolay atlattılıyorlar.

Bu konuda toplumsal bir bilinç oluşsun.

Herkesi bu konuda sorumluluğa çağıralım.” (bk. Hürriyet, 27 Ağustos 2008)

Daha dün denecek kadar yakın bir zamanda olan İzmit Depreminde

Ceza almadı mı Cüppeli Ahmet'le, Mehmet Kutlular Dede...

Bunlar şöyle demişlerdi akıllarınca:

“İnsanlar dans edip rakı içiyorlar gece boyunca.

Allah da onları cezalandırdı yerle yeksan etti. “

Adı geçenler bu sözleri söylediği için ceza yedi...

Evet, Doğa olayları başka şeydir.

Kutsal olaylar başka bir şeydir.

Örneğin Depremin nedeni:

Fay Hattı'dır, Allah değildir.

Hiç Allah daha yeni doğma bebelerle gencecik delikanlıları betona gömer mi?

Rahman, rahim olan ve her şeye gücü yeten Allah böylesine acımasızlık eder mi?

Yine de “mış mışlı” konuşuyor Bardakoğlu Hocamız; **“Afetleri yaratan Allah’tır; ancak doğal afetler ilahi bir ceza değildir.”**

Bu sözlerden şu anlam çıkar: “Demek ki Allah doğal afetleri önleyememektir.”

Olur mu, her şeye gücün yeten Allah doğal afetleri önleyemez mi?

Hadi önleyemez diyelim; her şeyi önceden bilen gören Allah kutsal kitabında:

“Şuralarda, şuralarda Fay hattı var. Fay hattı üzerine ev yapmayın, şehir kurmayın!” diyemez mi?

Evet, **“Akli olanlar, bu afetleri çok kolay atlatıyor...”**
Kafayı çalıştırıp depreme dayanıklı evler yapıyor...

Yapılacak iş “mış mışlı” konuşmaktan vaz geçmektir.

Yapılacak iş: Aklın yolunu, bilimin verilerini rehber etmektir.

Kaldı ki: **“Doğal afet ilahi ceza değildir!”** sözü tümnden Kuran öğretisine terstir.

Kuran’a göre Allah; Lut Kavmine, Nuh Kavmine, “Lutilik” yaptıkları için ceza vermemiş midir?

Burada Neyzen Tefvik’in şu şiiri gelir aklıma:

“Ne hakikat, ne şeriat, ne töre...”

Şüremez hükmünü yaşadıkça bu küre...”

Evet, Doğal olaylarla kutsal olayların ayrılması gerekir...

Doğal olayları bilim adamları...

Kutsal olayları ise; genel doğrulara, üstün değerlere, yüce duygu ve düşüncelere, olumlu kavramlara değer ve önem vererek yaşamına uygulayanlarla nefsinin her türlü kötülüklerden temizleyenler bilir.

Aşağıda bir Tanrı tanımı yapılmaktadır. Okunduğu takdirde görülecektir ki bu tanım; İslamiyet'i yeni seçen bir kişiye yapılmaktadır.

Böyle bir tanım insan aklına kısa devre yaptırır. Hani önceki Cumhurbaşkanlarından Cevdet Sunay; Japonya da kendisine gösterilen bir robota: "Ne var ne yok!" deyince robot da kısa devre yaparak "pat!" diye patlamış...

Konuyu daha fazla dağıtmadan önce Tanrı tanımını okuyalım:

"ALLAH

- Alemi yoktan yaratan; Allahü Teâlâ'dır.

O Allah ki, evveli yoktur, diridir, her şeye gücü yeten her şeyi bilendir.

İşitir, görür, duyar ve murat edendir.

Allah, a'raz (Başka bir cevherle var olabilme durumu HB) değildir.

Cisim değildir, cevher değildir, suret ve şekil değildir.

Mahdut (sınırlı) değildir, bir şeyin parçası veya cüz'ü değildir, bileşik değildir.

Cins ve keyfiyet ile vasıflanmaz, mekândan münezzehtir. Yani bir mekânda değildir,

O'na zaman cereyan etmez, ona hiçbir şey benzemez.

Hiçbir şey ilminin ve kudretinin dışında değildir. Allah'ın (CC) ezeli (sonsuz) ve zatı ile kaim sıfatları vardır.

Bu sıfatlar zatının aynı da değildir, gayrı da değildir. (s. 18)"

+

Kitabın 2. sayfasında:

Doğruları bilen sapıttırılmaz.

Biz doğruyu öğrenelim ve öğretelim ki yanlışlar kendiliğinden uzaklaşsın.

Karanlığa lanet etmek yerine bir mum yakmak daha güzeldir.

+

Kitabın 3. sayfasında:

Bu eser, Ahmet Cevdet Paşa'nın "Bir mühtediye (İslam dinini kabul eden, İslam'a giren) mektup" isimli eseri ve Ömer Neseî Akaidi esas alınarak Osmanlı Yayınevi (Abdülkadir Dedeoğlu) tarafından hazırlanmıştır.

+

(İlk Önce okunacak Cep Kitapları Serisi: 1
Peygamberimizden Günümüze “İSLÂM’IN TEMEL İNANÇLARI” Osmanlı Yayınevi.)

Bir Bektaşî fıkrası vardır. Hatırlayalım.

Bektaşî'nin biri, her nasılsa bir camiye gitmiş.

İmam minbere çıkmış vaaz veriyormuş.

Tam yukarıdaki gibi bir Tanrı tanımı yapmış...

Bektaşî dayanamamış:

“- İmam, efendi, şuna yok diyeceksin ama dilin varmıyor...”

Yukarıdaki gibi bir Tanrı tanımı insanları doyurmaz (tatmin etmez). İnsanlık için daha anlaşılır bir Tanrı tanımı yapılması gerekmektedir. Sağlıklı bir akıl sahibi böyle tanımlara itibar etmez. Bu tür tanımlar akla kısa devre yaptırır.

Tanrı denilince bir yaratıcı akla gelir. Konu, bizi kim yarattı konusunda düğümlenir. İnsanlar çevresine baktığı zaman gördüğü bütün eşyaların (masa, sandalye, kitap, defter, kalem gibi...) bir yaparı olduğunun ayırımına varır.

Buradan hareketle bu dünyanın da bir yaratıcı olduğu hükmüne varır. Acaba böyle bir hüküm doğru mudur? Bu hükme varan insan değil midir? Dolayısıyla bir Yaratan olduğunun ayırımına varan insandır. Yani bir Yaratan var olduğunun yargısına varan insandır. Dolayısıyla var “bir Yaratan var!” diyen insandır.

Yukarıda, A. M. Celal Şengör'ün “**SORUDAN KORKMAYIN**” başlıklı yazısında bu konu işleniyor: “**Yani varsanız sizi bir yaratan vardır. Kitabın bir yazarı varsa; yazarın da bir tasarlayıcı, bir yapıcısı var demektir. Yani yazarın Tanrısı vardır. Güzel: Peki bu mantığa göre Tanrıyı kim tasarlayıp yaratmıştır! Tanrı hangi amaç için yaratılmıştır?**”

Böyle bir soru sorulduğu takdirde sorunun yanıtı da, çözümünü de çıkmaza girer. Değil mi ki bir yaratan arıyorsunuz; “Peki, bizi yaratıcı kim yarattı?”

Böyle bir soruya yanıt hemen hazır:

“O yaratılmış olsaydı, Tanrı olmazdı...”

Böylece soru kestirilip atılıyor ve çözümsüzlüğe bel bağlanıyor.

Bilim, böyle bir soruda açıklama getiriyor. **“Hiç madde yoktan var olmaz; var olan da, yok olamaz.” (Maddenin sakınımı yasası. Lavezion)**

Burada bilim ile din çatışıyor.

Din, “Yoktan var etti, yarattı” diyor;

Bilim ise, “Hiçbir madde yoktan var olamaz!” diyor.

Hangisine inanalım. Bu konuda aklı başında din adamları der ki: **“Eğer bilim ile din çatırırsa; siz, bilimin verilerine inanın...”**

Önermeyi şu şekilde de dile getirirler: “Eğer akıl ile din hükmü çatırırsa siz akla göre karar verin!”

Tüm canlılar; dolayısıyla insanlar; dünyaya gelip gittiklerine göre, demek ki; bir Yaratan vardır ve bu yaratan da maddedir, dünyadır, evrendir... Ne oluyorsa bu dünyada olup bitmektedir. Bize yaratılmış gibi görünen nesnelere; görünmeyenden görünüre gelmekte; sonra, yine görünmezliğe dönüşmektedir.

Evren de, Dünya da, madde de, bilime göre, yoktan var olmadığına göre maddenin dışında bir yaratan aramak çözümsüzlüktür.

Burada şöyle bir soru sorulabilir... Peki, bizim kutsalımız, tanrımız olmasın mı?

Elbette bir insanın kutsalı olmalıdır. Kutsalı olmayan bir insan huzursuzluğa mahkûmdur.

Kutsal'ın başında da Tanrı gelir (Allah da diyebilirsiniz...). Tanrı; genel doğrular, olumlu kavramlar, yüce davranış ve düşünceler ve de yüksek değerlerdir. Saydığımız bu yüksek değerler Tanrı kapsamı içinde kutsallaştırılmalıdır.

Tanrı kapsamı içine aldığımız yüksek değerler; yani doğruluk, dürüstlük, iyilik, erdem, bilgi ve bilgelik, sevgi, şefkat, merhamet, dostluk, vefa duygularını kapsar ki bu yüksek değerler sayılamayacak kadar çoktur ve bütün bu değerler bütün insanlık tarafından, ve bütün dinler tarafından, yüksek değerler olarak kabul edilir ve Tanrı olarak adlandırılır ve buna Tanrı'nın birliği adı verilir.

Bütün dinler de bu yüksek değerlerin uygulanmasını ister. Uygularsan Allah seni mükâfatlandırır, Cennet'ine

sokar; uygulamazsan, seni Cehennem'de cayır cayır yakar derler...

Böylece, insanların yüksek ve temel değerleri uygulaması istenmiş olur. Bu uygulamayı da ödül ve ceza karşılığında uygulanmasını isterler ki bu bir dolaylı istektir. Oysa korkutmaya ya da ödüllendirmeye gerek duymadan da insanın yüksek ve temel değerleri uygulayabilir...

Kutsal kitaplarda doğrudan yüksek değerleri kutsayan ayetler vardır.

Bir iki örnek:

“Rab (Allah) doğruluğumuzdur.” (Tevrat. Tekvin. 15/6. Yeremya. 23/6) Yine aynı anlamda olmak üzere Tevrat'ta üç ayet daha vardır:

“Benim dayanağım, kayam Rap'tır.” (Tevrat. 2. Samuel. 22/2-3 ve 22/32)

Burada “Rab'in” karşılığı: Doğruluk, dürüstlük, erdem, iyilik gibi tüm yüksek değerlerdir. Bu kavramlar yücedir. Din literatürünü göre yüce olan kavramlar da Tanrı'dır...

Bu konuda Kuran'da şöyle der:

“Yeryüzüne doğru kişiler varis olacaktır.” (K. 21/105)

Yüksek değerleri kapsayan erdemli yaşamı ilke edinen kişi Tanrı'ya ermiş sayılır ve bu kişilere Tanrı'nın velisi denir. Yani Tanrı'yı (yüksek ve temel değerleri) yaşamına uygulayan...

Veliler, ermişler yüksek ve temel değerleri koruyup yaşamlarına uyguladıkları için Tanrı'nın velisi sayılırlar. Veliler, ermişler, Tanrı'yı (yüksek ve temel değerleri) korudukları için Tanrı da onları korur.

Kuran'da bu veliler (ermişler) için şöyle denir: **“Velilere korku ve keder yoktur.” (K. 10/62)**

İnsanlık bu yüksek ve temel değerleri kutsallaştırarak Tanrı kapsamına alırsa ve bunları yaşamına uygularsa huzur ve mutluluk içinde yaşamını sürdürür. Bu yüksek ve temel değerleri yaşamına uyguladığı takdirde devletin hukuku karşısında da, toplumun din ve ahlakı karşısında da rahat olur. Kimse kendisini kanunsuzlukla, ahlaksızlıkla, dinsizlikle suçlayamaz.

Ama devlet eliyle kul yaratmaya kalkılırsa tarih boyunca

olduğu gibi bundan böyle de yüksek ve temel değerleri ciddiye alan çok az kişi bulunur. Şimdi gördüğümüz gibi; çıkar sağlama, komisyon, rüşvet, hırsızlık, yolsuzluk önlenemez duruma gelir...

Bu nedenlerle eğitim; tarikatların eline bırakılmayacak kadar önemli bir iştir. Tevhid-i Tedrisat Kanunu da bu nedenle çıkarılmıştır. Amaç: Laik (akılcı) eğitimidir. Ancak akılcı bir eğitim (laik) yüksek değerlerin önemine insanlara anlatabilir. Türk ulusunun laik bir eğitimden başka bir alternatifi yoktur.

BİLGELİK, DİN VE TAKİYYE ÜSTÜNE 43 KİM DÜŞÜNÜR DÜNYADA BU ŞEKİLDE

Sayın S. Bayraktar.

Edebine hayranlığım var...

Diyorsun ki: **“Bir kimsenin fazilet ve üstünlüklerini kendisinin değil de başkalarının takdir etmesi sizce de daha şık olmaz mı? (Bilge Balta ifadesi)”**

Başkalarının seni değerlendirmesini beklemek insanı yanlış yönlendirir. Önemli olan insanın kendisini değerlendirmesidir. Bak dostum, Bilge olmayı hedefleyenler kendi kendini denetler. Kendiyönünü kendi değerlendirmesine göre belirler.

Eğer bir başkasının takdirini beklersek,

Gerekir takdirini beklediğimiz kişilerin beğenisine göre hareket etmek.

Örnek vermek gerekirse: Şeriatçının beğenisini kazanmak için şeriatçı olmalısın...

Hıristiyan'ın beğenisini kazanmak istersen Hıristiyan olmalısın.

Bu örnek çoğalır gider...

Bu takdirde de ayrılırız Yaradan'ın yolundan

Önemli olan Yaradan'ın yolunda olmaktır.

Çekinirim ben bundan...

Bu konuda sana Kuran'dan bir örnek veriyorum.

Seni düşünmeye davet ediyorum:

AX

“Allah ve melekleri, Peygamber’e çok salavat getirirler.

Ey müminler! Siz de ona salavat getirin ve tam teslimiyetle selam verin.” (K. 33/56. Diyanet Vakfı ve Mekke Kuran’ından...)

Görüldüğü gibi bu ayette Peygamber; Allah ve meleklerinin bile kendisini övdüğünü belirttiikten sonra; müminlere de kendisini övmelerini emrediyor.

Bu demektir ki insanın kendisini bilmesi gerekir.

Çünkü “Kendini bilen Rabbin bilir...”

Ben kendime “**Bilge**” demekle özlemimi dile getiriyorum ve böylece kendime bir sorumluluk yüklüyorum.

Asıl önemlisi böyle bir sığata sahip çıkmakla kendimi frenliyorum.

Örnek vermek gerekirse; olumsuz bir davranışta bulunacak olursam, içimden gelen “Sayın Balta, bu davranışın Bilgeliğe yakışmaz!” uyarısına kulak **veriyorum**.

Bu davranışımın nedenini de yine Kuran’dan alıyorum. **“İnsanın önünde ve arkasında, Allah’ın emri ile onu koruyan takipçiler vardır.” (K. 13/11)**

Asıl önemlisi ben cehaletimin boyutlarını bildiğim için kendime “Bilge” diyerek hedef belirliyorum...

Bir de Haham, Papaz, İmam yerine Bilgelerimiz olsun istiyorum.

Bilmem anlatabiliyor muyum?

Bak dostum ben; Ortaokulu ve Liseyi gündüz çalışıp akşamları okuyarak; yine Hukuk Fakültesini de gündüzleri çalıştığım için dışardan zar zor orta derece ile bitirebilen biriyim.

Adım, dinsize ve komünistte çıktığı için ne engellerle karşılaştığımı yalnız ben bilirim.

Demek istiyorum ki ben doğru dürüst bir öğrenim bile görmedim.

Herhangi bir yabancı dilim bile yok.
Bir doktora tezim yok.
Türkiye sınırları dışına bile çıkmamışım.
Bir araba kullanmasını bile bilmem.
Bu nedenle sizin anladığınız anlamda
Kendime BİLGE diyemem...

Ancak bizim gibilerin bildikleri Yaradan'dandır.
Bildiklerimiz bizim yaratılışımızda vardır.

Bizlere verilen bilgiler akıllılardan ve hikmetlilerden
gizlenmiştir.

Bu gerçek İncil'de şöyle dile getirilir:

**“Sen bu şeyleri akıllılardan ve hikmetlilerden
gizledin.” (İncil. Matta. 11/25)**

Bizim gibiler kitapsız öğrenenlerdendir.
Bizim gibilerin sözlerinde bir hikmet vardır.

Şimdi gelelim şu sözlerine: **“Takıyye kavramını yerinde
kullanan istisna bir kişiye rastladım, bu açıdan sizi
tebrik ederim.**

**Halbuki Takıyye kavramını bazı yöneticilerimiz için
medya ve bazı siyasetçiler sürekli kullanıyorlar.**

Mesela Başbakan için...

**Başbakan can korkusu mu yaşıyor acaba? Ne
dersiniz?”**

Takıyye kavramını daha önceki yanıttımda açıklamıştım.
Kısaca bir kere daha açıklayayım...

İnancından dolayı baskıya uğrayan bir kişinin dinini
saklaması veya görünüşte inkar etmesine takıyye denir.

Medyamız da, siyasetçilerimiz de takıyye'yi yanlış
kullanmaktadır.

Zaman kazanma, halkı aldatma politikalarının adını
takıyye koymuşlardır.

Başbakanımızın can korkusu taşıyıp taşımadığı

sorunuza gelince; ülkemizde bütün siyasetçiler can korkusu taşır. Çünkü Türkiye geleneğinde “Ankara benim!” diyenin sözü geçer.

Kim Ankara’yı ele geçirirse istediğine kefen biçer...

İşte bu nedenle olsa gerek; Başbakanımız, “**Siyasetçinin, bayramlığı ile kefeni yanındadır!**” der. (5.6.2006 tarihli gazeteler...)

Din ile şeriatın ayrı şeyler olduğu konusuna yeni bir tartışma yaratmamak için girmiyorum.

Yalnız bir soru ile yetiniyorum:

Allah’ın dini bir tanedir.

Dünya üzerindeki bu 360 tane dinin kaynağı nedir?..

Şimdi kal sağlıcakla,

İstedğin kadar sevgi sana...

hayri@bilgebalt.com

BENİ KUREYZA YAHUDİ KATLIAMI 44

Hendek Savaşı bitmiş, müşrikler geri dönmüş, Muhammed eve gelip istirahata çekilmiştir. Tam bu sırada Cebrail, bir katıra binmiş vaziyette kılıcını kuşanmış, ter ve toz duman içinde Muhammed’ in yanına varıp kendisine “Bak, biz melekler kırk gündür düşmanlarınızla savaşıyoruz, gördüğün gibi silahlarımızı hala da bırakmış değiliz. Kalk, hepiniz Beni Kureyza Yahudilerinin bulunduğu diyara gidin onları öldürün; ben de hemen önden gidip evlerini üzerlerine yıkarım” diyor. (Tecrid-i sarih, Diyanet Tercümesi, No: 512, 1191,1565)

Cebrail’ in bu açıklamasından sonra Muhammed Müslümanlara, “İkinci namazımızı Beni Kureyza’ da kılacağız, haydi savaşa” talimatını veriyor (Kureyzalılar, Hendek Savaşında Mekkelileri desteklemişti-ADMIN). Çoluk çocuk dahil yaklaşık 1500 kişilik bir Yahudi kitlesini ele geçiriyorlar (kısmen sağ, kısmen ölü olarak). Ele geçirilen bu insanların elleri boyunlarına bağlanıyor ve onların akıbeti hakkında Muhammed, daha önce Yahudi olup da sonradan Müslüman olan Sad Bin Muaz’a yetki veriyor. Sad’ın Hendek

Savaşı'nda bir damarı kesilmişti ve kanaması devam ediyordu. Muhammed'in talimatıyla Sad bir eşeğe bindirilip onun huzuruna getiriliyor. Muhammed ona, "Bu insanların kaderini sana bırakıyorum. Acaba bunlar hakkında kararın nedir?" diye soruyor. Sad'ın verdiği yanıt aynen şu: "Eli silah tutan her erkeği kılıçtan geçireceğiz. Kadın ve kızları cariyeye (iş ve seks kölesi); ergenlik çağına gelmeyen erkek çocukları da köle muamelesine tabi tutacağız." diyor.

Muhammed, Sad'ın bu yanıtına karşı, "Senin verdiğin bu karar Allah'ın emrine tam uygundur ve sen bu kararda tam isabetli davrandın. Zaten seher vakti Cebrail de aynı ifade doğrultusunda Allah'tan bana vahiy getirdi" diyor. (Tecrid-i Sarih, Diyanet Tercümesi, No: 289 hadis şerhiyle 1575 ve 1591 nolu hadisler)

Bu esirlerden erkek olanlar "Üsame Bin Zeyd" evinde; kadınlar ve çocuklar ise "Remle Binti Haris" evinde toplatılırlar. Muhammed erkeklerin idam kararını verdikten sonra Medine'nin bugünkü pazaryeri olan semtte hendekler-çukurlar kazılarak mezar gibi hazır hale getirilir. Daha sonra erkekler eli kolu bağlı bir vaziyette ve kafileler halinde oraya yanaştırılıp başları kesilir ve o çukurlara atılır. Muhammed bu kesim işleminde Hz. Ali ve Zübeyr bin Avam'ı görevlendirmişti. Bilindiği gibi ikisi de Muhammed tarafında cennetle müjdelendi. Ali ve Zübeyr kesim işine devam ederlerken Muhammed de bir yerde oturmuş onları seyrediyordu. Ayşe (Hz.) nin aktardığına göre, bu kesim işi sabahtan akşama kadar sürmüştü. Erkekler idam edilirken, Yahudi kadınlar ve çocuklar da buna feryat edip saçlarını başlarını yolmuşlar.(Vakıdi, Meğazi, 2/512-517)

İdamlar yapılmadan evvel Muhammed, sanki çok önemli bir büyüklükte bulunuyormuş gibi "Arkadaşlar, onları şimdi idam etmeyelim; çünkü hava sıcaktır. Ayrıca eğer canları istiyorsa kendilerine hurma yedirin gibi" traji-komik talimatta da bulunuyor. İdamlıkların önüne atılan birkaç hurma da hayvana yem atılır gibi atılıyor. (Vakıdi, Meğazi, 2/512-14; Serahsi, Siyeri Kebir Şerhi, 3/1029 No: 1900)

Yaygın olan görüşe göre idam edilenlerin sayısı 800 ile 900 arasında değişiyor (Nesefi, Taberi, Alusi, İbni Kesir) . En düşük rakamı veren İslamcı yazarlara göre (Begavi, Suyuti,

İbn'il Cezvi) ise 400 ila 600 arasında Yahudi idam edilmiştir.

Muhammed, o insanları teslim aldıktan sonra bir yerde toplayıp kendilerine, "Ey domuz ve maymun kardeşleri! Yediniz mi! İşte haliniz; görün bakalım" diyerek hakaret ediyor. Onlar da buna karşı, "Ey Muhammed, biz senden bunu beklemezdik, neden böyle haksızlık yapıyorsun?" şeklinde yanıt veriyorlardı (Bu kısım pek çok İslami Kaynakta yer alır örnek olarak, Taberi, Ahzap Tefsiri, ayet 26-27) (İdamlar konusunda en büyük eleştiri, yargılama olmaksızın idamların gerçekleştirilmesine atfedilebilir. Beni Kureyza kabilesinin her ferdi suçlu muydu? Aralarında suçsuz olan yok muydu? Neden hepsi birden, ayırt edilmeksizin, yargılanmaksızın idam edildi? Savaş esirlerinin idam edilmesi doğru mudur? -ADMIN.)

Muhammed, bu Yahudilerin karıları ve kızlarından 16 tanesini özel olarak ayırıyor ve bunlardan Reyhane'yi kendine seçip geriye kalan 15 tanesini de diğer önemli dostlarına dağıtıyor. Bir Yahudi:

"Artık her şeyimize el koydunuz, hiç olmazsa gözlerimizin önünde namusumuza el uzatmayın" diyor. Fakat, Muhammed bunu dinlemiyor (Kaynak: Vakıdi, Meğazi, 2/250)

Muhammed, ihtiyaç fazlası kadın ve erkek çocukların bir bölümünü, Sad bin Zeyd'e teslim edip onları satmak için Necd bölgesine, bir kısmını da Şam tarafına gönderiyor. Müslümanlardan Muhammed bin Mesleme:

"Beni Kureyza Savaşı'nda kadınlar bölüşülürken bana üç tane düştü; hepsini de sattım" diyor. (Kaynak: Diyarbekiri, Tarihi Hamis, 1/499 ve Vakıdi age 2/523-25)

Arif Tekin' in Yazısının Sonu --

Konu Hakkında İslamcıların Soru ve Açıklamalarına Yanıtlar:

İslamcı: Yahudiler, bu olaydan yıllar evvel Muhammed ile Medine'nin ortak savunması üzerine antlaşması yapmışlardı. Oysa Hendek Savaşı sırasında bu antlaşmaya ihanet etmişlerdir.

Yanıt: Muhammed'in Medine'ye hicret ettiği ilk zamanlarda böyle bir antlaşma yapıldığı tarihi kayıtlarda geçer. Ancak bu döneme kadar Müslümanlar Mekke'de azınlıkta olan ve mağdur oldukları için Medine'ye hicrete muhtaç bir topluluk

görünümündeydi. Henüz silahlanmamışlar ve çete savaşına başlamamışlardı. Yahudiler bu koşullarda antlaşma yapmışlardı. Oysa kısa bir süre sonra Müslümanlar çete savaşına ve yağmalamalara girişti. Mekkelilerin ticaret konvoylarını kesmeye çalıştı. Baht-i Nahle olayı ile Müslümanlar ilk kez Mekke müşriklerine saldırarak silahsız dört kişiden bir kişiyi öldürüp ikisini ise tutsak aldılar. Bu tutsağa karşılık olarak fidye istediler. Müslümanların bu davranışları Medineli Yahudilerin tepkisini çekti.

Muhammed, Kureyza olayından evvel zaten iki Yahudi kabilesini ortadan kaldırmış idi (Bu olayların traji-komik yanı Muhammed'in Medine'ye misafir olarak gelmiş ama Medine'nin esas sahiplerinden olan Yahudileri kovmuş olmasıdır). Bu olaylardan sonra artık Medine antlaşmasının fiili olarak hiç bir geçerliliği kalmamıştı.

Muhammed, Medineli Yahudilerin Müslüman olması için çalıştı. Bunu başaramayınca onlarla arasına mesafe koymak için kibleyi Kudüs'ten Mekke'ye çevirdi. Çünkü Kudüs Yahudilerin kutsal şehriydi. Bu olayla birlikte Müslümanlar ile Medineli Yahudiler arasındaki eski antlaşma fiilen ortadan kalkmış idi. Medine'deki misafir Müslümanlar ile Yahudilerin arası iyice gerilmişti. Yahudiler, misafir olarak Medine'ye gelen Müslümanları artık sevmiyor ve düşman biliyordu, huzurları bozulmuştu.

Tüm bu nedenlerden dolayı Medineli Yahudiler Hendek Savaşı'nda Mekkelilere yardım etmiştir.

İslamcı: Yahudi erkeklerin idam kararı Tevrat'a göre yapıldı.

Yanıt: Katliamın sorumluluğu altında kısmen vicdan azabı duyan Müslümanların sorumluluğu Tevrat'a yıkmak için uydurdukları bir iddiadır bu.

Sad Bin Muaz kararını açıkladıktan sonra Muhammed:

“Yaşa! Allahın hükmü de senin verdiği hüküm ile aynı doğrultuda idi.” demiş ve zaten verilen kararın önceden kendisine vahiy olarak indirildiğini söylemiştir. Dolayısıyla karar İslam'ın “tanrısının” kararıdır, Sad Bin Muaz'ın değil.

Yahudiler müşrikleri desteklerken kendilerine göre haklı idiler. Dolayısıyla kendilerini haklı bulurlarken Tevrat şeriatının aleyhlerinde kullanılması mantıksız olurdu.

İslamcı: Yahudi erkek esirler idam edilmeyip ne yapılabilirdi ki? O dönemlerde esir kampları da olmadığına göre, öldürülmeyip beslenecekler miydi? Eğer serbest bırakılsalardı tekrar düşman saflarda yer alırlardı.

Yanıt: Sanki başka seçenek yokmuş gibisinden yapılan bu iddialar aslında suç savmak amacıyla yapılmış bir savunma mekanizması değil mi? Çünkü, nasıl ki Yahudi kadınlar ve çocuklar esir olarak özellikle o dönemin ünlü Şam Esir Pazarı'nda satıldı iseler erkekler de aynı şekilde satılabilirlerdi. Ya da bir kısmı Müslüman ailelere köle olarak verilebilirdi (Bunu köleliği hoş gördüğümüz için değil daha o dönemde bile esirleri idam etmek ile serbest bırakmak haricinde başka bir seçeneğin daha var olduğunu göstermek için belirtiyorum).

Demek ki Muhammed'in böyle bir seçeneği de var idi. Ama o bu seçeneği seçmek istememiş, "tanrının" bir elçisi gibi değil, tarihteki pek çok kral ve komutan gibi düşmanına karşı kin ve intikam duyguları ile davranmıştır.

ŞEKİL VE ÖZ 45

**"Her şey yok olur da, Allah'ın yüzü sürekli baki kalır."
(Kuran, Kasas, 88)**

ŞEKİL-ÖZ. şekil-ruh veya kalıp-öz...

Varlık ve oluşta bir çelişki sırrının ifadeye konuluşudur bu... Sûfîler, zâhir-bâtın veya sûret-manâ deyimlerini kullanırlar. Geçici ile süreklinin, İğreti ile ölümsüzün, aldatici ile gerçeğin, riya ile samimiyetin varlık ve hayat sahnesinde sergiledikleri didişme, bir polarite halinde, bu kavramlarla dile getirilir.

Tasavvuf düşüncesinde bu. yalnız ahlaksal planda bir tespit olarak kalmaz; evrensel-ontolojik planlara taşınır. Sûfizme göre, varlık bir ve tektir. Onun şekline, kalıbına, eşya ve çokluk; özüne ve ruhuna, Yaraticı Kudret. Hak veya Allah diyoruz. Varlığın görünen yüzü halk. görünmeyen yüzü yani Öz, Hak'tır. Ve tasavvufun ölümsüz ilkelerinden biri, bu noktada şöyle kristalleşir: En büyük sanat ve kemal, halkla Hak'ı birleştirmektir. Varlığın Hak yüzüne bakmak

tahakkuk (Hak'la beraberlik) halk yüzüne bakmak tahalluk (yaratılmışlarla meşgul olmak) adını alır. Sanatların sanatı, yüceliğin zirvesi, tahalluk ile tahakkuku birlikte yürütmektir ki, buna da taalluk (iki kutup arasında ilişkiyi kurmak) diyor sûf ı düşünce...

İnsan, bütün büyüklüğünü, bu taalluku gerçekleştiren varlık olmasına borçludur. İnsan, halkla Hakk'ın ortasında durmakta ve bu ikisinin özelliklerini bünyesinde, aynı anda taşımaktadır. "Burada bir âlem, orada bir âlem; ben ortada, eşikte durmak-tayım1" diyor Mevtana Celaleddin.

İslam düşüncesinin zirvelerinden biri olan tbn Arabî (ölm. 1240) şekil-öz sınırnı evrene uygularken şöyle **düşünüyor**: Esas olan, vechullah yani, Allah'ın yüzüdür. Öz odur. Görünen varlık, o Özün büründüğü kalıptır. Özün, yann bir başka şekle bü-rünmesi ne gariptir, ne de zor-. "Her şey yok olur da, Allah'ın yüzü sürekli balâ kalır." (Kuran, Kasas, 88)

Kısacası-, şekil iğretidir, geçicidir ve sonuç olarak da araçtır. Böyle olunca, ruh maddenin değil, madde ruhun eseridir, demek gerekir.

Şekil-öz ayırımı, insan için de geçerlidir. İslam Peygamberi: "Bedenleriniz sizin bineklerinizdir. Onlara iyi balon İd, sizi iyi taşıyınlar" diyor. Beden çirkin değildir. Onu hor göremezsiniz. Ama süvariye tanınan onuru bineğe tanımak akıl İşi olmayacaktır. Bu yüzden, Kuran, insanın yüceliğini ve üstünlüğünü şeklin uzantıları olan renk, ırk ve nesepte yani. binekte aramaz; insanın niyet, hizmet ve sevgisinde yani, özde arar. Değerlerin kaynağı, binek değil, süvaridir.

YURT, Yaşar Nuri Öztürk. 23.10.2012

YANILIYORUZ 46

Yanılıyoruz, yanılıyoruz..

Yanıldığımızı da bilmiyoruz...

Atatürk'ün bir bildiği var ki; Laikliği getirmiş...

Demek ki Laiklik ilkesini getirenler geleceği görmemiş.

Görülen o ki gittikçe şeriata özeniyoruz.

Özendikçe de Allah'a hizmet ettiğimizi sanıyoruz...

Başörtüsü başka türban başka,
Türban, başörtüsü olarak dayatılıyor halka.

Türban, laiklik ilkesine karşı siyasal bir harekettir.
Biraz sabredin, arkasından çarşaf gelecektir.

Dinsel inanç nedeniyle giyim kuşam serbest olursa,
Asıl dinsel inanç çarşaf olduğuna göre,
Kız öğrenciler okula çarşafıyla gelecektir.

Dahası var bu işin,
Kimse önüne geçemez bu gidişin...

Yarın ilk ve ortaokul öğrencileri de başlarını örtmek
isterlerse,
Hangi gerekçe ile karşı çıkılacak bu isteklere...

Dahası erkek öğrenciler de şalvarla, cüppeyle, sarıkla
gelirse,
Ne diyeceksin **“Dinsel inancım gereğince böyle
giyiniyorum!”** derse...

Sonra türbanlı kız öğrenciler “Biz erkeklerle aynı sırada
oturmayız.

Haremlik selamlık da olmaz ayrı sınıflar isteriz...
Sonra erkek hocalardan ders almayız,
Onlarla dinimiz gereğince göz göze gelmeyiz.
Bayan hocalar ders vermeli bize...”
Derlerse biz ne diyeceğiz...

Tıp öğrencisi türbanlı bayanlar,
Önüne konunca erkek kadavralar,
“Biz erkek kadavralarla çalışmayız?..”
Derlerse ne diyecek hocalar?...

Okulu bitiren türbanlılara kamuda görev verilince,
Yargıç, türbanı ile yargılama yaparsa

“Nasıl türbanı çıkart da gel!” diyeceğiz?
Türbanlı yargıçlara...

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kararlarını
Anayasa Mahkemesinin kararlarını,
Danıştay'ın kararlarını
Nasıl görmezden geleceğiz
Sorum sizlere?
Böyle bir devlete Hukuk Devleti diyebilir miyiz?

Kuyuya atıldı bir taş,
Bu taş, ağrıtabak çok baş...

Bilinmeli ki amaç şeriata yönelmek...
Atatürk'ün adını tarih kitaplarından silmek...

Görülen o ki gittikçe şeriata özeniyoruz
Özendikçe de Allah'a hizmet ettiğimizi sanıyoruz...

Yanılıyor, yanılıyor..
Yanıldığımızı da bilmiyoruz...

Av. Hayri Balta, 8.10.2010

X

Kamusal alan 7 yıl önce yok muydu?

Başbakan Erdoğan, “7 yıl önce Çankaya Köşkü'ne herkesin girdiğini söyleyerek, ‘Şurada 7 sene öncesine kadar bu ülkede kamusal alan yok muydu? Kamusal alan literatüre sokuldu, ondan sonra başörtülüler Çankaya'ya alınmaz oldu. Bu ülke kimin? Bu ülkenin kamu binaları kimin?..” dedi. Hürriyet, 10.10.2010 –

Bunun Adına Şapka Derler...

Bu demektir ki kimse kılık kıyafete karışamaz.

Dinsel giysilerle isteyen istediği yere girip çıkabilir...

Kimseye de Devrim yasaları, kılık kıyafet yasası hatırlatılamaz...

HB. 9.10.2010

+

KATKIDA BULUNANLAR:

1. Yener BALTA

Merhaba Baba,

Harika olmuş baba! Olacağı o kadar güzel dile getirmişsin ki...

Beynine, düşüncene, ellerine sağlık...

Bence, bizim gibi düşünenler boşu boşuna çabalıyor?

Niye biliyor musun?

Bir ülkenin Cumhurbaşkanı ve zaşbakanının eşleri kapalı iken boşa kürek çekiyor, Atatürk'e ve Cumhuriyet'e zaten ihanet ediyoruz.

Böyle giderse çarşafa bile sokmaya çalışacaklar bizleri.

Ama zor, zira assalar da giydiremezler bana...

Sevgiler Baba,

Yener Balta, 8.10.2010

X

2. Gülcin Tezcan

Merhaba Baba,

Aklımızdakini ne güzel dile getirmişsin.

Umarım korktuğumuz ülkemizin başına gelmez.

Umudu da yitirmemek gerekir.

Bence bizim gibi düşünenler çoktur.

Sevgiler.

Gülçin Tezcan, 8.10.2010

+

3. M. D.

Hayri Ağabey,

Bu adamların ne türbanla ilgilendikleri ne de çarşaf ne din vs.

Bütün olay milleti politize edip açlığını unutturmak, aç da kalsam türban diye bağirttirmek.

Hiç bir şey yapabilecekleri yok ne olumlu ne olumsuz.

Onları yöneten güçler izin vermezler.

Siz de tufaya gelmeyin.

Saygılarımla,

M. D. 9.10.2010

+

4. Ahmet Dursun

Anlayana Davul Zurnadır Bunlar?

Öncelikle tebrikler diyorum sana...
Başörtüsü başka türban başka...

Olur mu hiç esaret başka başka...
Türbanın esareti başka,
Başörtüsünün esareti başka...

Esaret bakmaz saça, başa...
Hepsi esarettir bunların...
Aklını başına topla...

Türbanı da bir, başörtüsü de bir...
Dinsel amaçla takıldığında...
İkisi de esarettir...

Ne vermiştir hepsi, uçkura tapınmaktan başka.
Söyle bana allahaşkına...

Bir yerlerini ört diyen tanrı,
Yaratırken bilmez mi kapatmayı?

Böbrek, ciğer, yüreğin hepsini kim kapattı?
Allah istese kadınların kızların saçını başını kapatmaz
mı?

Tapınacaksan tanrıya,
Kapatacağıın yerde başını,
Gözünü aç, kulağını aç...
Bak, gereken donanımınla yarattı seni tanrı.

Tanrı adına, tanrıçılık bitmeli...
Allah adına halkı aldatmak yetmez mi?

Yaratan akıl vermiş yaratırken sana
O güzel aklını kullansana...

Bunların hepsi esarettir...

Bunların amacı: Dinsel inançlarını dayatmaktır

Aciz kuldan bu kadar,

Anlayana davul zurnadır bunlar?

Saygılar...

Ahmet Dursun, 9.10.2010

OTİSTİK ÇOCUKLARA DİN DERSİ GELDİ 47

Çocukların eğitim merkezlerinde uygulanan ders çizelgelerine din kültürü ve ahlak bilgisi dersi eklendi

Milli Eğitim Bakanlığınca yapılan bir düzenleme ile otistik çocukların eğitim merkezlerinde uygulanan ders çizelgelerine Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersi eklendi.

Değişikliğe göre, öğrenme güçlüğü çeken 4-8. sınıflara devam eden otistik çocuklar haftada bir saat din dersi görecektir.

MEB Talim ve Terbiye Kurulu'nun 28 Eylül 2010 tarihli kararıyla haftalık ders çizelgeleri değiştirildi.

Değişikliğe göre; ilköğretimin ilk üç sınıfında dörde düşürülen beden dersi saati, dördüncü sınıftan itibaren haftada üç saat olarak verilecek. Daha önce beden dersi ilk üç sınıfta haftada 5 saat, dördüncü sınıftan itibaren ise dört saat olarak veriliyordu. Çizelgeye daha önce bulunmayan din kültürü ve ahlak bilgisi dersi de eklendi. Buna göre, otistik çocuklara 4-8. sınıflarda öğrencilere din dersi okutulacak.

Radikal'in haberine göre (17.10.2010) özel eğitim uzmanı Sevinç Erarslan karara şöyle tepki gösterdi:

"Çocukların özelliklerine bakarsanız, kendi iç dünyalarında yaşayan, dışarıyla iletişim kuramayan çocuklar olduğunu görürsünüz. Zihinsel algılan da çok düşüktür. Sonuçta en üstün zekalı otistik bile, (Rainman-Yağmur Adam filmindeki tiplere) soyut kavramları algılayamaz.

Din soyut kavramların bütünü oluşturuyor. Bırakın otistikleri, daha iyi düzeyde dediğimiz zihinsel engelliler bile Tanrı'yı, dini algılamakta zorlanıyor.

Otistikler zihinsel engellilerden çok daha ağır bir özür grubudur.

Dualarla iyileşecekleri mi düşünüldü?

Konuşmayı öğretemediğin, iletişim kuramadığın otistik çocuklara din dersi nasıl verebilirsin?”

Eğitim uzmanı Ferudun Özdeş de

“Din dersi soyut bir kavram, elle tutulmaz gözle görülmez ve vicdani bir olgudur” diyerek karara tepki gösterdi.”
(ANKARA Milliyet, 18.10.2010)

Bir Bu Eksikti

Bulamıyorum ekleyecek bir söz

Var mı eğitimde böyle akılcı bir öz...

Zihinsel engelli bile Tanrı'yı algılayamıyormuş.

Daha aşağı düzeyde olan çocuklar nasıl algılamış?

Bırakın zihinsel engellileri,

Olmayan zihinsel bir engeli,

Tanrı dedin mi dili damağı dolaşiyor.

Azıcık akli varsa; o da karışıyor...

Başlıyor Tanrı tanımı yapmaya,

Ne yeredir ne göktedir,

Kimsenin gücü yetmez yaptıklarını yapmaya...

Ne yeri vardır, ne yurdu vardır,

Her yerde hazır nazırdır,

Her yerde hazır nazırsa,

Nasıl rahatsız etmez Tanrı'yı

Lağım çukurundaki kokular...

Akil karıştığı için sorulmaz

Bu tür sorular...

Asıl önemlisi bu tür çocuklar:

“Tanrım! Niçin yarattın beni böyle?” derse,

Ne diyecek bu din dersini koyanlar?..

Av. Hayri Balta, 19.10.2010

+

KATKIDA BULUNANLAR:

1. Mustafa Dinçer

“Dünya, 15 yaşından küçük çocuklara din dersi vermeyecek kadar dürüst olursa, belki o zaman ona umut besleyebiliriz..”

Arthur Schopenhauer, 20.10.2010

NEFSİNİ TERBİYE EDENLERE 48

Görülmemiştir nefis terbiyesinin böylesi,
Evlü kadınları eğitiyor şeyh efendi...

Her kadına genç bir kuma,
Onuru olan kadın dayanır mı buna?..

Kadına kuma olur da, olmaz mı erkeğe kuma
Bir delikanlı ortak olsa şeyhin karısına...
Bakalım, şeyh efendi ne kadar dayanır buna...

Nefsi terbiye edecek yol mu kalmadı...
Kadın, nefisini terbiye etmek için,
Kala kala kumaya mı kaldı...ŞERİAT ÖZLEMİ

İnsanın kendini aldatması için çeşitli yollar vardır.
İnsanı nitelemek gerekirse: Kendini aldatan hayvandır...

Mini etekli beyaz bacak,
Çil çil sarı altın...
Koyun nefisini terbiye edenlerin karşısına,
Bakalım ne kadar dayanacak?..

Edilir mi nefis terbiye?
Deneyin hele...

Atalarımız: “Can çıkar huy çıkmaz!” demiş...

Kim nefsimi terbiye ettim demişse, halt etmiş...
Av. Eren Bilge, 4.1.2011

Kumayla Nefis Terbiyesi!

İslamcı feminist yazar Hidayet Şefkatli Tuksal, adını vermek istemediği bir cemaatte, kadınların nefislerini terbiye adına, kocalarına genç eş alıp aynı evde yaşadıklarını, böylece nefislerini terbiye etmeye çalıştıklarını söyledi.

Bu iddiayı ilk kez, geçtiğimiz günlerde katıldığı bir programda dile getiren Tuksal, Habertürk'e yaptığı açıklamada iddiasını tekrarladı. Tuksal, cemaatin ileri gelenlerinden birinin eşinden öğrendiği ve bizzat kendi gözleriyle de tanık olduğu olayı şöyle anlattı:

"Bir akrabam vasıtasıyla tanıştım. Tesadüfen evine gittim. Baktım evde genç bir hanım. Sonradan öğrendim kendisine kuma almış. Akrabamdan da öğrendiğime göre cemaatte hanımlar nefis terbiyesini öyle yapıyorlar. Kocalarına genç bir eş alıyorlar. Onlarla birlikte aynı evde veya apartmanda yaşıyorlar. Böylece bir nefisleri terbiye oluyor" ifadesini kullandı.

'ŞEYH TEŞVİK EDİYOR'

Tuksal, bu uygulamanın bizzat cemaatin şeyhi olan kişi tarafından teşvik edildiğini belirterek, "Kendi müritlerinden biri genç bir eş bulup getirerek 'Bununla evlenmek istiyorum' dediğinde 'Sen şey yapamazsın' diyerek kendisine aldığı konuşuluyordu. Bir ara o gruptan ayrılan biri bunları yazdı" dedi. Tuksal, başka cemaatte böyle bir uygulama görmediğini de söyledi.

(Nurten Kınay'ın 4.1.2011 tarihli iletisinden... Kendisine teşekkürler...)

ALLAH'IN EMRİ 49

Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Mehmet **Görmez**, **başörtüsü konusunda, Din İşleri Yüksek Kurulu'nun 3 Şubat 1993 tarihli kararını hatırlatarak: "Örtünme Allah'ın bir emri ve İslam dininin bir hükmüdür."** dedi.

(YENİAKİT, CUMA 4 ŞUBAT 2011)

Bu haberde iki yargı var.

Bir: Başörtüsü; yani türban Allah'ın emridir.

İki: Başörtüsü; yani türban İslam dininin bir hükmüdür...

Bu haber üzerine insan biraz durup düşünmelidir.

“Acaba gerçek, gerçekten Diyanet İşleri Başkanının dediği gibi midir?”

Bu sözü duyan; Kuran'daki şu ayeti aklına getirmelidir:

Aşağıdaki ayete göre: **“Şüphesiz Allah emrini yerine getirendir.” (K. 65/3)**

Bizim bildiğimize göre hiçbir varlık Allah'ın emri dışına çıkamaz.

Güneş bile vaktinden bir saniye önce,

Ya da vaktinden bir saniye sonra doğamaz...

Yeryüzü var olduğundan bu yana Allah vardır.

Bütün olanlar Allah'ın isteğine göre olmaktadır.

Bu gün yerküremizde vardır 7 milyar insan,

7 milyar insan içinde yalnızca 2 milyarı Müslüman...

Eğer dedikleri gibi başörtüsü (türban) Allah'ın emri olsaydı.

Allah'ın emrine kimse karşı gelemeyeceği için,

İstisnasız bütün kadınlar türban takardı...

Ne ise uzatmayalım daha fazla sözü:

Söylenmeli gerçeğin özü:

Başörtüsü (Türban) İslam'ın bir emridir.

İsteyen Müslüman bu emri yerine getirir...

Buna da akli başında hiçbir insan itiraz etmemelidir...

Gerçek işte budur, böyle.

Kimse desteksiz konuşmamalıdır öyle...

Av. Hayri Balta, 9.2.2011

TANRI'DAN MEKTUP VAR 50

Bu ileti sık sık gelir.
Bir de bakmışsın ki "Tanrı'dan Mektup var!" denir...

Tanrı mektup mu gönderir?
Tanrı, göndereceğini içe doğuşla gönderir...

Burada bir insan Tanrı adına konuşmuş.
Tanrı adına dünyayı cehenneme çevirenlere
Aklınca sormuş...

Amaç , insana aklını kullanmasını öğütlemektir.
Böyle bir öğüt'ü Tanrı da (Akıl, sağduyu...) vermiştir.
Bu nedenle Kuran'da şöyle denmiştir.
"Allah, azabı akıllarını (güzelce) kullanmayanlara verir..."
(K. 10/100).

Ama kim okur, kim dinler.
İnsanlarımızın aklını kullanacağına,
Sarıklının, Cüppelinin peşine düşer...
Av. Hayri Balta, 24.10.2011

Tanrı'dan Mektup Var!..

Diyelim ki ben hiç bir zaman var olmadım ve beni dinlerseniz gidin adam gibi yaşamaya bakın...

Benim adıma elçi ve vekil yaratıp birbirinizi kandırıyorsunuz, onu anladık da, peki benim adıma niye ortaya atıp kullanıyorsunuz??

Eğer ben Allah isem niye Musa'yı göndererek cumartesiye, İsa'yı göndererek pazar gününü, ve Muhammed ile cuma gününü tatil yapayım??!!!

Niye İsa'nın müritleri kilisede şarabı rahat içebilirken diğerleri içtiğinde kırbaç yemek zorunda kalıyor??!!

Niye birisini kara çarşafa sarmam gerekirken diğerini üstsüz gezmesine müsaade edeyim?

Birisi imamı ile diğeri peygamberi ile bir başkası hayalleri ile mutlu olsun; ama sonunda neden birisi hatem diğeri

matem olsun?..

Eğer ki ben var isem ve dinlerin anlattığı gibi bu denli sevgi dolu isem; tarihteki en kanlı savaşlar, dini vecibelerin yerine gelmemesi sonucu meydana gelen katliamlar neden hep din adına gerçekleşti????!!!

Hiç düşündünüz mü ölenler cennet'te midir yoksa cehennem'de mi????

Veya düşündünüz mü Musa, İsa ve Muhammed öncesinde doğan ve ölenlerin hesabına nasıl bakılacak??

Düşündünüz mü ben böyle bir Allah olsaydım; niye o zaman bir çok yamuk insanın benim adıma allahlık yapmasına ve yeryüzünü cehenneme çevirmesine müsaade ediyorum??

İbadete muhtaç olan bir Allah.

Emirlerinden vazgeçenleri gaddarca cehenneme göndereceğine yemin eden bir Allah.

Yeryüzünü bir deney ortamı ve insanları deney faresi gibi gören ve yeryüzünde yasakladığı her şeyi (şarap, zina vb...) Cennet için vaat eden bir Allah...

Emin olun ki o ben değilim ve olamam arkadaş ayak ayak üstüne atıyorsun ve bekliyorsun ki falan veya filan ermiş gelecek seni ihya edecek öyle mi? Madem onu bekliyorsun bugünden itibaren cennetin kapısını mühürlüyorum ve kimseyi sokmayacağım anlaşıldı mı?

Hepinizin beyninde bir kaç milyar gri hücre vardır bozulmasınlar veya tozlanmasınlar diye asıl onları çalıştırın...

Dünyanın içine eder, dönüp "Allah'ın takdiri" dersiniz.

Hiç mi aklınıza gelmiyor mu? En azından bir google müdürü kadar beceri sahibi değil miyim ki hem üreticiler hem tüketiciler memnun olsunlar???

Siz bir kez google için sign-ın yapınca uzun bir süre o bağlantıyı koparmadan götürebiliyorsunuz.

Peki her gün benim için 5 defa sign-ın yapmanıza ne gerek var. Gönülden benimle iseniz yeterli, bir ömür o bağlantı ile devam edebiliriz.

Dualarınıza gelince emin olun onların %99.99 spam olarak kalıyor ve hiç mail box'ıma yansımıyor.

Ben size düşünün diye akıl verdim

Harekete geçin diye el verdim

Yürüseniz diye ayak verdim

Göz kulak, ağız ve diğerleri

Siz karar veresiniz, uygulamaya koyasınız diye verildi bütün bunlar.

Yoksa vermeyip dualarla, muskalarla, kendi kanunlarımla sizin yerinize karar verip uygulamaya koyardım.

Siz benim her dini yaratırken birisi veya birilerinin huyuna ve zevkine göre ve aralarında bu denli farklılıklar bulunabilecek kadar kararsız ve dengesiz olduğumu nasıl düşünürsünüz? Veya her yeni din ile birlikte temelden her şeyi baştan değiştirmemi nasıl beklersiniz?????!!

Biraz aklınızı kullanmanızı tavsiye ederim...

Akıl, akıl, akıl, akıl, akıl, akıl, akıl...

X

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ 50

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, utancından bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusunu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koştığı yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kal-falığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılıncaya futbol hakemliğini bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Ka-le'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda mahkeme: **"Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimse!" (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16)** diye karar verdi. Böylece Türkiye'de mahkeme kararı ile "Atatürkçü ve Aydın" sayılan bir kişi oldu. Ne var ki aklanmasına karşın 10'a yakın işyerinden kovuldu. 10'a yakın ev değiştirmek ve sonunda Gaziantep'ten ayrılmak zorunda kaldı...

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken "Kavmiyetçi ve Ümmetçi" kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971'de Ankara'ya göçtü.

Gaziantep'ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971'de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart'ın hışımından kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep'te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara'ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Bü-

rosunda yazman, bir süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebeci ve daktilo olarak çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesini bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını yaptırarak derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974'te Ankara Hukuk Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken: 27 Mart 1977 yılında ölüm döşeğindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep'te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra "hayatî tehlikeyi" atlatarak yeniden yaşama döndü. Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucu yönetim kurulunda ve seçimle gelen ilk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirip kalbinin % 70'i çalışamaz bir duruma gelince ADD'deki görevini ve avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de evinde tek başına yaşamaktadır.

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kışı, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, elektrik sobası ile geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadıkten sonra babaannesinden kendisine kalan trilyon değerinde taşınmazları, kendisine yeteri kadarını ayırdıktan sonra, kalanını dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da Siyaset Bilimi doktorası yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiştir.

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı olarak düşünce özgürlüğünü, laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak için birçok dava açmış ve açılmasına da neden olmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına yer verilmediği için ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

Bu günkü tarih itibarıyla basılmış 19 kitabı vardır. Bu kitaplar parasız olarak okuyuculara dağıtılmaktadır... (Kitapların listesi aşağıdadır...)

2000 yılından beri www.tabularatalanayalanabalta.com adresli Sitesinde aydınlanma savaşını sürdürmektedir.

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşı; bireyciliğe karşı toplumculuğu, dine karşı bilimi, şeriata karşı cumhuriyeti, teokrasiye karşı laikliği, vahye karşı aklı, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini savunmaktadır.

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır..

Av. Hayri BALTA, 18.9.2013

+

TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI: 51

Alfabetik olarak:

Allah Denince 1/6

Allah Denince 2/6

Aydınlanma
Bir Aydın Adayı
Cambaz
Gerçeği Düşünmek
Kızma Yok
Laiklerin El Kitabı
Laikliği Benimsemeden...
Laiklik Bir Yaşam Biçimidir
Muhbir ve Tertipçilerim
Muzır'dan Kes!..
Röportaj ve ...
Sırların Sırrı
Son Nokta
SSS (Sevenler Soranlar Sövenler)
Taç'a Atılanlar
Tanrı'ya Yakınlık
Yitmiş Bir Adam

NOT:

Yayınlanacak olanlar:

www.tabularatalanayalanabalta.com

adresli sitemizde sıralanmaktadır.

Şu adresten de bana ulaşabilirsiniz:

hayri@tabularatalanayalanabalta.com

Av. Hayri Balta, 25.7. 2013

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA
HAYIR!..**

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli

köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirlî, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koştığı yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırca futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Devamı en son sayfada